διεθνιστικη προ(σ)κλησ

το περιοδικο της ``εργατικης δημοκρατιας´´

ΤΕΥΧΟΣ 6 ΛΕΥΚΩΣΙΑ. ΜΑΗΣ — ΙΟΥΝΗΣ ´91 ΤΙΜΗ £1

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ «ΝΕΑ ΤΑΞΗ»

ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ

Αλλα...

Όχι ψεύτικες ελπίδες από την κάλπη

προηγουμενες εκδοσεις μας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΣΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ 3

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ 6

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ 10

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ
ΠΟΙΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ 12

ΜΠΟΥΣ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΕΥΘΗΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ 15

Η ΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΤΑΞΙΑ 18

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ 23

ΑΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ 24

ΓΙΑΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΣΣΔ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ 27

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ 30

ΕΝΩΜΕΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΙ 32

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ Π.Α.Κ 34

120 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ 36

ΟΙ ΦΡΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΥ 38

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ 40

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ Τ/Κ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗ Ν. ΚΥΠΡΟ 42

"ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" 43

διεθνιστικη προ(σ)κληση

Το περιοδικο της

"ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

Τ.Κ. 7280

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Υπευθυνος για τον νομο

Κ. Αγιομαμιτης

ΤΗΛ: 476965

Η "Εργατικη Δημοκρατια" συνδεεται με μια διεθνιστικη τταση σοσιαλιστικων οργανωσεων στην οποια ανηκουν:

Αυστραλια:	International Sosialists, GPO Box 1473 N, Melbourne 3001
Βελγιο:	Sosialisme International, 9 Rue Marexhe, 4400 Herstal, Liege.
Βρετανια:	Sosialist Workers Party, PO Box 82, London E3.
Γαλλια:	Sosialisme International, BP 189, 75926 Parid Cedex 19.
Γερμανια:	Sozialistische Arbeiter Gruppe, Wöltgangstrasse 81, D-6000 Frankfurt 1.
Δανια:	Internationale Sosialister, Morten Borupsgade 18, kld, 8000 Arhus C.
Ελλαδα:	Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, Αναξαγορα 14Α, 10552 Αθηνα.
ΗΠΑ:	International Sosialist Organization, PO Pox 16085, Chicago, Illinois 60616.
Ιρλανδια:	Socialist Workers Movement, PO Box 1648, Dublin 8.
Καναδας:	International Socialist, PO Box 39, Station E, Toronto, Ontario MGH 4E3.
Κυπρος (Κυπριακη Δημοκρατια):	Εργατικη Δημοκρατια, Τ.Κ. 7280 Λευκωσια.
Νορβηγια:	Internationale Sosialister, Postboks 5370, Majorstua, 0304 Oslo 3.
Ολλανδια:	International Sosialists, PO Box 9720, 3506 GR Utrecht.

ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΣΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ

Αστοί και ρεφορμιστές τρέχουν να προλάβουν την «κινητικότητα»

"Κινητικοτητα" στο Κυπριακο. Μια κινητικοτητα που εχει αφετηρια την εξωτερικη πολιτικη των ΗΠΑ και της ΕΟΚ, δηλωμενα ενταγμενη στις προσπαθειες δημιουργιας της γνωστης "νεας ταξης πραγματων" στην περιοχη. Μια "ταξη" που προυποθετει την σταθεροτητα και την συνεργασια αναμεσα στους τοπικους ιμπεριαλιστες που θα παιζουν σημαντικο ρολο στην επιβολη της στην περιοχη. Η Τουρκια και η Ελλαδα ειναι φανερα δυο τετοιες δυναμεις. Αλλα και η "μικρη Κυπρος", το "αβυθιστο αεροπλανοφορο" της περιοχης, εδειξε την σημασια της με τις βασεις και τις διευκολυνσεις που προσφερε στην διαρκεια του πολεμου. Ετσι για την "νεα ταξη" εχει πολυ μεγαλη σημασια και η σταθεροτητα πανω στο ιδιο το νησι, η τακτοποιηση των εκκρεμοτητων που την απειλουν.

Οι αστοι σε Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο θεωρουν οτι εφτασε η ωρα της πληρωμης για τις "προσφερθεισες υπηρεσιες". Κατα την διαρκεια της επιδρομης στον Κολπο, ειδαμε τον καβγα για το ποιου οι υπηρεσιες αξιζαν περισσοτερο να βγαινει στην φορα με τον πιο χυδαιο τροπο, με τις δηλωσεις Μητσοτακη, Οζαλ, και Σαμαρα.

Μπορει οι αμερικανοι να δηλωνουν οτι το κυπριακο "πρεπει να λυθει" αλλα το παζαρι για την μοιρασια δεν παυει να ειναι αγριο.

Οχι μονο οι αστοι αλλα ουτε οι ρεφορμιστες εχουν κανενα προβλημα να βλεπουν το βρωμικο αυτο παζαρεμα μεσα στα ακομη πιο βρωμικα πλαισια της τακτοποιησης της ιμπεριαλιστικης "νεας ταξης". Το κοινο ανακοινωθεν του τουρκοκυπριακου Ρεπουμπλικανικου Κομματος και ΑΚΕΛ ειναι αποκαλυπτικο: "Το Κυπριακο προβλημα επηρεαζει επισης αρνητικα τις προσπαθειες για μια δικαιη και σταθερη νεα ταξη πραγματων στην Ανατολικη Μεσογειο και την Μ. Ανατολη". ("Χαραυγη" 15 Απριλη)

Τα χαρτια και των δυο πλευρων εχουν βγει φανερα στο τραπεζι. Η Ελλαδα κρατα το κλειδι για την εισοδο της Τουρκιας στην ΕΟΚ, και ολα τα κομματα επαναλαμβανουν οτι το χαρτι αυτο πρεπει να παιχθει οσο πιο χοντρα γινεται. Η Τουρκια με την σειρα της κρατα το κλειδι για το Κυπριακο.

Απο την αρχη της "κινητικοτητας" αρχισε να ξαναπαιζεται το παιχνιδι της "επαναπροσεγγισης" απο τα "ενδοτικα" ε/κ κομματα και την τ/κ αντιπολιτευση. Ειχαμε μια σειρα απανωτων συναντησεων των κομματων αυτων, κατω από τις ευλογιες της κυβερνησης Βασιλειου, την αμηχανια των απορριπτικων ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ, και τις απειλες της κυβερνησης Ντενκτας. Οι αγκαλιτσες, τα φιλακια, τα κλαδια ελιας και οι συγκινητικες δηλωσεις και απο τις δυο πλευρες καθε αλλο παρα δειχνουν οτι δεν υπαρχει ή δεν ειναι σκληρο αυτο το παζαρι. Αντιθετα ειναι και αυτες ενταγμενες μεσα στο παζαρι. Βοηθησαν την ε/κ προπαγανδα να ισχυριζεται οτι δεν υπαρχουν σοβαρα προβληματα αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Αλλα βοηθησε και τα "ενδοτικα" τ/κ κομματα της αντιπολιτευσης να βαλουν πιεση στον απορριπτικο Ντενκτας. Βοηθουν ομως και σε ενα αλλο πολυ σοβαρο προβλημα που αντιμετωπιζουν: τι θα γινει, σε περιπτωση συμφωνιας, με τον σωβινισμο που υπαρχει και στις δυο πλευρες, για τον οποιο ειναι και τα ιδια αυτα κομματα υπευθυνα στον ενα ή τον αλλο βαθμο. Φοβουνται οτι η οποιαδηποτε επιτυχια στο παζαρι, ακομα και μια λυση που θα καταφερναν να συμφωνησουν, θα κινδυνευει να τιναχτει στον αερα απο αυτον τον σωβινισμο.

Συγχρονως ομως, οι πιο σοβαρες δηλωσεις και των δυο πλευρων εδειξαν οτι οι αποστασεις αναμεσα στους ε/κ και τ/κ "ενδοτικους" ειναι πολυ σημαντικες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το γρηγορο τελος του πολεμου μπορει να γλυτωσε τους ε/κ αστους απο μια πραγματικη καταρρευση της οικονομιας. Βγηκαν ομως με σοβαρα τραυματα. Ο τουρισμος, που αποτελει την μεγαλυτερη πηγη ξενου συναλλαγματος, με 43% ολων των εισπραξεων σε ξενο συναλλαγμα, επεσε το πρωτο τριμηνο του '91 στο 40% της αντιστοιχης περσινης περιοδου. Υπολογιζουν οτι μεχρι το τελος της τουριστικης περιοδου δεν προκειται να ξεπερασει το 60% της περσινης περιοδου. Αυτα, μαζι με τις τεραστιες επιδοτησεις και αποζημιωσεις που εδωσε η κυβερνηση για τον τουρισμο και στις εταιρειες που επιρρεαστηκαν οι εξαγωγες τους εξαιτιας του πολεμου, επιβαρυναν το δημοσιονομικο ελλειμα, που εχει διπλασιαστει σε συγκριση με το περσινο.

Το ατου της οικονομικης "βιτρινας" που χρησιμοποιουν σαν δελεαρ απεναντι στους τ/κ, κινδυνευει για πρωτη φορα τοσο σοβαρα. Αυτο ειναι μια σοβαρη πιεση για τους ε/κ αστους που εξηγει γιατι ο Βασιλειου δηλωνει οτι "η χειροτερη λυση ειναι η συνεχιση της σημερινης καταστασης".

Η προσπαθεια ολων να εξασφαλισουν μια καλυτερη θεση τωρα που στηνεται η ιμπεριαλιστικη "νεα ταξη πραγματων" εχει εντεινει οχι μονο τους ανταγωνισμους αλλα και τις διαφορες συμμαχιες. Ελληνες και ελληνοκυπριοι αστοι ονειρευονται αυξηση της συνεργασιας στον οικονομικο τομεα ωστε "ελληνικα προιοντα... να προωθηθουν μεσω του ανεπτυγμενου κυπριακου εμπορικου δικτυου στις χωρες της Μ. Ανατολης και της Αφρικης, και κυπριακα προιοντα, με την βοηθεια του ελληνικου εμπορικου δικτυου στην Ευρωπη και Β. Αφρικη" (Οικονομικη Κυπρος, Απριλης '91). Ο ελληνικος Οικονομικος Ταχυδρομος μαλιστα επισημαινει την αναγκη δημιουργιας ενος "αξονα Ελλαδας - Κυπρου, 'εφαλτηριο' της Ευρωπης προς νοτιοανατολας... να συνδεθει με την Ανατολικη Ευρωπη μεσω Αλεξανδρουπολης, Καβαλας-Βουλγαριας-Ρουμανιας".

Ετσι ενα ολοκληρο πλεγμα κοινων εχθρων και κοινων συμφεροντων κανει τα πηγαινε-ελα στην Αθηνα της κυβερνησης και των αρχηγων των πολιτικων κομματων, να βρισκονται σε εξαρση. Κατι που κορυφωνεται τωρα με την εξαγγελια της επισκεψης του Μητσοτακη στην Κυπρο, που θα παρει μαλιστα μερος στην συνεδρια του Εθνικου Συμβουλιου!

ΕΠΙΘΕΣΗ

Ταυτοχρονα βεβαια σχεδιαζονται επιθεσεις εναντια στους εργαζομενους. Η κυβερνηση προσπαθησε να επιβαλει την πενθημερη σε δημοσιους υπαλληλους και εκπαιδευτικους, αυξανοντας τους τον εργασιμο χρονο και ζητωντας ενα σωρο αλλα ανταλλαγματα για την αργια του Σαββατου. Αυτη η προσπαθεια συνοδευτηκε απο την πιο αγρια προπαγανδα για διασπαση της εργατικης ταξης, σε "προνομιουχους" δημοσιους και καθηγητες που "θελουν να καθονται σπιτι και να παιρνουν την επιταγη εκει".

Με το ξεσπασμα του πολεμου απολυθηκαν, με την συμφωνια των συνδικατων, χιλιαδες εργαζομενοι στην τουριστικη βιομηχανια, πολλοι απο τους οποιους παραμενουν ανεργοι ή υποαπασχολουμενοι παρολο που και ο πολεμος και η διαρκεια της συμφωνιας εχει ληξει.

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Παρολο που τα προβληματα της εργατικης ταξης ειναι μεγαλυτερα απο οτι εδω και πολυ καιρο, οι εκλογες γινονται στο πιο "ηπιο" κλιμα που εχει γνωρισει η Κυπριακη Δημοκρατια. Ενα κλιμα στην δημιουργια του οποιου η συνεισφορα των ρεφορμιστικων κομματων δεν ειναι καθολου ευκαταφρονητη.

Η αντιπαραθεση γινεται στο Κυπριακο. Μεγαλο μεριδιο ομως παιρνει η αντιπαραθεση πανω στο "μελλον του κομμουνισμου", η οποια μαλιστα φτανει σε κωμικοτραγικα ακρα. Ο Λυσσαριδης για να παρουσιαστει σαν ο γνησιος εκπροσωπος του "δημοκρατικου σοσιαλισμου" κατηγορει το ΑΔΗΣΟΚ σαν "μαρξιστικο-λενινιστικο". Το ΑΔΗΣΟΚ απαντα στην κατηγορια αποκυρησσοντας τον "μαρξισμο-λενινισμο" και κατηγορει με την σειρα του το ΑΚΕΛ οτι θελει να επιβαλλει την "δικτατορια του προλεταριατου". Ο δε Χριστοφιας τους αποστομωνει ολους με το "ουδεποτε το ΑΚΕΛ υποστηριξε την δικτατορια του προλεταριατου. Επαναλαμβανω ουδεποτε".

Η πιο χτυπητη απουσια απο την προηγουμενη πολιτικη του ΑΚΕΛ σε αυτες τις εκλογες ειναι οι βρεττανικες Βασεις. Απο το συνθημα "Κυπρος ανεξαρτητη, αδεσμευτη, ουδετερη, χωρις ξενους στρατους και βασεις" με το οποιο γαλουχηθηκαν γενεες ακελιστων αποκοπηκε το μονο αριστερο αντιιμπεριαλιστικο κομματι του. Μετα την χρησιμοποιηση των Βασεων σε εναν απο τους πιο βρωμικους πολεμους εναντια στους λαους της Μ. Ανατολης, οπου εγινε ανατριχιαστικα καθαρος ο λογος υπαρξης τους, το ΑΚΕΛ εξαφανιζει οχι μονο το συνθημα "εξω οι Βασεις", για το οποιο παλιοτερα εκανε μερικες απο τις πιο μαζικες κινητοποιησεις του, αλλα και οποιαδηποτε αναφορα σε αυτες! Και αυτο την στιγμη που ειναι ενα απο τα κυριαρχα ζητηματα που συνδεονται με την "κινητικοτητα" και την λυση του Κυπριακου στα πλαισια της εγκαθιδρυσης της ιμπεριαλιστικης "νεας ταξης".

Ακομα ο Χριστοφιας, σε εποχη οικονομικης κρισης και ανασφαλειας για την εργατικη ταξη, επαναλαμβανει σε καθε ευκαιρια οτι "το ΑΚΕΛ δυναμωσε με την παλη για το ψωμι και την ελευθερια. Τωρα μενει η ελευθερια, δεν υπαρχει πια προβλημα ψωμιου". Διακυρησει εξισου δυνατα με τους υπολοιπους οτι το κυριαρχο ζητημα στις τωρινες εκλογες ειναι το Κυπριακο, και ζητα "απο ολους τους Κυπριους" να ψηφισουν το ΑΚΕΛ σαν "πατριωτικο κομμα".

Τα βασικοτερα στηριγματα της ιδεολογικης επιρροης του ΑΚΕΛ στην εργατικη ταξη αντιμετωπιζουν βαθεια κριση. Ο "παραδεισος" του "υπαρκτου σοσιαλισμου" καταρρευσε. Στο κατοπι του καταρρεει τωρα εκεινο που υποτιθεται οτι θα τον αντικαθιστουσε, η "ανανεωση" αλα Γκορμπατσωφ. Ο τριτοκοσμισμος αντιμετωπιζει τετοια κριση ωστε ο Παπαπετρου του ΑΔΗΣΟΚ να νομιζει οτι θα κερδισει δηλωνοντας με περηφανεια πως ειναι το πρωτο σοσιαλιστικο κομμα με "ευρωπαικους προσανατολισμους" και οχι "τριτοκοσμικο". Τελος, οι αντιιμπεριαλιστικες περγαμηνες του ΑΚΕΛ τσαλακωθηκαν απο την σταση του στον πολεμο στον Κολπο και την ξαφνικη τυφλωση του απεναντι στο γεγονος οτι εδω υπαρχουν καποιες ιμπεριαλιστικες αγγλικες Βασεις απο τις οποιες εφορμουσαν τα "συμμαχικα" αεροπλανα στις επιδρομες τους.

Πολλοι ακελικοι αισθανονται κιολας πολυ περιεργα. Φυσικα ουτε κατα διανοια δεν μπορει να τους προσφερει διεξοδο το ακομα δεξιοτερο και φιλοιμπεριαλιστικοτερο "ευρωπαικο" ΑΔΗΣΟΚ.

Αυτο βεβαια δεν σημαινει και το τελος της επιρροης του ΑΚΕΛ, πολυ περισσοτερο του ρεφορμισμου γενικοτερα, πανω στην εργατικη ταξη. Σημαινει ομως οτι οι δυνατοτητες της επαναστατικης αριστερας στην ν. Κυπρο να μετατραπει απο προπαγανδιστικες ομαδουλες σε οργανωσεις ποτε δεν ηταν καλυτερες, και, παρολο που ολοι τρεχουν να τιναξουν απο πανω τους το "μιασμα" του Μαρξισμου-Λενινισμου, οι ιδεες του επαναστατικου μαρξισμου ποτε δεν ηταν πιο επικαιρες.

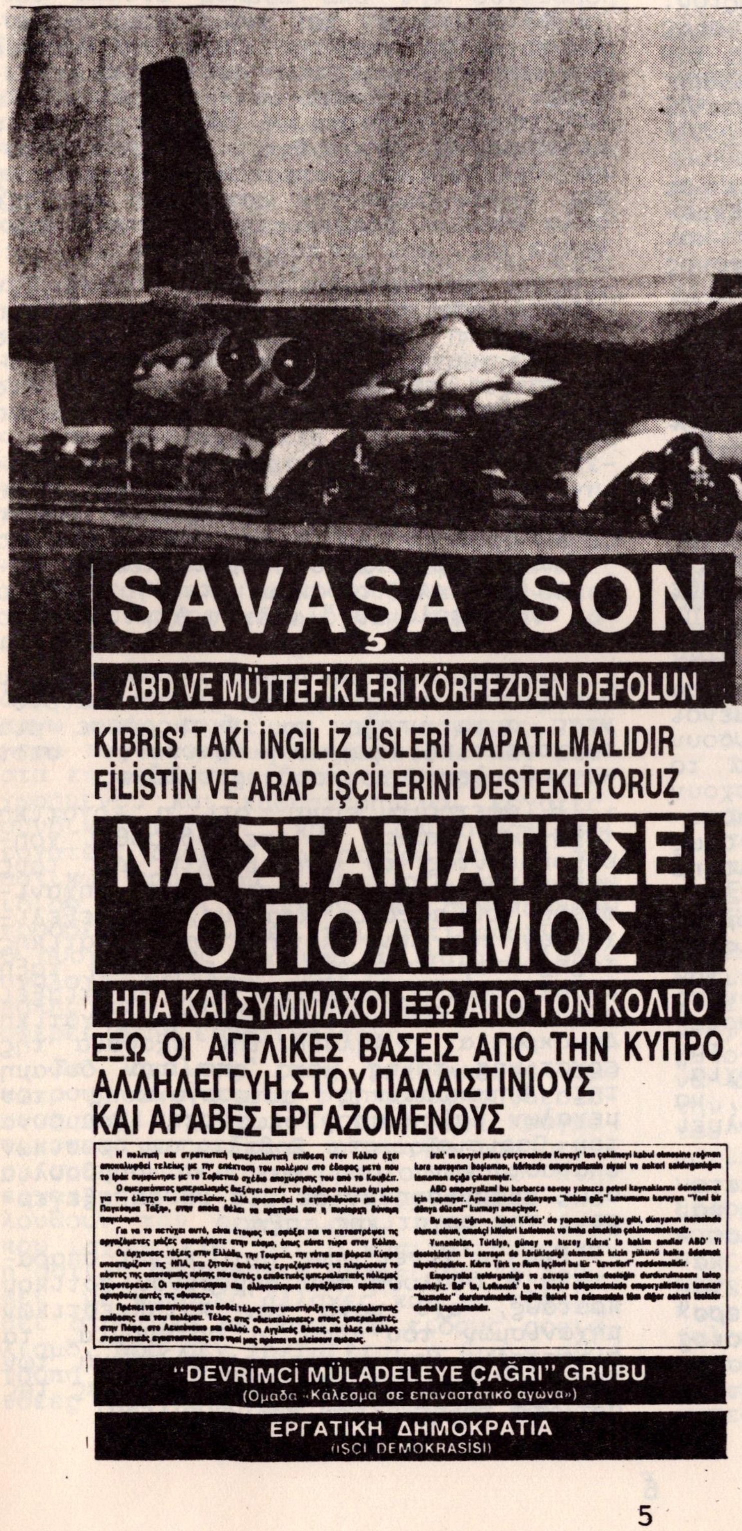

Οι βασεις των βρεττανων ιμπεριαλιστων ειναι εδω. Τα αεροπλανα τους ξεκινουσαν απο δω για να παρουν μερος στις επιδρομες εναντια στους λαους της Μ. Ανατολης. Και ομως το συνθημα "εξω οι βασεις" με το οποιο παλιοτερα το ΑΚΕΛ κινητοποιουσε χιλιαδες κοσμου σε πορειες διαμαρτυριας, ξεχαστηκε. Σημερα με την "κινητηκοτητα" ολοι φαινεται, να αποδεχονται οτι οι βασεις θα ειναι μερος της λυσης του Κυπριακου. Αντιθετα για τους αγωνιστες της αριστερας θα επρεπε να ειναι η καλυτερη ευκαιρια να το κανουν περιεχομενο ενος κοινου αντιϊμπεριαλιστικου αγωνα ε/κ και τ/κ.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η τεραστια πλειοψηφια των εργαζομενων στην Κυπρο και αλλου πιστευει οτι ζουμε σε μια δημοκρατια οπου ολοι εχουμε τα ιδια δικαιωματα και υποχρεωσεις. Οτι ο λαος, μεσα απο τις εκλογες καθοριζει λιγο-πολυ την μοιρα του. Οι "ελευθερες" εκλογες, στις οποιες ολοι, πλουσιοι και φτωχοι, εχουν την "ιδια δυναμη, μια μονο ψηφο", θεωρουνται σαν η σπουδαιοτερη αποδειξη της "λαικης κυριαρχιας", της υπαρξης και της αξιας αυτης της δημοκρατιας.

Στην πραγματικοτητα ομως ζουμε σε μια ταξικη κοινωνια χωρισμενη σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους, και καθε αλλο παρα εχει αλλαξει το γεγονος οτι...

> "**το πιο δημοκρατικο** αστικο κρατος δεν ειναι τιποτα παραπανω απο ενα μηχανισμο για την καταπιεση της εργατικης ταξης απο την αστικη ταξη, για την καταπιεση των εργαζομενων απο μια χουφτα καπιταλιστων..." (Λενιν Αγγλ. Απαντα τομ. 28 σελ 457)

Η "λαικη κυριαρχια" για τους εργαζομενους εξαντλειται στα δεκα λεπτα που χρειαζονται για να ψηφισουν καθε λιγα χρονια. Ακομα και στην ιδια την προεκλογικη εκστρατεια το χρημα εχει την πραγματικη δυναμη, απο τις δυνατοτητες για διαφημιση μεχρι την εξαγορα συνειδησεων. Τελικα οι εργαζομενοι εχουν μονο "το δικαιωμα να αποφασισουν μια φορα καθε αρκετα χρονια για το ποιος εκπροσωπος των ταξεων που εχουν το πλουτο θα **'εκπροσωπει και θα καταπιεζει'** τον λαο στο κοινοβουλιο" οπως εγραφε ο Μαρξ. Ολον τον υπολοιπο χρονο πρεπει καθε μερα να αφηνουν και την ελευθερια και τα ισα δικαιωματα και την δημοκρατια εξω απο την εισοδο του εργοστασιου, του γραφειου, της οικοδομης. Εκει μεσα, οπου περνουν το μεγαλυτερο μερος της ζωης τους, κυριαρχει η ελευθερια και τα δικαιωματα του εργοδοτη να επιβαλλει την "πειθαρχια" του να τους δινει χαμηλους μισθους, να τους εξευτελιζει και να τους απολυει οποτε θελει.

Αυτα δεν σημαινουν οτι οι επαναστατες δεν αναγνωριζουν διαφορές, και μαλιστα σημαντικες, αναμεσα στην αστικη δημοκρατια και στα δικτατορικα καθεστωτα. Οχι ομως επειδη στις δικτατοριες οι εργατες χανουν το "ιερο" δικαιωμα να αποφασιζουν για το "ποιος θα τους εκπροσωπει και θα τους καταπιεζει" στο κοινοβουλιο. Το σημαντικο ειναι οτι χανονται και οι εστω και περιορισμενες αλλα πολυτιμες δημοκρατικες ελευθεριες της αστικης δημοκρατιας, οπως οι συνδικαλιστικες, το δικαιωμα οργανωσης σε κομματα, η ελευθερια του εργατικου και αριστερου τυπου.

Αλλα υπαρχει και ενας ακομα σημαντικος λογος για τον οποιο προτιμουμε την αστικη δημοκρατια απο τις δικτατοριες. Μεσα σε ενα αστικο δημοκρατικο πολιτευμα η εργατικη ταξη εχει πολυ μεγαλυτερες δυνατοτητες να συνειδητοποιησει οτι οι πραγματικοι καταπιεστες της ειναι οι αστοι **σαν ταξη** και οχι απλα καποιοι δικτατορες, ή καποια κομματια της, και να παλεψει εναντια της:

> "Οι Μαρξιστες παντα υποστηριζαν οτι οσο πιο αναπτυγμενη, οσο πιο 'καθαρη' ειναι η δημοκρατια, τοσο πιο γυμνη, οξεια και ανελεητη γινεται η ταξικη παλη, και τοσο **πιο 'καθαρη'** γινεται η καπιταλιστικη καταπιεση και η αστικη δικτατορια... στην πραγματικοτητα η τρομοκρατια και η αστικη δικτατορια επικρατουν στα πιο δημοκρατικα κρατη και αυτα επιδεικνυονται ανοιχτα καθε φορα που οι εκμεταλλευτες νομιζουν οτι ταρακουνιεται η εξουσια του κεφαλαιου." (Λενιν Αγγλ. Απαντα τομ. 28 σελ 461)

Το εργατικο κινημα εχει πισω του μια μεγαλη παραδοση στην οποια παιρνοντας αυτα υποψη του διαμορφωσε μια επαναστατικη ταχτικη απεναντι στον κοινοβουλευτισμο και τις εκλογες.

Η αφετηρια ειναι οτι η εργατικη ταξη δεν μπορει να απελευθερωθει χρησιμοποιωντας το κοινοβουλιο και τους αυταρχικους και ιεραρχικους μηχανισμους του αστικου κρατους, που εξελιχθηκαν για την υποταγη της εργατικης ταξης στην αστικη. Η εργατικη ταξη μπορει να απελευθερωθει και να φτιαξει μια νεα κοινωνια μονο με την Εργατικη Δημοκρατια. Δηλαδη την εξουσια της εργατικης ταξης μεσα απο την δυναμη της δημοκρατικης αυτοοργανωσης των μεγαλων μαζων της, οπως στην Κομμουνα του Παρισιου, στα Σοβιετ των ρωσικων επαναστασεων, στα εργατικα συμβουλια οπως εμφανιστηκαν σε μια σειρα εξεγερσεις της εργατικης ταξης.

Για να γινει ομως αυτο ειναι απαραιτητη η διαλυση του σημερινου αστικου κρατους, οχι μονο των καταπιεστικων μηχανισμων του οπως η αστυνομια, τα δικαστηρια και ο στρατος αλλα και των **"δημοκρατικων"** μηχανισμων εξουσιας της αστικης ταξης - του κοινοβουλιου:

> "Ο κομμουνισμος αρνειται καθε μελλον στον κοινοβουλευτισμο. Δεν τον δεχεται σαν μορφη δικτατοριας της προλεταριακης ταξης... Εχει σαν σκοπο την καταργηση του κοινοβουλευτισμου. Γι' αυτο δεν μπορει να υπαρξει ζητημα χρησιμοποιησης των αστικων κυβερνητικων μηχανισμων παρα μονο με σκοπο την καταστροφη τους. (αποφασεις β' συνεδριου της Τριτης Διεθνους)

ταξικη συνειδηση

Αυτη ομως η πραγματικοτητα βρισκεται αρκετα μακρια απο την συνειδηση της μεγαλης μαζας της εργατικης ταξης. Παρολο που η ιδια η θεση της εργατικης ταξης μεσα στην παραγωγη, η καθημερινη εμπειρια της εκμεταλευσης, αλλα και η αισθηση της συλλογικης της δυναμης, να την σπρωχνει σε αυθορμητη συγκρουση με τον καπιταλισμο, σε ενστικτωδικη αναζητηση της δικης της προοπτικης, της σοσιαλιστικης επαναστασης.

Ταυτοχρονα ομως "η ταξη που εχει στη διαθεση της τα μεσα υλικης παραγωγης" εγραφε ο Μαρξ στην Γερμανικη Ιδεολογια "εχει συγχρονως και τον ελεγχο των μεσων πνευματικης παραγωγης". Η αστικη ταξη ελεγχει αμεσα ή εμεσα τα μεσα μαζικης ενημερωσης, την εκπαιδευση, την εκκλησια κλπ. Ετσι, συνεχιζει ο Μαρξ, "οι ιδεες αυτων που δεν κατεχουν τα μεσα πνευματικης παραγωγης ειναι, γενικα, κατω απο την επιρροη της κυριαρχης ταξης." Γι' αυτο ακομα και μεσα στους πιο πρωτοπορους αγωνες της η εργατικη ταξη κουβαλα τις ιδεες της κυριαρχης ιδεολογιας που την βαραινουν και την τραβουν πισω.

Η διαρκης παλη αναμεσα σε αυτες τις δυο αντιθετες δυναμεις που ενεργουν πανω στην εργατικη ταξη σημαινει οτι μεσα της υπαρχουν διαφορετικα και ρευστα επιπεδα συνειδησης. Υπαρχουν προχωρημενοι και καθυστερημενοι εργατες, συνδικαλισμενοι και ασυνδικαλιστοι εργατες, οπαδοι των ρεφορμιστων ή των αστικων κομματων. Μεσα στο μυαλο του ιδιου εργατη μπορουν να συνυπαρχουν προοδευτικες ιδεες και αντιδραστικες. Ο συσχετισμος αναμεσα σε αυτα αλλαζει αναλογα με την εξελιξη της ταξικης παλης και τις εμπειριες που αυτη προσφερει στην εργατικη ταξη.

Σε "ομαλους" για τον καπιταλισμο καιρους οι πιεσεις της αστικης ιδεολογιας κυριαρχουν. Σε αυτη την πραγματικοτητα στηριζεται η υπαρξη του ρεφορμισμου και η επιρροητου πανω στην εργατικη ταξη. Οι εργατες σημερα ακολουθουν τον ρεφορμισμο, την πολιτικη που ισχυριζεται οτι ο καπιταλισμος και η αστικη δημοκρατια μπορει να "διορθωθει" με καποιες αλλαγες και να εξελιχθει σταδιακα σε καποιου ειδους σοσιαλισμο, αρα δεν χρειαζεται η βιαιη ανατροπη και καταστροφη του. Αυτες τις ιδεες και την πραγματικοτητα προσπαθουν να αναπαραγουν οι ρεφορμιστες ηγετες για να διατηρουν την επιρροη τους πανω στους εργατες.

Αυτος ο στοχος, της σταδιακης αλλαγης του καπιταλισμου, καθοριζει και τα μεσα που θα χρησιμοποιηθουν. Την ευθυνη μιας τετοιας αλλαγης φυσιολογικα εχουν η γραφειοκρατια και οι βουλευτες των κομματων στα οποια πιστευει η εργατικη ταξη. Η εργατικη ταξη τους στελνει με την ψηφο της στην βουλη και χειροκροτα απο τα παρασκηνια. Οι εργατικοι αγωνες, οταν γινονται, χρησιμοποιουνται σαν βοηθητικοι της κοινοβουλευτικης δρασης.

Ομως η ιδια η ιστορια του καπιταλισμου εχει αποδειξει πολλες φορες, και το αποδεικνυει και στις μερες μας, οτι καθε "επιδιορθωση" του καπιταλισμου αντεχει μονο μεχρι την επομενη οικονομικη κριση, τον επομενο πολεμο, την επομενη επιβολη δικτατοριας και φασισμου. Ο καπιταλισμος δεν μπορει να διορθωθει, πρεπει να ανατραπει για να απελευθερωθει η εργατικη ταξη.

Ποιος **μπορει** να τον ανατρεψει; Αλλα και ποιος **πρεπει** να τον ανατρεψει; Οπως εγραφε ο Μαρξ "η απελευθερωση της εργατικης ταξης πρεπει να κατακτηθει απο την ιδια την εργατικη ταξη". Δεν μπορει να της την χαρισει κανενας, ουτε βεβαια η αστικη ταξη, αλλα ουτε και κανενας αλλος "σωτηρας" της. Η αλλαγη αυτη απο την αστικη στην εργατικη δημοκρατια μπορει να γινει **μονο** με μια βιαιη και μαζικη εργατικη επανασταση. Η ανατροπη του καπιταλισμου ειναι ενας στοχος στο οποιο ταιριαζει μονο ενα μεσο, η μαζικη δραση των απλων εργαζομενων. Και αυτο για **δυο** βασικους λογους:

> "Η επανασταση ειναι αναγκαια οχι μονο επειδη δεν μπορει να ανατραπει με κανενα αλλο τροπο η <u>αρχουσα</u> ταξη, αλλα επισης και επειδη μονο μεσα σε μια επανασταση μπορει <u>η ταξη που θα την ανατρεψει</u> να ξεφορτωθει τα συσσωρευμενα σκουπιδια του παρελθοντος και **να γινει ικανη** να ξαναχτισει την κοινωνια." (Κ. Μαρξ, Γερμανικη Ιδεολογια)

Η συνειδηση και η οργανωση της εργατικης ταξης, η ικανοτητα της να γινει η αρχουσα ταξη μεσα στην κοινωνια, εχει την πιο μεγαλη σημασια. Και αυτο επειδη ακομα και αν ηταν δυνατο να καταφερει η εργατικη ταξη να παρει την εξουσια "αυριο" με εκλογες, εκτος του οτι θα "κληρονομουσε" το παλιο αστικο κρατος, δεν θα ηταν ουτε ικανη να κτισει τον σοσιαλισμο. Δεν θα ειχε ξεφορτωθει τα **δικα της** "σκουπιδια του παρελθοντος", την ελλειψη εμπιστοσυνης στις δυναμεις της, την αδρανεια, την παθητικοτητα, τις αντιδραστικες, εθνικιστικες ρατσιστικες και αλλες προκαταληψεις που της φορτωσε στη πλατη η κυριαρχη για τοσα χρονια ιδεολογιατης αστικης ταξης. Για να τις ξεφορτωθει αυτες χρειαζεται να περασει μεσα απο

το σχολειο του κινηματος και της επαναστασης.

Η μεγαλη μαζα της εργατικης ταξης θα πιστεψει οτι οι εργατες μπορουν να αλλαξουν την κοινωνια και να την διευθυνουν οι ιδιοι οταν αρχισει η ιδια **στην πραξη** να αλλαζει την κοινωνια μεσα απο τον αγωνα της. Οταν δεκαδες και εκατονταδες χιλιαδες εργαζομενων καταλαμβανουν τα εργοστασια τους ή παιρνουν μερος σε μια γενικη απεργια, τοτε ειναι που οι ιδεες του επαναστατικου μαρξισμου παυουν ξαφνικα να μοιαζουν με ουτοπια και φαινονται πραγματοποιησιμες σε μεγαλες μαζες εργατων. Η αστικη ιστορια προτιμα να ξεχνα ποσες φορες εχει γινει αυτο: Απο την Κομμουνα του Παρισιου το 1871, μεχρι τις ρωσικες επαναστασεις του 1905 και 1917, τις επαναστασεις σε μια σειρα ευρωπαικες χωρες οπως στην Γερμανια, Ουγγαρια και Ιταλια την περιοδο 1918-1920, την αναταραχη στην Κινα στην δεκαετια του '20, την μεγαλη απεργια στην Αγγλια το 1926, την Ισπανια το 1936, και πιο κοντα στις μερες μας, στην Ουγγαρια το 1956, στην Γαλια το 1968, στην Χιλη, και την Πορτογαλια, στην Πολωνια, ακομα ως ενα βαθμο και στην ιδια την ΕΣΣΔ, σημερα. Σε ολες αυτες τις περιπτωσεις η εργατικη ταξη μπορεσε και εχτισε δημοκρατικες μαζικες δομες ελεγχου πανω στην κοινωνια, εργοστασιακα συμβουλια - σοβιετ - και εργατικες επιτροπες, πολυ πιο δημοκρατικες απο την καλυτερη αστικη δημοκρατια.

επαναστατικη αριστερα

και ρεφορμισμος

Εχοντας πει ολα αυτα, παραμενουν πολυ σημαντικες διαφορές του ρεφορμιστη απο τον δεξιο ή απολιτικο εργαζομενο. Ο ρεφορμιστης εργατης βλεπει την κοινωνια χωρισμενη σε δυο αντιπαλα στρατοπεδα, απο την μια "εμεις" οι εργαζομενοι, απο την αλλη "αυτοι", οι αστοι, εστω και αν δεν συνειδητοποιει οτι αναμεσα σε αυτα τα δυο στρατοπεδα ο πολεμος δεν μπορει παρα να ειναι ολικος, εστω και αν δεχεται την συνεργασια των ταξεων. Εχει το οραμα μιας αλλης κοινωνιας, ριζικα διαφορετικης απο την σημερινη, εστω και αν πιστευει οτι αυτη θα ειναι το αποτελεσμα μιας ομαλης εξελιξης της σημερινης. Η ρεφορμιστικη ιδεολογια ειναι συνηθως μια ασπιδα απεναντι στην επιρροη των πιο αντιδραστικων ιδεων στην εργατικη ταξη. Για την επαναστατικη αριστερα, σε "ομαλες" περιοδους, το μονο μαζικο ακροατηριο της ειναι καποιες μειοψηφιες απο τους ρεφορμιστες, οχι απο τους δεξιους ή απολιτικους, εργατες. Αυτα ειναι καποια βηματα πολυτιμα για την εργατικη ταξη.

Γι' αυτο η πολιτικη ηττα του ρεφορμισμου ή ακομη και η διαλυση του οχι μονο δεν οφελει σε τιποτα αν γινει προς οφελος αστικων πολιτικων δυναμεων που βρισκονται στα δεξια του, αλλα ειναι μια σοβαρη οπισθοδρομιση. Η επιρροη της αστικης ιδεολογιας στην εργατικη ταξη δεν εξαφανιζεται αλλα αντιθετα δυναμωνει. Στις εκλογες του '85 το **ΑΚΕΛ** εχασε προς τον εθνικισμο, προς το ΔΗΚΟ, δηλαδη προς τα δεξια. Αποτελεσμα, η ταξικη αυτοπεποιθηση της εργατικης ταξης δεχτηκε ενα χαστουκι αλλα και η πολιτικη της ηγεσιας του τραβηχτηκε πιο δεξια, εγινε πιο "αγωνιστικη" στο Κυπριακο, για να συγκρατησει και τα δεξια κομματια της βασης του. Ενα σημαντικο παραδειγμα απο τον διεθνη χωρο ειναι και η διαλυση του αμερικανικου Κ.Κ. απο τον Ρουσβελτ, που οδηγησε απο τοτε στην περιθωριοποιηση του αλλα δεν οδηγησε καθολου στο αδυνατισμα της επιρροης των ρεφορμιστικων και των δεξιων ιδεων μεσα στην ιδια την εργατικη ταξη.

Οπου το ξεπερασμα και αδυνατισμα του ρεφορμισμου μπορει να πραγματοποιηθει απο τα αριστερα, απο το κινημα ή την επαναστατικη αριστερα, παλευουμε προς αυτη την κατευθυνση. Οι εργατικοι αγωνες που αντιστεκονται στα ξεπουληματα της γραφειοκρατιας, με σημαντικοτερο τελευταιο παραδειγμα την απεργια στην ενδυση, ειναι ακριβως τετοια παραδειγματα.

Οταν αυτο δεν ειναι δυνατο τοτε οι επαναστατες, οσο λιγοι και αν ειναι, πρεπει να λειτουργουν στο μετρο των δυνατοτητων τους οχι μονο προπαγανδιστικα αλλα και σαν αριστερη αντιπολιτευση μεσα στις κινητοποιησεις που στηριζουν οι ρεφορμιστες. Τετοιο παραδειγμα ειναι το πασιφιστικο μεχρι και υποκριτικο-εθνικιστικο κινημα επαναπροσεγγισης που στηριξε το **ΑΚΕΛ**. Σε αυτο επρεπε να συμμετεχουν οι επαναστατες για να προβαλουν την διεθνιστικη προοπτικη μιας ειλικρινους επαναπροσεγγισης που αδιαφορά για τα προνομια της "δικης μας" πλευρας. Πιο προσφατο και σημαντικο παραδειγμα ειναι το αντιπολεμικο κινημα που στηριξαν οι ρεφορμιστες οταν ξεσπασε ο πολεμος στον Κολπο. Η πολιτικη του ηταν γεματη αφηρημενες φιλειρηνικες διακυρηξεις και δηλωσεις ισης αποστασης και απο τους δυο εμπολεμους. Παρ' ολα αυτα, συμμετειχαν σε αυτο κομματια της ακρας αριστερας, και καταφεραν μαλιστα να επιρεασουν μερικες φορες, εστω και περιορισμενα, τον χαρακτηρα του.

Παρομοια λογικη πρεπει να καθοριζει και την σταση της επαναστατικης αριστερας στις εκλογες. Δεν μπορουμε απλα να πουμε οτι το κοινοβουλιο ειναι ενας αντιδραστικος θεσμος, και τα κομματα που συμμετεχουν σε αυτο στηριζουν ολα την κυριαρχια της αστικης ταξης, για αυτο και δεν μας ενδιαφερει, δεν ασχολουμαστε με τις εκλογες. Αντιθετα οπως ελεγε ο Λενιν "οσο εισαι ανικανος να διαλυσεις το αστικο κοινοβουλιο και καθε αλλο τυπο αντιδραστικου θεσμου,

<u>πρεπει</u> να δουλευεις μεσα τους <u>ακριβως</u> επειδη εκει θα βρεις ακομα εργατες που αποβλακωνονται" απο τα δεξια και ρεφορμιστικα κομματα.

Οι επαναστατες πρεπει να χρησιμοποιουν τις εκλογες χωρις κανενα ενδοιασμο, με τον ιδιο κυνικο υπολογισμο με τον οποιο χρησιμοποιουν οι αστοι την δημοκρατια τους, αλλα **χωρις να υποκρινονται οπως οι αστοι.** Το πρωτο που εχουν υποχρεωση να κανουν ειναι να μη λενε ψεμματα στην εργατικη ταξη, ουτε να καλλιεργουν τις ψευδαισθησεις της, ακομα και στο πολυ μικρο εκεινο κομματι της στο οποιο μπορει να φτασει η φωνη τους.

> **"Εχετε υποχρεωση να τους λετε την πικρη αληθεια.** Εχετε την υποχρεωση τις **αστικοδημοκρατικες και τις κοινοβουλευτικες τους προληψεις να τις λετε προληψεις."** (Λενιν, Αριστερισμος)

Πρεπει δηλαδη να χρησιμοποιουν τις εκλογες κυρια για να ακουστει η προπαγανδα τους οσο πιο πλατια γινεται. Ακομα επειδη σε ενα βαθμο ειναι σημαντικο και το αποτελεσμα τους. Οχι ιδιαιτερα το ποιος ή ποιοι θα εκλεγουν αλλα κυρια η επιδραση που αυτο το αποτελεσμα, (τα ποσοστα, η αλλαγη της δυναμης των διαφορων κομματων) θα εχει στην συνειδηση την αυτοπεποιηθηση και εμμεσα στην οργανωση της εργατικης ταξης. Υπαρχουν διαφορες στις κυβερνησεις που μπορει να βγουν. Διαφορες που μπορουν να παιξουν ρολο στην εξελιξη της ταξικης παλης. Ουτε λοιπον απο την προσπαθεια να επιρρεασουν το ιδιο το αποτελεσμα προς οφελος της εργατικης ταξης, δεν μπορουν να παραιτηθουν οι επαναστατες.

Αυτη την στιγμη δεν υπαρχει ενα επαναστατικο κομμα στην νοτια Κυπρο για να παρει μερος στις εκλογες, να προβαλει την δικη του εκλογικη προταση και να δωσει την δυνατοτητα να εκφραστει μια αριστερη διαμαρτυρια και προς τους αστους και προς το **ΑΚΕΛ**. Αλλα ακομα και σε αυτη την περιπτωση οι επαναστατες πρεπει να **χρησιμοποιησουν** τις εκλογες της αστικης δημοκρατιας με τροπο που να οφελει το κινημα.

Στη παραδοση του επαναστατικου κινηματος υπαρχουν πολλες περιπτωσεις που οι αρχες του επαναστατικου μαρξισμου καθοδηγησαν τους επαναστατες σε συγκεκριμενες εκλογικες ταχτικες αναλογα με την περιοδο και τους ταξικους συσχετισμους. Ενα τετοιο παραδειγμα ειναι η προτροπη του Λενιν προς τους Αγγλους επαναστατες, να ψηφισουν τους ρεφορμιστες του εργατικου κομματος για να σπασουν την επιρροη τους μεσα στους εργατες.

> "Για τους Αγγλους κομμουνιστες πολλες φορες ειναι δυσκολο ακομα και να πλησιασουν τες μαζες, ακομα και να τις κανουν να τους ακουσουν. Αν παρουσιαστω σαν κομμουνιστης και δηλωσω πως καλω να ψηφισουν τον Χεντερσον [ηγετης του Εργατικου Κομματος] εναντια στον Λουδ Τζωρτζ ασφαλως θα με ακουσουν. Και θα μπορεσω να εξηγησω σε κατονοητη γλωσσα οχι μονο γιατι τα Σοβιετ ειναι καλυτερα απο το κοινοβουλιο και η δικτατορια του προλεταριατου καλυτερη απο τη δικτατορια του Τσωρτσιλ, αλλα και οτι προθεση μου ειναι να στηριξω τον Χεντερσον με τη ψηφο μου οπως το σχοινι στηριζει τον κρεμασμενο, οτι οσο οι Χεντερσον πλησιαζουν στο σχηματισμο δικης τους κυβερνησης τοσο θα αποδεικνυεται οτι εχω δικαιο, τοσο θα τραβιουνται οι μαζες με το μερος μου και θα επιταχυνεται ο πολιτικος θανατος των Χεντερσον και Σνοουτεν, ακριβως οπως εγινε με τους ομοϊδεατες τους στη Ρωσσια και στη Γερμανια". (Αριστερισμος εκδ. Θεμελιο σελ. 117)

Βεβαια σημερα οι επαναστατες στη νοτια Κυπρο ειναι τοσο λιγοι που δεν μπορουν να προσφερουν εκλογικη υποστηριξη στους ρεφορμιστες με την ενοια του σκοινιου του Λενιν. Μπορουν ομως ακολουθωντας την ιδια τακτικη να κρατησουν και να δυναμωσουν την σχεση τους με τα πιο πρωτοπορα κομματια των αγωνιστων εργατων. Να δειξουν οτι και στις εκλογες υπαρχει η αντισεχταριστικη σταση που μπορει να κρατησει η επαναστατικη αριστερα.

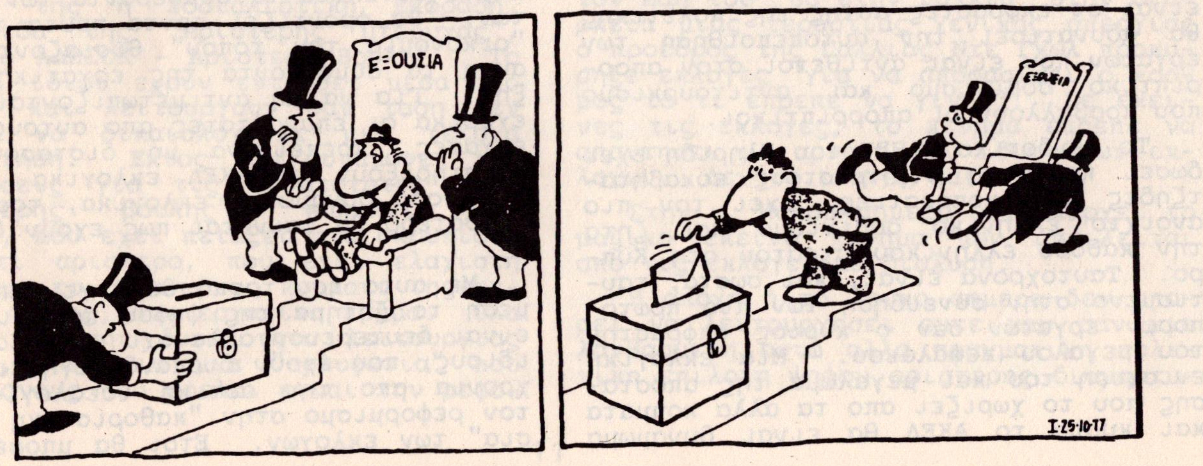

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 91

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Οι εκλογες του Μαη γινονται για την ωρα μεσα στο πιο ηπιο πολιτικο κλιμα απο την ιδρυση της Κυπριακης Δημοκρατιας. Οπως και ολες οι προηγουμενες εχουν σαν αξονα αναφορας το Κυπριακο προβλημα. Και αυτες οπως και ολες οι προηγουμενες χαρακτηριζονται απο ολα τα κομματα σαν οι "πιο σημαντικες και καθοριστικες για το μελλον του τοπου".

Για τους επαναστατες ομως οι εκλογες δεν ειναι ουτε θα μπορεσουν ποτε να ειναι τιποτε παραπανω απο "δειχτης της ωριμοτητας της εργατικης ταξης" οπως ελεγε και ο Εγκελς.

Αυτο ειναι το πρωτο που πρεπει να τονιστει και σε αυτες τις εκλογες οπως και στις προηγουμενες (δες παμφλεττα μας για τις εκλογες του '88). Να προβαλλουμε την αναπτυξη των ταξικων αγωνων σαν τον μονο που μπορει να ανοιξει τον δρομο για την πραγματικη λυση των προβληματων της εργατικης ταξης. Να δειχνουμε οτι... "η δραση των μαζων - λογου χαρη μια μεγαλη απεργια - ειναι παντοτε σπουδαιοτερη απο την κοινοβουλευτικη δραση" (Λενιν).

Ωστοσο τα αποτελεσματα των εκλογων, τα ποσοστα που θα παρουν τα διαφορα κομματα, εχουν σημασια εξαιτιας της αντανακλασης τους πανω στην συνειδηση και την αυτοπεποιθηση της εργατικης ταξης. Ενα αποτελεσμα που θα το βλεπουν οι πιο συνειδητοι εργατες σαν θετικο μπορει να ανεβασει την αυτοπεποιηθηση τους, οπως μπορει να την κατεβασει ενα που θα το θεωρησουν σαν αρνητικο, και που θα θεωρηθει γενικα σαν πιο δεξιο.

Η αντιπαραθεση αναμεσα σε απορριπτικους και "ενδοτικους" συνεχιζει να ειναι κυριαρχη και σε αυτες τις εκλογες. Μια εκλογικη ενισχυση της πολιτικης της ΕΔΕΚ και κυρια του ΔΗΚΟ που ειναι οι εκφραστες αυτης της πολιτικης θα αδυνατισει την αυτοπεποιθηση των εργατων που ειναι αντιθετοι στον απορριπτικο σοβινισμο και αντιτουρκισμο που προβαλλουν οι απορριπτικοι.

Το "ενδοτικο" ΔΗΣΥ του Κληριδη εχει δωσει πολιτικη στεγη στους εοκαβητατζηδες πραξικοπηματιες, εχει τον πιο ανοιχτο ελληνικο σοβινισμο και ζητα την καθοδο ελληνικου στρατου στη Κυπρο. Ταυτοχρονα ειναι, και σωστα, ταυτισμενο στην συνειδηση των πιο πρωτοπορων εργατων σαν ο κυριος εκφραστης του μεγαλου κεφαλαιου. Μια εκλογικη ενισχυση του και μεγαλωμα της αποστασης που το χωριζει απο τα αλλα κομματα και κυρια το ΑΚΕΛ θα ειναι δυναμωμα του δεξιου σωβινισμου και κτυπημα της ταξικης αυτοπεποιθησης των εργατων.

Με δεδομενους τους ταξικους συσχετισμους οι αγωνιστες της επαναστατικης αριστερας πρεπει σημερα, σε αυτες τις εκλογες, να υποστηριξουν...

ψηφο στο ΑΚΕΛ, ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Το ΑΚΕΛ δεν ειναι ενα κομμα που αντιπροσωπευει τα συμφεροντα της εργατικης ταξης. Η γραφειοκρατια του θα μπορουσε να θεωρηθει σαν μερος της αστικης ταξης, μια και ελεγχει ενα σημαντικο μερος της οικονομιας απο εργοστασια μεχρι ξενοδοχεια και επιχειρησεις. Δεν παυει ομως να ειναι το κομμα προς το οποιο προσβλεπει το πιο πρωτοπορο και ταξικα συνειδητο κομματι της εργατικης ταξης. Αυτο αναγκαζει την ηγεσια του να αναφερεται στην εργατικη ταξη και να να λογοδοτει σε αυτη σε καποιο βαθμο.

Οι εργατες που ψηφιζουν ΑΚΕΛ ειναι αυτοι που δεν θελουν να δυναμωσει η αυτοπεποιθηση των αφεντικων, και των απορριπτικων. Πολλοι απο αυτους ειναι αριστεροι επειδη νοιωθουν την διαθεση να αντισταθουν συλλογικα στην καθημερινη καταπιεση και εκμεταλευση απο το κεφαλαιο.

Οι επαναστατες πρεπει να απευθυνονται σε οσους απο αυτους φτανει η φωνη τους για να τους πουν οτι το ΑΚΕΛ δεν προκειται να δικαιωσει τις προσδοκιες τους. Δεν προκειται να ακολουθησει μια διεθνιστικη πολιτικη στο Κυπριακο. Θα συνεχισει να υποστηριζει του εξοπλισμους και να προσπαθει μαζι με την υπολοιπη αρχουσα ταξη να πετυχει μια λυση του προβληματος υπερ των ε/κ θεσεων. Δεν προκειται να υποστηριξει με καμια συνεπεια τα συμφεροντα των εργατων. Θα φροντιζει παντα πρωτα την να "οικονομια του τοπου" θυσιαζοντας σε αυτη τα συμφεροντα της εργατικης ταξης. Για να μη αντιμετωπιζονται ομως εχθρικα οι επαναστατες απο αυτους τους εργατες, πρεπει να μη διστασουν να υποστηριξουν το ΑΚΕΛ εκλογικα. Εξαλλου, οσο δυναμωνει εκλογικα, τοσο περισσοτερο θα φαινεται πως εχουν δικιο.

Με αυτο τον τροπο θα φυγει απο την μεση το ζητημα της ψηφου που για μας ειναι δευτερευον αλλα οχι και για τους ιδιους, που εχουν διαπαιδαγωγηθει τοσα χρονια απο την αστικη ιδεολογια και τον ρεφορμισμο στην "καθοριστικη σημασια" των εκλογων. Ετσι θα μπορεσουμε

να προχωρησουμε την συζητηση μαζι τους στα πιο ουσιαστικα για μας θεματα, στην επαναπροσεγγιση και τον διεθνισμο, τον συνδικαλισμο ταξικης παλης, την φυση του σοσιαλισμου και τα αλλα ζητηματα που εχουμε να αντιπαραταθουμε στο ρεφορμισμο.

γιατι ακελ και οχι αδησοκ;

Το ΑΔΗΣΟΚ που δημιουργηθηκε απο διασπαση του ΑΚΕΛ, αναφερεται οπως και το ΑΚΕΛ στην αναγκη επαναπροσεγγισης με τους τ/κ και το θεωρουν και αυτο "ενδοτικο" κομμα. Ο διεθνισμος του ομως δεν ειναι καθολου καλυτερος απο αυτον της ηγεσιας του ΑΚΕΛ. Μπορει να μη ψηφισε τις στρατιωτικες δαπανες αλλα προβαλε σαν κυρια δικαιολογα οτι ηταν "υπερβολικες" και θα "υπονομευσουν την οικονομια που ειναι το υπβαθρο του αγωνα μας". Υποστηριξε την υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ που ηταν η πιο επιθετικη ενεργεια απεναντι στους τ/κ τα τελευταια χρονια. Η ηγεσια του πηγε μαζι με ολους τους αλλους τις σωβινιστικες εκδηλωσεις των μαθητων στα οδοφραγματα. Μπορει ο Ζιαρτιδης να ελεγε οτι το συνθημα για επιστροφη ολων των προσφυγων ειναι εξωπραγματικο, αλλα ο προεδρος του, ο Διγκλης διαβεβαιωνει οτι "το ΑΔΗΣΟΚ υποστηριζει επιστροφη ολων των προσφυγων".

Δεν εχουμε κανενα λογο να προτιμησουμε τον υποκριτικο διεθνισμο του ΑΔΗΣΟΚ, απο τον υποκριτικο διεθνισμο του ΑΚΕΛ. Εχουμε ομως αρκετους λογους να μην προτιμησουμε το ΑΔΗΣΟΚ εξαιτιας της υπολοιπης πολιτικης του. Απο την ιδρυση του διακυρυσσει οτι ειναι ενα αταξικα πλουραλιστικο κομμα. Εχει αποκυρηξει τον Μαρξισμο Λενινισμο και φτυνει την εργατικη ταξη καταφατσα προπαγανδιζοντας ανοιχτα την εξαφανιση των ταξικων αντιθεσεων και συγκρουσεων. Παντιερα του οι αταξικες "πανανθρωπινες αξιες". Κυριο σλογκαν του στις εκλογες ειναι οι "νεες ιδεες". Δεν ειναι τυχαιο που δεν διαθετει καμια εργατικη βαση. Και αυτο ειναι καθοριστικο στην συγκριση του με το ΑΚΕΛ.

Γι αυτο ειναι εξω απο καθε ταξικη λογικη το συνθημα προβαλε στην πρωτη σελιδα της η Σοσιαλιστικη Εκφραση, εφημεριδα της "Αριστερης Πτερυγας", "Ισχυρο ΑΔΗΣΟΚ - Αριστερη Βουλη". Το οτι οι ιδιοι εχουν ενταχθει μεσα στο ΑΔΗΣΟΚ και λειτουργουν σαν ταση δεν μπορει να δικαιολογισει μια τετοια τοποθετηση. Εκτος που δυναμωνει τις εντυπωσεις για τις δυνατοτητες μιας "αριστερης βουλης", καλυπτει το ΑΔΗΣΟΚ, που εχει πεταξει στα σκουπιδια καθε τι αριστερο, που εχει ελαχιστη επαφη με το οργανωμενο κομματι τηςεργατικης ταξης, σαν εργατικο κομμα. Ολα αυτα, για την δυνατοτητα λειτουργιας τασεων, και για μια "πολυφωνια" που τους μονους που οφελει ειναι την ρεφορμιστικη ηγεσια του.

Σιγουρα η ηγεσια του ΑΚΕΛ εχει πεταξει και αυτη στα σκουπιδια τη δικτατορια του προλεταριατου, την εργατικη δημοκρατια και την σοσιαλιστικη επανασταση. Η ηγεσια του ΑΔΗΣΟΚ ομως, που δεν εχει εργατικη βαση για να ανησυχει, το κανει πολυ πιο φωναχτα απο οτι η ηγεσια του ΑΚΕΛ. Η ρεφορμιστικη ειλικρινια του ΑΔΗΣΟΚ ειναι πολυ χειροτερη για την εργατικη ταξη απο την ρεφορμιστικη υποκρισια της ηγεσιας του ΑΚΕΛ.

Ενα εκλογικο αδυνατισμα η μεγαλωμα του ΑΚΕΛ θα γινει αντιληπτο μεσα στην κοινωνια σαν αντιστοιχο δυναμωμα ή αδυνατισμα του δεξιου σωβινισμου, του απορριπτισμου και της ταξικης διαθεσης της εργατικης ταξης. Κατι που θα επιρρεασει την δυνατοτητα αντιστασης της σε οικονομικες επιθεσεις και την εξαπλωση της σωβινιστικης ιδεολογιας. Αυτο δεν μπορει να αφηνει καθολου αδιαφορους τους επαναστατες.

Το εκλογικο ποσοστο του ΑΔΗΣΟΚ θα καταγραψει απλα και μονο εναν εσωτερικο συσχετισμο μεσα στα αριστερα με ενισχυση μαλιστα μιας δεξιοτερης πολιτικης, αν δυναμωσει το ΑΔΗΣΟΚ σε βαρος του ΑΚΕΛ. Κατι που σιγουρα δεν εχει να προσφερει τιποτα στο κινημα.

Η ΕΔΕΚ βεβαια ποτε δεν υπηρξε εργατικο κομμα ουτε απο την αποψη της πολιτικης της, ουτε απο την αποψη της κοινωνικης συνθεσης της και του δεσιματος της με την οργανωμενη εργατικη ταξη.

αποχη και λευκο

Η αποχη εχει εμφανιστει στην παραδοση του επαναστατικου κινηματος σαν πολιτικη επιλογη, σαν **μποϋκοταρισμα των εκλογων**. Κατι τετοιο ομως μπορει και πρεπει να ειναι η αντιδραση στην προσπαθεια της αστικης ταξης να βαλει σε εκλογικα καναλια και να εξουδετερωσει ετσι ενα ζωντανο μαζικο κινημα. Το μποϋκοταρισμα σημαινει επιλογη μιας αλλης μορφης αγωνα, των καταληψεων ή της γενικης απεργιας ή των διαδηλωσεων που **γινονται** την στιγμη εκεινη, και οδηγουν αμεσα προς την καταργηση του κοινοβουλευτισμου. Για παραδειγμα, τον Μαη του '68 στην Γαλλια, στην διαρκεια μιας τεραστιας γενικης απεργιας ο προεδρος της Γαλλιας Ντε Γκωλ προκυρηξε εκλογες "για να αποφασισει ο κοσμος το τι επρεπε να γινει". Σε εκεινες τις εκλογες, το κινημα επρεπε να απαντησει με αρνηση των ιδιων των εκλογων. Δεν το εκανε, και εχασε.

Στην ν. Κυπρο σημερα δεν υπαρχει το μαζικο εκεινο κινημα που απειλειται απο τις εκλογες με διαλυση.

Η αποχη ή το λευκο σημερα δεν μπορει να λειτουργησει ουτε καν σαν μια λανθασμενη εστω αλλα πραγματικη πολιτικη επιλογη ψηφου αριστερης διαμαρτυ-

ριας. Δεν εχει καν την δυνατοτητα να ερμηνευτει σαν μια λιγο πολυ ομοιογενης διαμαρτυρια. Σημερα η αποχη ή το λευκο μπορει να ερμηνευτει οτι εκφραζει απο την διαμαρτυρια των διαφορων ακροδεξιων ομαδων της "Αυτοδιαθεσης-Ενωσης" μεχρι την διαμαρτυρια μιας εργατριας της ενδυσης ή μιας νοσοκομας που νοιωθει αηδια για ολους οσους ξεπουλησαν την απεργια τους. Σ' αυτες ειδικα τις εκλογες οι μονοι που οργανωμενα υποστηριζουν το λευκο ιδρυοντας "κινηση υπερ του λευκου" ειναι γνωστοι ακροδεξιοι. Καθε λευκο θα μετρησει σαν ενισχυση τους.

Κυκλοφορει επισης σε καποιο βαθμο, ακομα και αναμεσα σε αριστερους, η αντιληψη οτι αν χασει στις εκλογες το ΑΚΕΛ θα "ξυπνησει" ειτε η ηγεσια του ειτε τα μελη του. Σιγουρα το αποτελεσμα των εκλογων θα εχει επιδραση πανω και στην ηγεσια και στα απλα μελη του ΑΚΕΛ. Αλλα τι ειδους επιδραση.

Δεν υπαρχει κανενας λογος να πιστευουμε οτι θα τους κανει να πανε πιο αριστερα, και ο κυριοτερος λογος ειναι οτι το **ΑΚΕΛ δεν θα χασει απο τα αριστερα**. Οποιο απο τα αλλα κομματα δυναμωσει σε βαρος του ΑΚΕΛ αυτο θα ερμηνευτει σαν δυναμωμα πιο δεξιων θεσεων: Το ΔΗΣΥ ειναι το δηλωμενο δεξιο αντικομμουνιστικο κομμα. Το ΔΗΚΟ και η ΕΔΕΚ ειναι αυτοι που εμφανιζονται σαν η πιο εθνικιστικη πτερυγα της πολιτικης ζωης. Το ΑΔΗΣΟΚ ειναι ο κυρηκας των αταξικων "παναθρωπινων αξιων". Το αποτελεσμα θα ειναι να "ξυπνησει" και η ηγεσια αλλα και τα μελη **προς τα δεξια** συμφωνα με την λογικη της ευθυγραμμισης με την θεληση των ψηφοφορων.

Η νικη του ΑΚΕΛ δεν θα σημανει βεβαια μια αριστερη στροφη, αλλα η ηττα απο τα δεξια θα σημανει σιγουρα μια δεξια στροφη. Στον χωρο του ΑΚΕΛ η επαναστατικη αριστερα μπορει και πρεπει να βρει ενα ακροατηριο. Δεν πρεπει να αφησουμε να μειωθει εστω και ελαχιστα αυτη η δυνατοτητα κρατωντας μια σεχταριστικη σταση στις εκλογες. Η επαναστατικη αριστερα πρεπει να δωσει καθε δυνατη εκλογικη υποστηριξη στο ΑΚΕΛ χωρις ομως να δινει την παραμικρη πολιτικη υποστηριξη στην ηγεσια του.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ

- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΔΕΞΙΟ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ
- ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ

ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

- ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΝΑ ΛΥΣΕΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ
- ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΥΤΑ...

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΜΑΗ 6:30 Μ.Μ.

ΛΑΙΚΗ ΣΚΗΝΗ (ΠΛ. ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΚΑΙΜΑΚΛΙ)

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟ(Σ)ΚΛΗΣΗ»

ΠΟΙΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ;

Το παραμυθι της "εφαρμογης των αποφασεων του ΟΗΕ και του διεθνους δικαιου" στο Κουβειτ (πως αλλοιως θα απαιτουν "ιση μεταχειρηση για την Κυπρο"), επισημα συνεχιζεται. Αλλα η σταση των αμερικανων στο δραμα των Κουρδων και των Σιιτων, και η γνωστη πια γενοκτονια των Παλαιστινιων στο "απελευθερωμενο" Κουβειτ, εχουν ριξει παγωμενο νερο στον ενθουσιασμο των περισσοτερων απο τους θαυμαστες της Αμερικανικης πολιτικης. "Τουλαχιστον οι Κουβετιανοι πηραν πισω την χωρα τους" ειναι το μονο που τους εχει μεινει, αν και ο καθενας πια αναγνωριζει οτι αυτο εγινε εξαιτιας του πετρελαικου πλουτου του Κουβειτ.

Ουτε αυτο το φυλο συκης δεν στεκει. Ποιοι ηταν αυτοι οι "Κουβετιανοι" και ποσο "δικη τους" ηταν αυτη η χωρα; Η τεραστια πλειοψηφια αυτων που παραγαν τον πλουτο στο Κουβειτ, το 60% περιπου του πληθυσμου, δεν ηταν Κουβετιανοι πολιτες, ουτε μπορουν ποτε να γινουν συμφωνα με τους νομους.

Ποιος ηταν υπευθυνος για το ξεριζωμα απο το Κουβειτ του μεγαλυτερου κομματιου του πληθυσμου του, του πραγματικου λαου του Κουβειτ; Ποιος αφαιρεσε την "πατριδα" με την πραγματικη της εννοια απο εκατονταδες χιλιαδες εργαζομενους; Η τραγωδια που παρακολουθουσαμε στην τηλεοραση τον περασμενο χρονο, το δραμα των εκατονταδων χιλιαδων που προσπαθουσαν να φυγουν απο το Κουβειτ μεσω Ιορδανιας και Περσιας, δεν ηταν δημιουργημα του Σανταμ. Ηταν το αμεσο αποτελεσμα του οικονομικου αποκλεισμου απο τον ΟΗΕ, που τους εκανε να χασουν τις δουλειες τους, και της απειλης πολεμου απο τα "συμμαχικα" στρατευματα που τους αναγκασε να φυγουν με οποιο τροπο βρηκαν.

Αλλα το πιο βρωμικο ειναι το δραμα των Παλαιστινιων στο Κουβειτ. Το Κουβειτ ειχε 400,000 Παλαιστινιους σε πληθυσμο 1.8 εκ., ηταν η μεγαλυτερη εθνικη μειονοτητα. Οι περισσοτεροι βρισκονταν στο Κουβειτ για 40 χρονια, απο το 1950, μετα τους πρωτους διωγμους απο την Παλαιστινη με την ιδρυση του Ισραηλ. Δεν ειχαν ουτε μπορουσαν να αποκτησουν υπηκοοτητα. Ελαχιστοι ηταν επιχειρηματιες στο συνηθισμενο για το Κουβειτ στυλ, δηλ. με υποχρεωτικο "συνεταιρο" εναν Κουβετιανο, που επαιρνε ποσοστα συνηθως χωρις να κανει τιποτα. Μονο μια μικρη μειοψηφια ηταν τεχνικοι, στελεχη επιχειρησεων.

Η τεραστια πλειοψηφια τους ηταν εργατες. Μαζι με αλλους αραβες (Ιορδανοι, Αιγυπτιοι, Λιβανεζοι, λιγοι Συριοι) και Ασιατες (Πακιστανοι, Ινδοι, απο την Μπαγκλαντες) ηταν η εργατικη ταξη του Κουβειτ, (κανενας κουβετιανος δεν ηταν εργατης) και πολιτες 2ης κατηγοριας. Οι πλουσιοι κουβετιανοι τους φωναζαν και τους φωναζουν "μποϋς" ("παιδια") οπως ακριβως τους μαυρους στην Ν. Αφρικη και στον ρατσιστικο νοτο της Αμερικης. Ζουσαν σε πολυ κακης ποιοτητας πολυκατοικιες, συγκεντρωμενοι σε ορισμενες περιοχες του Κουβειτ, εξω και μεσα στην πολη, οι περιοχες που μπορουσαν να ζησουν οι ξενοι ηταν ορισμενες δια νομου. Ακομα και μεσα στους πολιτες 2ης κατηγοριας υπηρχαν διακρισεις. Οι μισθοι των Αραβων ηταν καλυτεροι απο των Ασιατων.

Αυτοι δεν πηραν τιποτα απολυτως "πισω". Αντιθετα εκτος απο την γενοκτονια των Κουρδων απο τον Σανταμ, ο αμερικανικος στρατος επιβλεπει απο πιο κοντα ακομα εναν αλλο διωγμο, αυτο των παλαιστινιων στο Κουβειτ που δολοφονουνται μαζικα σαν "προδοτες". Οι φωνες που ακουγονται για να διωχθουν ολοι οι Παλαιστινιοι, και οι 400,000 τους, απο το Κουβειτ δεν ειναι λιγες.

Ο Μπους "απελευθερωσε" καταπιεστες και εκμεταλλευτες, και συνομωτησε ακομα μια φορα εναντια σε καταπιεσμενους και εκμεταλλευομενους.

Τις πρωτες μερες μετα την εισβολη ενα μεγαλο κομματι του αραβικου πληθυσμου του Κουβειτ, ειδε τον Ιρακινο στρατο σαν απελευθερωτη. Λεηλατηθηκαν σουπερμαρκετς, ιδιαιτερα αμερικανικα, τα safeway.

Η αντιδραστικοτατη φυση του ιδιου του μπααθικου καθεστωτος σε συνδιασμο με τα προβληματα που δημιουργησε η αντιδραση των αμερικανων και η επιβολη του εμπαργκο τα αλλαξε αυτα αρκετα γρηγορα.

Το καθεστως του Ιρακ εχασε τον πολεμο οχι μονο απο την συντριπτικη υπεροπλια των "συμμαχικων" δυναμεων, αλλα και απο την ιδια την φυση του. Ηταν ενα καταπιεστικο καθεστως που δεν μπορουσε ουτε καν να διακυρηξει οτι θα δωσει δικαιωματα στους Παλαιστινιους και τους αλλους αραβες του Κουβειτ, τους οποιους κυνηγαν τωρα να εξοντωσουν για την υποστηριξη που δωσαν στον Σανταμ, επειδη θα ανοιγε τους ασκους του αιολου στην ιδια του την χωρα. Παρ'ολη την καθυστερημενη αντιιμπεριαλιστικη δημαγωγια του, η δυνατοτητα

του και η διαθεση του να κινητοποιησει τις μαζες για τον πολεμο ηταν ανυπαρκτη.

Η ταση μας στο αντιπολεμικο κινημα στις διαφορες χωρες δεν κρατησε "ιση σταση", δεν ζητησαμε να φυγει και το Ιρακ απο το Κουβειτ. Ο Μπους ηταν ο μεγαλος νονος που ειναι ετοιμος να ισοπεδωσει ολοκληρες περιοχες για να τιμωρησει τον ανυποτακτο μπραβο που ληστεψε εναν απο τους αγαπημενους κλεπταποδοχους του. Το προβλημα σιγουρα δεν ηταν πως θα τιμωρηθει ο μπραβος. Αλλα στην περιπτωση του Κουβειτ, ουτε καν θεμα απελευθερωσης κανενος δεν υπηρχε. Μονο η "ιεροτητα των συνορων" που καθορισε και συμφερουν στον ιμπεριαλισμο.

Οι Αλ Σαμπαχ πανηγυριζουν την επιστροφη τους στο Κουβεϊτ ενω εκατομμυρια Κουρδοι και Παλαιστινιοι περνουν τον δρομο της προσφυγιας.

ΜΠΟΥΣ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

Οι αμερικανοι ιμπεριαλιστες και οι συμμαχοι τους για μηνες καλουσαν τους Ιρακινους σε εξεγερση εναντια στο καθεστως του Σανταμ. Μετα την εξεγερση των Σιιτων στο νοτο και των Κουρδων στο βορρα, επιβλεπουν, τα στρατευματα του Σανταμ να τους σφαζουν και να τους εξοντωνουν. Προειδοποιησαν δυο φορες την Περσια να μην υποστηριξει τους Σιιτες και εδωσαν την αδεια στον Σανταμ να χρησιμοποιησει τα ελικοπτερα και το πυροβολικο του για να καταστειλει την εξεγερση.

Πανω απο δυο εκατομυρια Κουρδοι προσπαθουν να καταφυγουν στην Περσια και την Τουρκια για να γλυτωσουν απο την σφαγη. Εκει ο συμμαχος του Μπους, ο Οζαλ, που αρχικα τους υποδεχτηκε με σφαι- ρες, τους μαντρισε σε αθλιες συνθηκες μεσα στα βουνα, σε προσφυγικους καταυλισμους που μοιαζουν περισσοτερο με στρατοπεδα συγκεντρωσης. Την ιδια αντιμετωπιση ειχαν και στα συνορα με την Περσια. Εκατονταδες ατομα, κυριως γεροι και παιδια πεθαινουν καθημερινα απο το κρυο, τις κακουχιες και τις επιδημιες.

Οι Αμερικανοι και οι συμμαχοι τους εμφανιζονται σημερα σαν ανθρωπιστες που στελνουν βοηθεια σε φαρμακα και τροφιμα στους Κουρδους. Τα αεροπλανα τους και τα ελικοπτερα τους που, οπως ισχυριζονταν, βομβαρδιζαν τα καταφυγια των αμαχων με ακριβεια μερικων μονο μετρων, τωρα ριχνουν σακκους με τροφιμα που πολλες φορες χανονται και δεν φτανουν στο προορισμο τους ή κατατστεφονται ή καταπλακωνουν πεινασμενους που τρεχουν απελπισμενοι να εξασφαλισουν λιγη τροφη. Τα φορτηγα τους που σε τεραστιες φαλαγγες, ταξιδευαν εκατονταδες χιλιομετρα, με οποιεσδηποτε συνθηκες, για να καλοταϊζουν και να συντηρουν τον "συμμαχικο" στρατο σημερα δυσκολευονται να φτασουν στους πεινασμενους Κουρδους.

Ολα οσα ξοδεψαν μεχρι σημερα για τους Κουρδους δεν ισοδυναμουν ουτε με κλασμα οσων ξοδευαν σε μια μονο μερα πολεμου, με τις χιλιαδες αεροπορικες επιδρομες, και τους τονους βομβων που εριχναν πανω στους Ιρακινους, Σουνιτες, Σιιτες και Κουρδους.

δεν ειναι η πρωτη φορα

Την ιδια σταση κρατησαν και στο παρελθον οι αγγλοαμερικανοι ιμπεριαλιστες εναντια στους Κουρδους του Ιρακ. Το 1920 ο αμερικανος προεδρος Ουιλσον και η συνθηκη των Σεβρων τους υποσχοταν αυτονομια. Την ιδια χρονια ομως οι Βρεττανοι βομβαρδισαν την Μοσουλη και τις θεσεις των Κουρδων για να εγκαταστησουν τον πριγκιπα Φαϊζαλ στον θρονο της Βαγδατης. Το '23 η συνθηκη της Λωζαννης τους ξεχασε τελειως.

Το 1974 ο συμμαχος και χωροφυλακας των αμερικανων στη περιοχη, Σαχης της Περσιας, με προτροπη της ΣΙΑ ενθαρυνε και βοηθησε την εξεγερση των Κουρδων εναντιον του Ιρακινου καθεστω- τος. Ομως το '75, τα διχτατορικα καθεστωτα του Σαχη και του Ιρακ καταφεραν να τα βρουν και να υπογραψουν συμφωνια. Οι Κουρδοι εγ- καταλειπονται, απομονωνονται και με την βοηθεια της ΣΙΑ συν- τριβο- νται.

Το 1988 η Κουρδικη εξεγερση καταπνιγεται μετα που ο Σανταμ βομβαρδιζει τη Χαλατζια και σκοτωνει πανω απο 4000 αμαχους με χημικα αερια που προμηθευτηκε απο τους δυτικους συμμαχους του.

η αληθεια στην φορα

Ο Μπους και οι συμμαχοι του ισχυριζονταν οτι ο πολεμος στο Κολπο ηταν απαραιτητος για να απαλλαγει η ανθρωποτητα απο ενα νεο Χιτλερ, ενα τυρανο οπως τον Σανταμ Χουσειν.

Τωρα, οπως αποκαλυπτουν αμερικανικα περιοδικα, οι ιδιοι οι αμερικανοι επισημοι παραδεχονται σε ιδιαιτερες ομιλιες τους οτι ειναι ετοιμοι να συνδιαλλαγουν με το καθεστως του Σανταμ, ακομα και με τον ιδιο τον Σανταμ, και δηλωνουν οτι προτιμουν ενα καθεστως του κομματος Μπααθ παρα τους Σιιτες μουσουλμανους ή τον διαμελισμο του Ιρακ αναμεσα σε αυτους και τους Κουρδους.

Ο Μπους και οι συμμαχοι του δηλωναν υποκριτικα οτι εκαναν τον πολεμο στο κολπο για την δημοκρατια.

Καμια δημοκρατια ομως δεν υπαρχει αυτη τη στιγμη στο Κουβειτ. Αντιθετα το αυταρχικο καθεστως του Αλ-Σαμπαχ εξοντωνει καθημερινα χιλιαδες Παλαιστινιους κατοικους του Κουβειτ και Ιρακινους που αποκοπηκαν εκει μετα τον πολεμο.

Διπλα, ο αλλος συμμαχος των Αμερι-

κανων, το αντιδραστικο καθεστως του βασιλια Φαχντ της Σαουδικης Αραβιας εδιωξε και διωχνει εκατονταδες χιλιαδες εργατες απο την Υεμενη επειδη η χωρα τους εκφρασε αντιθεση στην αμερικανικη επιδρομη. Απο τα τρια περιπου εκατομυρια Υεμενιτες που ζουσαν και δουλευαν στην Σαουδικη Αραβια εχουν μεινει λιγοτεροι απο τους μισους.

Ο Μπους και οι συμμαχοι του υποστηριζαν πως ο πολεμος γινονταν για την υπερασπιση των δικαιωματων των μικρων κρατων, των λαων και των εθνοτητων.

Δολοφονησαν 150,000 ιρακινους στρατιωτες και δεκαδες χιλιαδες αμαχων για τα "δικαιωματα" των πολιτων του Κουβειτ. Για την κυριαρχια δηλαδη, μιας προνομιουχας μειοψηφιας 400,000, ενος τεχνητου "εθνους" που δημιουργηθηκε για τα συμφεροντα των ιμπεριαλιστων. Μιας μειοψηφιας που καταδυναστευε πανω απο 1.5 εκατομυριο "ξενους", Αραβες και Ασιατες εργαζομενους, οι οποιοι αποτελουσαν την πλειοψηφια του πληθυσμου, τον πραγματικο λαο του Κουβειτ. Στους Κουρδους αντιθετα, που ειναι μια εθνοτητα 25 με 30 εκατομυριων, απο τις πιο παλιες, που καταπιεζονται απο τις χωρες που κατεχουν τη γη τους, το Κουρδισταν, δεν αναγνωριζουν το δικαιωμα να εχουν το δικο τους κρατος, γιατι δυο απο αυτες τις χωρες, η Τουρκια και η Συρια, ειναι σημερα σημαντικοι συμμαχοι των ΗΠΑ.

γιατι λοιπον ο πολεμος;

Ουτε ιχνος περισσοτερης δημοκρατιας δεν υπαρχει σημερα στην περιοχη της Μ. Ανατολης απο οτι υπηρχε πριν τον πολεμο. Το πραγματικο "κατορθωμα" των "συμμαχων" ειναι οι 150,000 νεκροι Ιρακινοι στρατιωτες, οι περισσοτεροι απο τους οποιους σκοτωθηκαν κατα την υποχωρηση, απο το Κουβειτ. Οι δεκαδες χιλιαδες αμαχοι απο τους βομβαρδισμους των "συμμαχικων" αεροπλανων. Και τωρα οι χιλιαδες νεκροι Κουρδοι και Σιητες που δολοφονηθηκαν κατω απο την επιτηρηση των στρατευματων του Μπους. Οι χιλιαδες Παλαιστινιοι που εξοντωνονται απο το καθεστως του Κουβειτ. Οι εκατονταδες χιλιαδες προσφυγες που βρισκονται στα βουνα και τα χιλιαδες παιδια και αλλα ατομα που πεθαινουν απο τις κακουχιες, και τις επιδημιες. Τα εκατομυρια των αραβων εργατων που διωχνονται απο τις δουλειες και τις αραβικες "δευτερες πατριδες". Ενα κατεστραμενο Ιρακ, που το πισωγυρισαν στον 19ον αιωνα χωρις ρευμα, νερο, επικοινωνιες, συγκοινωνιες, με κατεστρεμενη τη βιομηχανια και ολους σχεδον τους αλλους τομεις της παραγωγης, με το πληθυσμο του να πεθαινει απο την πεινα και τις επιδημιες, και μια ληστρικη συνθηκη "ειρηνης" απο τον ΟΗΕ.

Οι Αμερικανοι ποτέ δεν θα ηθελαν την ανατροπη του Σανταμ Χουσειν απο μια λαικη εξεγερση. Μια τετοια αναταραχη θα δημιουργουσε ασταθεια απειλητικη για τα αυταρχικα καθεστωτα των συμμαχων τους στο Κουβειτ, τη Σ. Αραβια και τη Συρια.

Ειναι εντυπωσιακη η κυνικοτητα με την οποια η New York Times ομολογει αυτη την πραγματικοτητα: "οι ΗΠΑ θα μπορουσαν να βοηθησουν τους Κουρδους και τους Σιητες, αλλα αυτο θα εξασθενιζε το Ιρακ και θα προκαλουσε την αναμειξη γειτονων οπως το Ιραν και η Συρια, πραγματα που δεν προωθουν αναγκαστικα τα συμφεροντα των ΗΠΑ... [και] θα κανει τους συμμαχους των ΗΠΑ στη περιοχη, να νοιωθουν λιγοτερο ασφαλεις".

Οι Κουρδοι ειναι τα θυματα των ιμπεριαλιστικων επιδιωξεων των αμερικανων και των συμμαχων τους στη Μ. Ανατολη. Ο Μπους μετα την σφαγη των Ιρακινων ειναι ο κυριος υπευθηνος και για την σημερινη σφαγη των Κουρδων. Ο Σανταμ ειναι ενα απλο μελος της "διεθνους ιμπεριαλιστικης σπειρας" της οποιας ηγουνται ο Μπους, Μεητζορ και οι αλλοι.

Οποιαδηποτε επεμβαση απο τους Αμερικανους και τους συμμαχους τους, ειτε απευθειας ειτε με τον μανδυα του ΟΗΕ, δεν ειναι προς οφελος ουτε της αποκαταστασης της δημοκρατιας ουτε της σωτηριας των Κουρδων και Σιητων αλλα της αποκαταστασης της ταξης πραγματων που εξυπηρετει τα συμφεροντα τους. Της εγκαταστασης ενος αλλου δικτατορα, απο το ιδιο συναφι στρατοκρατων με τον Σανταμ, αλλα χωρις τις "διεθνεις φιλοδοξιες" του, οπως επεσημανε το Εκονομιστ, ή και της σταθεροποιησης του ιδιου του Σανταμ αν φανει οτι μπορει πια να ξαναγινει "δικος" τους.

Τα απελευθερωτικα κινηματα δεν μπορουν να στηριχτουν παρα μονο πανω στις δικες τους δυναμεις και την διεθνη εργατικη ταξη.

η υποκρισια

της ε/κ αρχουσας ταξης

Στα κροκοδειλια δακρυα των Μπους, Σιαμηρ, και Οζαλ για τους Κουρδους, προσθεσαν τα δικα τους ο Μητσοτακης και ο Βασιλειου.

Και οι δυο ομως υποστηριξαν τον πολεμο αποτελεσμα του οποιου ειναι και η σημερινη σφαγη. Η ελληνικη κυβερνηση ηταν απο τους προμηθευτες οπλων στο καθεστως του Σανταμ οταν αυτος εξυπηρετουσε τον δυτικο ιμπεριαλισμο.

Οι κυβερνησεις της Κυπριακης Δημοκρατιας εδιωξαν μπολικους Τουρκους (Κουρδους και μη) που περασαν στη νοτια Κυπρο απο τον βορρα, αδιαφορωντας αν καποιοι απο αυτους αντιμετωπιζαν μεχρι και την ποινη του θανατου πισω στην Τουρκια. Απελασαν το '89 τον **κουρδο** Τζενγκιζ οταν παντρευτηκε την ελληνοκυπρια Αλεξια Χρονια και ηρθε στη νοτια Κυπρο για να ζησει μαζι της. Χρησιμοποιησαν τα ΜΜΑΔ το καλοκαιρι του '88 για να στειλουν με τη βια 118 Ιρανους φυγαδες στο καθεστως του Χομεϊνι. Συλλαβαν και ξαποστειλαν οταν ξεσπασε ο πολεμος στο Κολπο δεκαδες αραβες.

Οι μονες περιπτωσεις που θυμαται η κυβερνηση τους Κουρδους ειναι για να τους χρησιμοποιησει εναντιον των εχθρων της, των τουρκων και τ/κ αστων, για να "παραλληλισει" και να καταγγειλει την Τουρκια οτι παραβιαζει τα "ανθρωπινα δικαιωματα και στην Κυπρο" κλπ.

Αν ομως θελει η κυβερνηση να το παιζει υποστηρικτης των "ανθρωπινων δικαιωματων", ας κοιταξει τι κανει η αστυνομια της και η ΚΥΠ στους τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο, και πως συμπεριφερθηκε στους Παλαιστινιους στην διαρκεια του πολεμου και τις αθλιες συνθηκες στις οποιες ζουν οι περισσοτεροι κουρδοι που ειναι εδω.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΡΔΟΥΣ

Ο σωστος τροπος να συμπαρασταθουμε σημερα στους Κουρδους ειναι να στραφουμε εναντια σε αυτους που ευθυνονται οχι μονο για την σφαγη τους, αλλα και για πολλες αλλες σφαγες. Τους Αμερικανους και οσους τους υποστηριξαν στην ιμπεριαλιστικη τους επιδρομη εναντια στις Αραβικες μαζες της Μ.Ανατολης. Αναμεσα σε αυτους ειναι και οι δικοι μας Μητσοτακης και Βασιλειου. Πρεπει να καταγγειλουμε αυτη τους τη σταση και τοτε και σημερα που συνεχιζουν να υποστηριζουν εκεινο το πολεμο και τα αποτελεσματα του, και περιμενουν την πληρωμη τους για τις υπηρεσιες που προσφεραν.

Να αγωνιστουμε για να φυγουν οι βασεις που χρησιμοποιηθηκαν σ' αυτο το βρωμικο πολεμο και που σημερα στηριζουν τις προσπαθειες των ιμπεριαλιστων να επιβαλουν την ληστρικη τους "νεα ταξη πραγματων". Εναντια στις προσπαθειες ενταξης στην ληστρικη-ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ της Αγγλιας, Γαλλιας και Ιταλιας που κατεσφαξαν τους Ιρακινους πλαι-πλαι με τις ΗΠΑ. Να αγωνιστουμε για να δωθει ασυλο και βοηθεια σε οσους Κουρδους ή αλλους καταπιεσμενους και καταδιωγμενους ζητουν καταφυγιο στην χωρα μας.

Να δυναμωσουμε αυτη την πολιτικη. Να ενισχυσουμε τις δυναμεις της επαναστατικης αριστερας που την εκφραζουν σημερα.

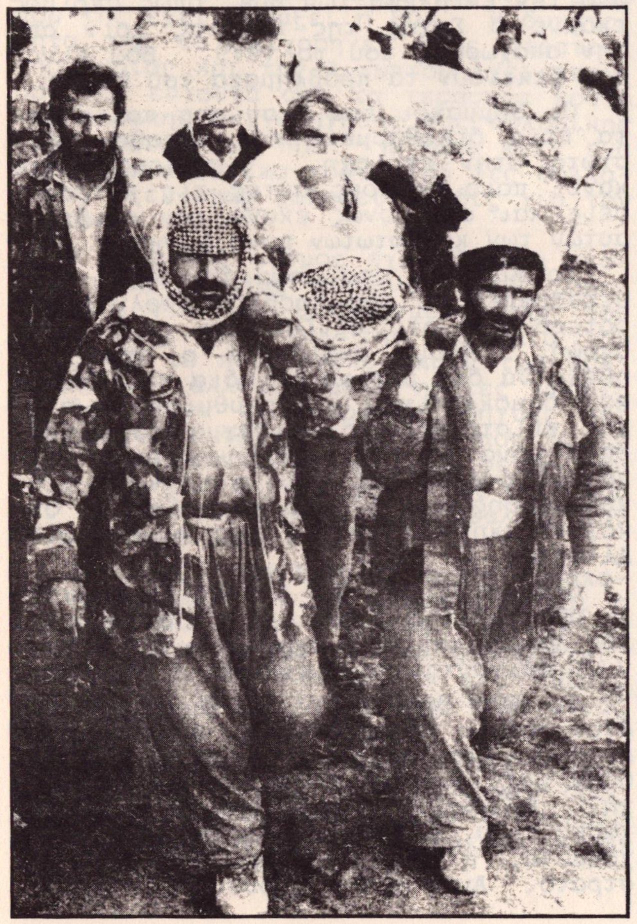

Η ομοφωνια οτι μπαινουμε σε μια "νεα" εποχη στην οποια θα βασιλευει η ειρηνη η συνενοηση η συνδιαλαγη και φυσικα η ταξικη συνεργασια προπαγανδιζεται και στον Κυπριακο χωρο, απο τους αστους και τα ρεφορμιστικα κομματα συγχρονως. Στην πραγματικοτητα συμβαινει ακριβως το αντιθετο. Ο πολεμος στον Κολπο ειναι ενα οροσημο της ακομα πιο βαθειας εισοδου της ανθρωποτητας σε μια εποχη πολεμων και επαναστασεων. Αυτη την πραγματικοτητα αναλυει και περιγραφει το αρθρο του John Rees που αναδημοσιευουμε απο το περιοδικο Socialist Worker Review του Socialist Worker's Party (SWP). Το SWP ειναι η σημαντικοτερη οργανωση της διεθνους πολιτικης τασης στην οποια ανηκει η Εργατικη Δημοκρατια.

Η ΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΤΑΞΙΑ

Τι πραγματικα σημαινει η πολεμικη νικη των ΗΠΑ εναντιον του Ιρακ; Ειναι μηπως τωρα οι ΗΠΑ η μοναδικη υπερδυναμη;

Η νικη οπωσδηποτε θα ανανεωσει την αυτοπεποιθηση της αρχουσας ταξης των ΗΠΑ. Κατα την δεκαετια του 80 προσπαθουσαν λιγο-λιγο να απαλλαγουν απο το συνδρομο του Βιετναμ - το φοβο οτι ο πολεμος εξω απο την χωρα τους μπορει ταυτοχρονα να ειναι και ανεπιτυχης και να οδηγησει σε εσωτερικη αναταραχη.

Απο μια σημαντικη σκοπια η στρατιωτικη νικη κατα του Ιρακ ειναι ενα πετυχεμενο αποκορυφωμα αυτης της επιθετικης πολιτικης. Ο πολεμος ηταν τετοιας κλιμακας και κερδιθηκε τοσο γρηγορα ωστε ο Μπους ηδη δηλωνει οτι το συνδρομο του Βιετναμ πεθανε.

Ομως ειναι απιθανο οι ΗΠΑ σημερα να απολαμβανουν την ιδια ελευθερια να κυβερνουν τον κοσμο οπως ειχαν στις δεκαετιες του 50 και 60. Ο σημερινος κοσμος ειναι πολυ διαφορετικος. Η κατασταση της παγκοσμιας οικονομιας ειναι πολυ ποιο αβεβαιη. Η οικονομια των ΗΠΑ ειναι πιο αδυνατη σε συγκριση με αυτην των κυριωτερων ανταγωνιστων της και μπορει να διαθεσει μονο περιωρισμενα ποσοστα απο τους πορους της για στρατιωτικους εξοπλισμους. Ο τερματισμος του Ψυχρου Πολεμου, εν μερει αποτελεσμα αυτης της πραγματικοτητας, δημιουργει συνεχεις ανακαταταξεις στις ιμπεριαλιστικες διαμαχες.

Το Βιετναμ σημαδεψε την καμψη της δυναμης των ΗΠΑ, ομως οχι απλα επειδη εχασε τον πολεμο. Το να κερδισουν εναν διαφορετικο πολεμο δεν προκειται να απαλλαξει τις ΗΠΑ απο τα προβληματα τους. Για να δουμε γιατι, πρεπει να κοιταξουμε τα συντριμμια απο τα οποια ο Μπους πρεπει τωρα να προσπαθησει να δημιουργησει την νεα παγκοσμια ταξη πραγματων του.

Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΣΕ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ

Ο Δευτερος Πολεμος στον Κολπο εχει αφησει την Μεση Ανατολη σε περισσοτερη ασταθεια απο οτι την βρηκαν οι ΗΠΑ. Καμια απο τις χωρες του Συνασπισμου δεν θα ηθελε το κοστος της διατηρησης ενος τεραστιου αριθμου μονιμων στρατευματων στην περιοχη - αν και το χαος στη περιοχη μπορει να τις αναγκασει τελικα να το κανουν.

Μια ναυτικη παρουσια, μερικες αεροπορικες βασεις, ακομη μερικες αποθηκες πυρομαχικων - ομως το να γυρισουν το ρολοι πισω πριν το Πρωτο Παγκοσμιο Πολεμο και να παρουν αμεση ευθυνη ή και πολυ στενη εμμεση ευθυνη για την περιοχη ειναι μια πολυ διαφορετικη και ριψοκινδυνη εναλλακτικη λυση.

Τα εξοδα απο μονα τους σημαινουν οτι ο Μπους θα ηθελε οι Αραβες συμμαχοι του να επιτηρουν την περιοχη κατω απο την επιβλεψη των ΗΠΑ, οπως ακριβως εκαμνε ο Σαχης της Περσιας πριν απο την αποχωρηση του το 1979. Εδω ειναι που ξεκινουν τα προβληματα του Μπους.

Οι συμμαχοι του ηταν απο παλια απο τα ποιο διεφθαρμενα και ασταθη καθεστωτα στην περιοχη. Ο πολεμος εχει ποιο φανερες αυτες τις καταστασεις και συγχρονως εκανε την επιβιωση αυτων των καθεστωτων ποιο δυσκολη.

Το Κουβειτ απο μονο του εχει τωρα μετατραπει σε ενα προβλημα πολυ σοβαροτερο απο οτι αξιζει απο οικονομικη αποψη. Χωρις αμφιβολια ο Μπους θα ηθελε να δει μερικα σημαδια επιφανειακων δημοκρατικων μεταρρυθμισεων, οπως την επιστροφη στο συνταγμα του 1962, οπου μονο 4% του πληθυσμου ειχαν δικαιωμα ψηφου, και τον σχηματισμο μιας κυβερνησης που δεν θα εμοιαζε σαν οικογενειακη φωτογραφια της οικογενειας Αλ-Σαπαχ.

Ομως ο Εμιρης δεν βλεπει τα πραγματα με τον ιδιο τροπο. Ο στρατιωτικος νομος και ο διωγμος των Παλαιστινιων φαινονται ποιο πιθανα.

Οι ΗΠΑ θα ηθελαν οι συμμαχοι της στον πολεμο καθως και οι σημαντικοτερες πετρελαιοπαραγωγες χωρες να ενωθουν μαζι για να επιτηρουν την περιοχη. Η Σαουδικη Αραβια και οι αλλες χωρες του κολπου θα προμηθευουν τα χρηματα, η Αιγυπτος και η Συρια το στρατο. Αυτη ειναι η ουσια του σχεδιου που προσφατα ανακοινωσε ο υπουργος εξωτερικων της Αγγλιας Νταγκλας Χερτ.

Υπαρχουν κατα τα φαινομενα ανυπερβλητα προβληματα μ'αυτο το σχεδιο. Ο πολεμος εχει διασπασει τον Αραβικο κοσμο καταστρεφοντας την Αραβικη Ενωση, φερνοντας χαος στην βορεια περιοχη μεταξυ Κολπου και Μεσογειου και αφηνοντας τοσο τις ΗΠΑ οσον και τους συμμαχους τους να αντιμετωπιζουν μια ολο και πιο εχθρικη Βορεια Αφρικη.

Οι ΗΠΑ δεν μπορουν καν να ειναι σιγουρες για την ομονοια αναμεσα στους συμμαχους που εχουν διαλεξει. Ας παρουμε σαν παραδειγμα τους δυο στρατιωτικους στηλοβατες του προτεινομενου συστηματος ασφαλειας. Η Αιγυπτος ειναι παλια συμμαχος των ΗΠΑ, ομως η Συρια μπηκε στο τραινο μονο αυτη τη φορα με ανταλλαγμα 2 δις δολλαρια βοηθεια απο την Σαουδικη Αραβια καθως και την ελευθερια να επεμβει στον Λιβανο. Και οι δυο ειχαν επισης ανησυχησει απο την προσπαθεια του Σανταμ Χουσειν να παρει την ηγεσια των Αραβων. Τωρα θ'αντιμετωπιζει η μια την αλλη με νευρικοτητα για τον ιδιο ακριβως λογο.

Φαινεται οτι οι ΗΠΑ δεν εχουν συμπεριλαβει το Ιραν στο νεο συστημα ασφαλειας. Αυτο τονιζει ακομα παραπανω την στενοτητα της βασης πανω στην οποια φαινεται οτι οι ΗΠΑ εχουν αποφασισει να χτισουν μια συμφωνια στην περιοχη, και υπονομευει απο την αρχη τις πιθανοτητες επιβιωσης της.

Η Σαουδικη Αραβια θα εχει επισης τρομερα προβληματα παιζοντας τον ρολο που της εχει χαραξει η ΗΠΑ. Η δυνατοτητα της να επιχορηγει τους στρατους της Συριας και της Αιγυπτου εχει περιοριστει εντονα απο τα τεραστια κοστα της μερικης επιχορηγησης της πολεμικης προσπαθειας των ΗΠΑ. Η χωρα εχει ενα ακαθαριστο εθνικο προιον 85 δις δολλαριων, εχει ομως ξοδεψει 48 δις για τον πολεμο.

Ο Αραβικος κοσμος εχει βαθεια αισθηματα εχθροτητας απεναντι στους Σαουδαραβες για την διεφθαρμενη φυση του καθεστωτος τους και την προθυμια του να ειναι το πειθαρχικο σκυλι των ΗΠΑ. Ακομη και αλλοι Αραβες ηγετες μπορει να δισταζουν να παιρνουν οδηγιες απο τον βασιλια Φαχντ, καποιον που μολις πριν δυο χρονια εκδοσε ενα φετβα που ισχυριζονταν οτι η γη ειναι επιπεδη και οτι οποιος διαφωνει προσβαλλει την Μωαμεθανικη θρησκεια.

Το μελλον του Ιρακ παραμενει δυσκολο να προβλεφθει. Η καταστροφη και η φτωχεια που εχουν επιβαλει οι ΗΠΑ θα παρει πολλα χρονια για να ξεπεραστει. Εστω και αν επιβιωσει σαν ενα ενιαιο κρατος, θα παραμεινει ενας παραγοντας ασταθειας.

Ο Μπους μπορει να καλει τους Ιρακινους να ανατρεψουν τον Σανττάμ, ομως μια τετοια επανασταση οταν θ'αρχισει μπορει να μην φερει τ'αποτελεσματα που περιμενει το Πενταγωνο.

Στην Ιορδανια ο παλιος συμμαχος της Δυσης βασιλιας Χουσειν εχει, κατα την εκφραση του Μπους "μετακινηθει πολυ βαθεια μεσα στο στρατοπεδο του Σανταμ Χουσειν". Μπορει να ξαναμετακινηθει προς τις ΗΠΑ, ο ιδιος ο Σανταμ μπορει να φυγει, ομως η εχθροτητα των ιορδανων προς τις ΗΠΑ θα παραμεινει. Θα παραμεινει επισης ο φοβος που ο βασιλιας Χουσειν νοιωθει για το Ισραηλ.

Αυτος οπως και αλλοι Αραβες εχουν σοβαρους λογους να ανησυχουν απο το κρατος του Ισραηλ. Ο Μπους εχει υποσχεθει μια διασκεψη για το Μεσανατολικο οπου θα συζητηθει το Παλαιστινιακο προβλημα. Εαν ποτε πραγματοποιηθει ειναι καταδικασμενη σε αποτυχια.

Το Ισραηλ ειναι ετοιμο να παρει το αντιτιμο του για την "αυτοσυγκρατηση" του κατα την διαρκεια του πολεμου. Ο Μπους εχει υποσχεθει στον Ισραηλινο ηγετη Σαμιρ οτι δεν ειναι αναγκη να παρει μερος στην διασκεψη και οτι δεν θα επιτραπει να παρει μερος σε αυτη η ΟΑΠ. Επισης οι συνθηκες για περιορισμο των εξοπλισμων που συζητουνται τωρα για την Μεση Ανατολη δεν θα ισχυουν για το Ισραηλ.

Αντιθετα οι ΗΠΑ προγραμματιζουν μια συνολικη βοηθεια των 10 δις δολλαριων για επανεγκατασταση των μεταναστων απο την Ρωσια και αλλα 3.2 δις δολλαρια για "επανεξοπλισμο" του Ισραηλ, αν και στην πραγματικοτητα οι Ισραηλιτες μαλλον αποκτησαν περισσοτερα οπλα παρα εχασαν οπλισμο κατα την διαρκεια του πολεμου.

Τετοιες ενεργειες θα ριξουν πετρελαιο στη φωτια της ηδη εξαγριωμενης αραβικης κοινης γνωμης. Εδω πιανουμε το βασικο προβλημα στα σχεδια των ΗΠΑ.

Καθε Αραβικο καθεστως στην Μεση Ανατολη διατηρειται με καταπιεση, μια καταπιεση η οποια εχει ενταθει εξαιτιας του πολεμου. Τοσο η Αιγυπτος οσο και η Συρια αντιμετωπιζουν σοβαροτατα εσωτερικα προβληματα, εντονοτις οπως παρατηρησε τελευταια ο ειδικος στα θεματα Μεσης Ανατολης George Joffe "οι εισηγησεις του Χαρτ εμμεσα υποθετουν οτι και οι δυο ειναι σταθερες πολιτικες οντοτητες - κατι που δεν ειναι."

Ο πολεμος δεν ηταν δημοφιλης και στις δυο χωρες. Αν και στην Αιγυπτο χαριστηκαν καποια χρεη της επειδη βοηθησε τις ΗΠΑ, δεν πλησιασε καθολου στο να καλυψει το χρεος της των 35 δις δολλαριων. Αυτο εχει τωρα χειροτερεψει απο απωλεια εσοδων περιπου 7 δις δολλαριων.

Στη Βορεια Αφρικη, οπου οι διαδηλωσεις κατα του πολεμου υπηρξαν οι μεγαλυτερες, οι ΗΠΑ εχουν χασει απο την επιρροη τους και αυτοι που τις υποστηριξαν βρισκονται τωρα πολιορκημενοι απο τις μαζες τους.

Τα σχεδια του Μπους για την Μεση

Ανατολη φαινονται καταδικασμενα να αποτυχουν για τους εξης τεσσερεις λογους -εσωτερικες διαμαχες μεταξυ των διαφορων καθεστωτων. Οι διαμαχες μεταξυ των χωρων που υποστηριζονται απο τις ΗΠΑ και αυτων που εχουν χασει την ευνοια τους, οπως το Ιραν και η Ιορδανια. Η συνεχιζομενη διαμαχη για την Παλαιστινη. Και, σαν ενισχυτικο των ποιο πανω, η ασταθεια ολων των καθεστωτων και το οτι ειναι ευαλωτα σε εξεγερσεις απο τον πληθυσμο τους.

Εαν οι ΗΠΑ τραβηχτουν σε πιο αμεση ιμπεριαλιστικη διοικηση της περιοχης, θα δεσμευτουν σε μια διαμαχη που μπροστα της το Βιετναμ θα φαινεται ασημαντο.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΗΠΑ:
Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Εξω απο την Μεση Ανατολη η Νεα Ταξη Πραγματων εχει δεχτει γερα κτυπηματα. Η κυβερνηση του Μπους ειχε ενα οραμα, οτι οι ΗΠΑ θα σχηματιζαν συμμαχιες με τους αντιπαλους τους σε διαφορα μερη του κοσμου ωστε να μπορουν να ελεγχουν το συστημα μαζι - ο "παγκοσμιος συνεταιρισμος" στην γλωσσα του Λευκου Οικου.

Οι Ρωσσοι θα ηταν μικροι συνεταιροι στον ελεγχο των στρατηγικων οπλων και οπουδηποτε αλλου τα συμφεροντα τους συμπιπτουν με αυτα των ΗΠΑ. Στην Ευρωπη και ολο και σε μεγαλυτερο βαθμο και στην Αν. Ευρωπη η Γερμανια θα ηταν ο ευνοουμενος συμμαχος των ΗΠΑ. Στον Ειρηνικο η Ιαπωνια θα γινονταν η "Αγγλια της Ασιας".

Παρολα αυτα το σημαντικοτερο θυμα του πολεμου στον κολπο εξω απο την Μεση Ανατολη ηταν οι σχεσεις του Μπους με τους Ρωσσους. Αυτες μπορει να μην ειναι νεκρες ομως χωρις αμφιβολια εχουν δεχθει μερικα σοβαρα κτυπηματα.

Μερος της ζημιας αυτης δεν εχει να καμει αμεσα με τον πολεμο. Η ενταση της κρισης στην Ρωσσια και η συνεχως αυξανομενη απολυταρχικη αντιδραση του Γκορμπατσωφ σε αυτη εχουν επηρεασει τις σχεσεις με τις ΗΠΑ.

Καθως η δυναμη της ΚΑ ΚΕ ΜΠΕ και του στρατου ενισχυονταν στο εσωτερικο της Ρωσσιας στον ιδιο βαθμο ενισχυονταν η επιρροη τους στην εξωτερικη πολιτικη.

Η συμφωνια για τις Συμβατικες Δυναμεις στην Ευρωπη (CFE), που αναγγελθηκε σαν η αρχη μιας νεας εποχης ειρηνης βρισκεται τωρα σε φοβερα δυσκολη κατασταση. Οι Ρωσσοι εχουν μετακινησει 10,000 αρματα μαχης ανατολικα των Ουραλιων και επισης εχουν μετονομασει αλλα 1,000 σαν δυναμεις προστασιας των ακτων, ετσι ωστε να μη επιρεαζονται απο την συνθηκη.

Η συμφωνια START για περιορισμο των πυρηνικων οπλων αντιμετωπιζει επισης δυσκολιες επειδη οι δυο πλευρες δεν μπορουν να συμφωνησουν πανω στις διαδικασιες επαληθευσης της εφαρμογης της. Ακομα και η συμφωνια για τα χημικα οπλα παραπαιει.

Ο Λευκος Οικος διστάζει να το παραδεκτει, ομως γινονται δευτερες σκεψεις απο τοτε που η γιαγια Γκορμπατσωφ αποδειξε οτι εχει ακομα αρκετα μεγαλα δοντια.

Προς το τελος του πολεμου στον Κολπο ο αρχηγος της ΣΙΑ επροκειτο να δωσει αναφορα σε μια επιτροπη της Γερουσιας. Η ακροαση αναβληθηκε το τελευταιο λεπτο. Ομως το περιεχομενο αυτης της αναφορας διερρευσε απο την Wall Street Journal.

Ισχυριζονταν οτι, αν και το συμφωνο της Βαρσοβιας κατερρευσε και η οικονομια της Ρωσσιας βρισκεται σε κριση, οι ναυτικες δαπανες εχουν αποκοπει "μονο περιθωριακα" και οτι "οι Σοβιετικοι βρισκονται στα μεσα ενος νεου σημαντικου προγραμματος εκμοντερνισμου των στρατηγικων τους οπλων. Η αναφορα επισης αναφερει οτι οι "σκληροπυρηνικοι" "πιεζουν προς μια ποιο σκληρη πολιτικη απεναντι της δυσης" και προβλεψε οτι οι Ρωσσοι θα αντιταχθουν στον ελεγχο των εξοπλισμων και θα ανανεωσουν τις πωλησεις οπλων στον Τριτο Κοσμο με πληρωμη σε σκληρο νομισμα.

Η επαναληψη της πωλησης οπλων στο Ιραν απο τους Ρωσσους και οι προσπαθειες τους να μεσολαβησουν για μια συνθηκη ειρηνης με τον Σανταμ Χουσειν δειχνουν οτι ειναι απροθυμες να μεινουν εξω απο τα πραγματα στην Μ. Ανατολη.

Το μαθημα που πολυ πιθανον να βγαλουν απο την εμπειρια των ΗΠΑ ειναι οτι ακομη και μια υπερδυναμη σε παρακμη μπορει να εχει πραγματικη δυναμη στον κοσμο εφοσον ειναι ετοιμη να χρησιμοποιηση την μαζικη στρατιωτικη της δυναμη.

Ο Γκορπατσωφ δεν θα ξεκινησει ενα τριτο Ψυχρο Πολεμο. Εχει πολυ μεγαλη αναγκη να ενταχθει στην παγκοσμια οικονομια για να κανει κατι τετοιο. Ομως ειναι εξισου απιθανο τοσο αυτος οσο και ο διαδοχος του να αφησουν στις ΗΠΑ την ελευθερια που ειχε στον Κολπο. Αυτο με την σειρα του μπορει να ενθαρυνει τις ΗΠΑ να εξασκησουν ακομα μεγαλυτερη πιεση πανω στους Ρωσσους απ'οτι εξασκει τωρα.

Ο Μπους ειναι ακομη προσεκτικος, ομως ενας σημαντικος ηγετης των ρεπουμπλικανων στην Γερουσια, ο Ρομπερτ Ντοουλ παροτρυνει τον προεδρο να πει στους Ρωσσους "να του δινουν" επειδη δεν "εχασαν ουτε μια ανθρωπινη ζωη ουτε ξοδεψαν εστω και ενα ρουβλι" στον πολεμο στον Κολπο.

Οπως εγραψε προσφατα το Νιουσγουικ "Αν προκειται να γινουν απλες μεγαλες δυναμεις, οι ΗΠΑ και η ΕΣΣΔ δεν θα φορτωνονται πια με πολεμους μεσω πληρεξουσιων για ιδεολογικους λογους στην Αγκολα και αλλες παρομοιες περιπτωσεις. Ομως θα συνεχισουν να βρισκουν στο δρομο τους η μια την αλλη, και να σκονταφτουν η μια πανω στην αλλη. Στην Μεση Ανατολη για παραδειγμα, μια πολυ στρατηγικη περιοχη και για τις δυο, πιθανον να συναγωνιστουν ποια απο τις δυο θα παρη την ευνοια του Ιραν. Στην Ευρωπη μια αναζητηση ισορροπιας σαν αυτες που καταλαβαινε ο Μετερνιχ, βρισκεται ηδη σε εξελιξη. Η Πολωνια, η Τσεχοσλοβακια και η Ουγγαρια νοιωθουν νευρικοτητα για την συνεχιζομενη επιρροη της Ρωσιας στις υποθεσεις τους, και ζητησαν απο τις ΗΠΑ να εγγυηθει τα συνορα τους... Στην Γερμανια... ο Χανς Ντητριχ Γκενσερ υποστηριξε την πολιτικη Γκορπατσωφ στον Κολπο - και μετα ειπε πως 'η νεα ταξη πραγματων τοτε μονο μπορει να δημιουργηθει αν η ΕΣΣΔ παιζει ισοτιμο ρολο'... Οι ΗΠΑ δεν μπορουν να βασιστουν σε μια αυτοματη επικυρωση της πολιτικης τους απο την Δυτικη Συμμαχια."

ΗΠΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ:
ΣΥΜΜΑΧΟΙ 'Η ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ

Ο πολεμος στον Κολπο εχει καλυψει, αλλα δεν εχει εξαλειψη τις ρωγμες στις σχεσεις ΗΠΑ και Γερμανιας. Ο πολεμος προβαλε τα προτερηματα των ΗΠΑ, την μαζικη στρατιωτικη τους δυναμη. Εδειξε επισης την αδυναμια της Γερμανιας: ισχυρη οικονομικα, ομως παραλυτη στρατιωτικα.

"Ο πολεμος ηρθε πολυ γρηγορα για τον Κολ" ειπε ενας Γερμανος δημοσιογραφος. Οι εντασεις απο την ενοποιηση ηταν ακομη πολυ μεγαλες για να μπορει να δειξει αποτελεσματικα την δυναμη της στην κριση στον Κολπο.

Με την Ανατολικογερμανικη βιομηχανια σε κατασταση διαλυσης, τους ανατολικογερμανικους μισθους στο μισο αυτων της Δυτικης Γερμανιας και ενα αυξανομενο κυμα ανεργιων, τα αμεσα εσωτερικα προβληματα του Κολλ ειναι τεραστια. Αυτο δεν θα καλυτερευε βεβαια με τα 6.6 δις δολλαρια που υποσχεθηκε ο Κολλ στις ΗΠΑ, τα αλλα που θα πανε στο Ισραηλ, την Βρεττανια και τα κρατη του Κολπου, και το γεγονος οτι αναγκαστηκε να αυξησει τους φορους για να τα πληρωσει.

Η Γερμανια επισης αντιμετωπισε ενα μαζικο αντιπολεμικο κινημα που εσπρωξε το SPD (Γερμανικο Σοσιαλδημοκρατικο Κομμα) να αντιταχθει στον πολεμο και να μετακινηθει προς μια πιο επικριτικη σταση απεναντι στην προταση του Κολ ν'αλλαξει το συνταγμα ωστε να επιτραπει σε Γερμανικα στρατευματα να δρουν εξω απο την περιοχη του ΝΑΤΟ.

Η Γερμανια αντιμετωπιζει ενα μακροπροθεσμο προβλημα - η απουσια της απο τον απροκαλυπτο ιμπεριαλιστικο ανταγωνισμο για 45 χρονια σημαινει οτι χρειαζεται χρονο να χτισει το ειδος των κρατων-πελατων και το στρατηγικο προφιλ που απαιτει αυτος ο ανταγωνισμος.

Παρολα αυτα ο πολεμος βοηθησε τον Κολ σε μερικες καταστασεις. Καταφερε να επιβιωσει απο την καταιγιδα του αντιπολεμικου κινηματος και εστειλε 71 οχηματα ανιχνευσης χημικων-βιολογικων οπλων με 200 ατομα πληρωμα και 5 ναρκαλιευτικα στον Κολπο. Επισης εστειλε δεκαοκτω καταδιωκτικα στην Τουρκια. Επισης κατα την διαρκεια του πολεμου οργανωσε μια δυναμη ταχειας αναδιπλωσης 15,000 στρατιωτων.

Ομως η μεγαλυτερη ενδειξη οτι η Γερμανια γινεται σταδιακα ενας σημαντικος αυτοδυναμος παιχτης ηρθε με το ειρηνευτικο σχεδιο της Ρωσσιας τις τελευταιες μερες πριν απο τη χερσαια επιθεση. Ο Κολλ ηταν ο πρωτος ξενος ηγετης που πληροφορηθηκε γι'αυτο και οι Γερμανοι υποστηριξαν θερμα το σχεδιο. Οι φοβοι των ΗΠΑ για εναν αναδιομενο Γερμανο-Ρωσσικο αξονα πρεπει να εχουν δυναμωσει.

Οι σχεσεις των ΗΠΑ με την Ιαπωνια, τον πλησιεστερο της οικονομικο ανταγωνιστη στον μεταψυχροπολεμικο κοσμο, εχουν γινει πολυ ποιο τεντωμενες απο τις σχεσεις τους με την Γερμανια. Οι Γιαπωνεζοι, εχοντας μειωσει δραστικα την εξαρτηση τους απο το πετρελαιο μετα την πετρελαΐκη κριση του 1973, σκεφτηκαν οτι μπορουν να ανεκτουν μια ψηλοτερη τιμη του πετρελαιου και οτι με την κριση στον Κολπο δεν παιζονταν ζωτικα στρατηγικα συμφεροντα τους.

" Η εμπειρια μας λεει" ειπε ο Μασαμιτσι Χαναμπουσα, γενικος προξενος της Ιαπωνιας στην Νεα Υορκη, "οτι οποιοσδηποτε ελεγχει το πετρελαιο θα ειναι και ετοιμος να το πωλησει. Εμεις ειμαστε ετοιμοι να πληρωσουμε". Και ο επικεφαλης μιας επιτροπης μελετων στο Τοκιο το βαζει με μεγαλυτερη ακομα αγενεια: "Ο κοσμος εδω δεν θελει παγκοσμιους συνεταιρισμους".

"Αναμφιβολα, οι σχεσεις Τοκιο και Ουασικτων ειναι τεταμενες" συμπερανε το Νιουσγουικ, ανησυχωντας οτι οι ηδη ταλαντευομενες εμπορικες συνομιλιες θα δεχθουν πληγμα: "η πικρια για τον ρολο του απλου θεατη που διαδραματισε η Ιαπωνια στον Κολπο μπορει να περιπλεξει τις διαφωνιες πανω σε οτιδηποτε απο οικονομικες υπηρεσιες μεχρι τους δορυφορους."

Αυτο πρεπει να ανησυχει τις αμερικανικες αρχες. Ο πολεμος προβαλει το μονο αποφασιστικο πλεονεκτημα των ΗΠΑ απεναντι σε ολους τους αντιζηλους της - την στρατιωτικη δυναμη. Η επιστροφη της ειρηνης ξαναποκαλυπτει την βασικη αδυναμια της - την σχετικη οικονομικη παρακμη.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ: ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ
ΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι ΗΠΑ συνεχιζουν να ειναι η μεγα-

λυτερη οικονομικη δυναμη στον κοσμο. Την μεγαλυτερη περιοδο της δεκαετιας του 1980 λειτουργουσαν το ιδιο καλα οπως οι Γερμανοι, αν και οχι οσο οι Γιαπωνεζοι ανταγωνιστες τους. Ομως στην διαρκεια ολης της μεταπολεμικης περιοδου αναπτυχθηκε πολυ πιο αργα παρα αυτοι οι δυο και βρισκεται τωρα, για δευτερη φορα σε μια δεκαετια, σε μια υφεση πολυ χειροτερη απο οτι η Ιαπωνια και η Γερμανια.

Παρολα αυτα οι ΗΠΑ προσπαθουν ακομα να διατηρησουν μια ιμπεριαλιστικη ταξη που ειναι εξισου εκτεταμενη, αν οχι πιο εκτεταμενη, και οποσδηποτε ποιο ασταθης απο αυτη που δημιουργησε οταν βρισκοταν στο ψηλοτερο σημειο της οικονομικης της κυριαρχιας.

Για να διατηρησουν μια τετοια ιμπεριαλιστικη δυναμη χρειαζονται ενα τεραστιο στρατιωτικο-βιομηχανικο συμπλεγμα, βασικα μια μορφη κρατικου καπιταλισμου στην καρδια της οικονομιας των ΗΠΑ. Υποφερουν απο την θυελλα του διεθνη ανταγωνισμου οπως συμβαινει, σε μεγαλυτερο βαθμο, στον Ρωσικο κρατικο καπιταλισμο.

Υπηρξαν τελευταια μερικες δραματικες ενδειξεις αυτης της τασης. Για παραδειγμα για πρωτη φορα στη τελευταια 27 χρονια εχει χασει τη θεση της στις πεντε πρωτες χωρες παραγωγης εργαλειομηχανων, τα βασικα μηχανηματα της βιομηχανιας. Οι πεντε πρωτες τωρα ειναι η Ιαπωνια, Γερμανια, Ρωσσια, Ιταλια και Ελβετια. Οι ΗΠΑ καταναλωνουν τωρα λιγωτερες εργαλειομηχανες απο οτι η Ιαπωνια η Ρωσσια και η Γερμανια. Οι εισαγωγες εργαλειομηχανων ανεβηκαν απο 48% σε 53% το τελευταιο χρονο, απο τα οποια τα μισα περιπου προερχοντε απο την Ιαπωνια.

Ακομη και η αμυντικη βιομηχανια αισθανεται τον ψυχρο αυτο ανεμο. Για μερικους βασικους ημιαγωγους και υαλους για δορυφορους "η αμυντικη βιομηχανια των ΗΠΑ ειναι τωρα πολυ, αν οχι τελειως, εξαρτημενη απο ξενες πηγες", οπως δηλωνει ενας πρωην ψηλα υσταμενος αξιωματικος επι των προμηθειων του Πενταγωνου.

Ο αντιαεροπορικος πυραυλος τυπου Σπαροου που χρησιμοποιηθηκε στον Κολπο περιεχει κυκλωματα στο συστημα καθοδηγησης του απο την Ιαπωνια και μικροτσιπ μνημης απο την Ταιλανδη. Οι διοπτρες νυκτερινης σκοπευσης εχουν φακους που κατασκευαζονται στη Σιγκαπουρη. Το Υπουργειο Εμπορειου των ΗΠΑ καθως και το Ναυτικο εχουν διεξαγει την δικη τους μελετη αναφορικα με τη προελευση των εξαρτηματων του πυραυλου τυπου Χαρμ, της τορπιλλης Μαρκ 48 και ενος νεου τηλεπικοινωνιακου συστηματος του Ναυτικου. Βρηκε οτι 20% των εξαρτηματων κατασκευαζονται στο εξωτερικο.

Τετοιες οικονομικες αδυναμιες οχι μονο δεν συγκρατουν την ταση για πολεμο, αλλα την ενισχυουν. Η στρατιωτικη δυναμη αποτελει τωρα ενα βασικο μεσο για την αμυνα της οικονομικης δυναμης και επομενως για την εξασφαλιση της συνεχισης της στρατιωτικης δυναμης.

Η δυσκολια ειναι οτι η ΗΠΑ δεν μπορουν να περιμενουν την επαναληψη σε μελλοντικες προστριβες του μοναδικου συνδιασμου παραγοντων που τους εδωσε την νικη στον Κολπο.

Η καταρρευση των Ανατολικοευρωπαικων καθεστωτων και η εμπλοκη των Ρωσσων στην περιπετεια του Κολπου δεν μπορουν να επαναληφθουν. Ο πολεμος στον Κολπο δεν ενθαρρυνε τους Γερμανους ή τους Ιαπωνεζους να αποφασισουν την διαρκη υποστηριξη των ιμπεριαλιστικων επεμβασεων των ΗΠΑ, μαλλον το αντιθετο.

Τελος οι ΗΠΑ δεν μπορουν να περιμενουν τους μελλοντικους εχθρους να παρουσιαζουν τετοιους ευκολους στοχους οπως τον Σανταμ Χουσειν. Η στρατιωτικη ανικανοτητα του Χουσειν ξεπηδουσε απο την κοινωνικη φυση του καθεστωτος του - ενα ανεξαρτητο αδιστακτα καταπιεστικο καπιταλιστικο κρατος το οποιο στο πολυ προσφατο παρελθον ηταν προθυμος εκτελεστης του ιμπεριαλισμου των ΗΠΑ.

Ομως μια μελλοντικη διαμαχη με το φιλιππινεζικο NPA το FMLN του Ελ Σαλβατορ ή ακομη με το Ιρανικο καθεστως θα ειναι μια μαχη διαφορετικου επιπεδου. Τετοιες δυναμεις απολαμβανουν μια λαικη υποστηριξη που δεν ειχε καμμια ελπιδα να δημιουργησει η καθυστερημενη αντιιμπεριαλιστικη δημαγωγια του Σανταμ.

Για ολους αυτους τους λογους η νεα ταξη πραγματων του Μπους ειναι απιθανο να γινει μια νεα αυγη για τον ιμπεριαλισμο των ΗΠΑ. Θα ειναι μαλλον η αρχη πολυ εντονης ασταθειας.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Με το ξεσπασμα του πολεμου στον Αραβικο κολπο αρχισε και στην Κυπρο, που Κυβερνηση και κομματα ηταν με το μερος των "συμμαχικων δυναμεων", μια προσπαθεια συγκαλυψης της πραγματικοτητας. Τοσο για την εκβαση των πολεμικων γεγονοτων, των τραυματιων και νεκρων, οσο και για τις ατομικες και μαζικες αντιδρασεις εναντια στην εισβολη των Αμερικανικων και των αλλων στρατευματων στο Κολπο τα ψεμματα ηταν σε ημερησια διαταξη.

Η συχνη επαναληψη των εκτακτων ανακοινωθεντων απο το ραδιοφωνο και την τηλεοραση, θυμιζε πολυ το ξεσπασμα του πολεμου το 1974, οταν το ΡΙΚ μετεδιδε ειδησεις και εκτακτα δελτια ειδησεων, για το ποσους Τουρκους ριξαμε στην θαλασσα και ποσα αεροπλανα Τουρκικα, πεσανε και καταστραφηκαν ολοσχερως. Αργοτερα μαθαμε και για τους μεγαλους αριθμους των νεκρων, των προσφυγων και των αγνοουμενων "μας".

Απο το CNN σε αμεση συνδεση παρακολουθουσαμε τους στρατιωτες στον Κολπο να ξυπνουν με ακμαιοτατο το ηθικο τους, τουλαχιστον ετσι μας ελεγαν, να ξυριζονται και να ετοιμαζουν στις πεντακαθαρες κουζινες το προγευμα τους.

Την ιδια στιγμη 20.000 διαδηλωτες περπατουσαν στο Φοινιξ της Αριζονα μεταφεροντας αντιπολεμικα συνθηματα. Ομως ο τυπος πολυ λιγη δημοσιοτητα εδωσε για τις χιλιαδες κοσμο που διαδηλωναν την αντιθεση τους στο πολεμο. Ακομα και το οτι ενα αυτοκινητο μπηκε σε μια αντιπολεμικη συγκεντωση απο διαδηλωτες, με σκοπο να την διαλυσει, στην Γεφυρα του Μπρουκλιν, στην Ν. Υορκη, σκοτωνοντας εναν και τραυματιζοντας πολλους αλλους διαδηλωτες, ηταν βεβαια "αναξιο" δημοσιοτητας.

Η μεγαλη ειρωνια ηταν οτι το ξεσπασμα του πολεμου στο Κολπο, συμπιπτει με την μερα του Μαρτιν Λουθερ Κινγκ. Πολλοι βγηκαν στους δρομους και επαναλαμβαναν διαφορους λογους του Μαρτιν Λουθερ Κινγκ εναντια στο πολεμο του Βιετναμ. Ταυτοχρονα δηλωναν την αντιθεση τους στο πολεμο.

Διαδηλωσεις αντιπολεμικες και διαμαρτυριες εγιναν σε μαζικο επιπεδο

σ'ολοκληρη την Ευρωπη και την Ελλαδα. Στην Κυπρο η συμμετοχη του κοσμου ηταν μικρη.

Υπηρξαν και ατομικες αντιδρασεις εναντια στο πολεμο. Χαρακτηριστικη ηταν η περιπτωση του Αγγλου στρατιωτη Βικ Ουιλιαμ που εφυγε χωρις αδεια απο το στρατοπεδο του για να μιλησει στον κοσμο που πηγε στις αντιπολεμικες διαμαρτυριες. Αργοτερα, ενω παραδιδονταν στις αρχες, δηλωνε περηφανος που εφυγε απο το στρατοπεδο χωρις αδεια, διοτι ετσι εκανε το καθηκον του. Ειπε επισης "οταν ειχα καταταγει, νομιζα οτι εκανε το σωστο. Τωρα ξερω οτι εκανα λαθος". Και συνεχισε "Δεν καταταγηκα για να πουληθω σε μια ξενη χωρα, - το Κουβειτ, μιαοικογενειακη επιχειρηση - σαν μισθοφορος. Ξερω οτι παρεβηκα τον στρατιωτικο νομο, ομως τα πραγματικα εγκληματα εγιναν απο εκεινους που διεταξαν την σφαγη εκει εξω. Αυτοι θαπρεπε να δικαστουν, οχι εγω".

Η αγγλικη τηλεοραση παρουσιασε μερος απο εκπομπη της ιρακινης τηλεορασης, με τον αγγλο πιλοτο John Peters κτυπημενο και μολοπισμενο, με το κεφαλι χαμηλα. Ο Αγγλος πιλοτος εχει επιστρεψει στην Αγγλια. Η γυναικα του Χελεν, λεει πως ειδε αργοτερα μεγαλυτερο μερος της ιρακινης εκπομπης, και ποσο την καθυσηχασε αυτο: "Ειμασταν πολυ πιο χαρουμενοι οταν ειδαμε την συνεχεια της ταινιας. Γιατι ο ανδρας μου απαντουσε στις ερωτησεις που του εκαναν λογικα. Δεν νομιζω οτι τον κτυπησαν. Εμοιαζε να ειχε τραυματιστει απο την καταρριψη". Ο ιδιος δηλωσε αργοτερα οτι τα τραυματα του ηταν απο την καταρριψη του. Το BBC βεβαια ηξερε την πραγματικοτητα, ηξερε οτι οι πιλοτοι δεν ειχαν βασανιστει, αλλα ειπαν ψεμματα εν ψυχρω για να δημιουργησουν το καταλληλο κλιμα. (Socialist Worker 16 Μαρτιου 91)

Η τηλεοραση ηξερε επισης οταν παρουσιαζε το πνιγμενο στο πετρελαιο πουλι οτι δεν ηταν απο τον πολεμο στον Κολπο, αλλα απο τον πολεμο Ιραν, Ιρακ. Ομως το παρουσιασε σαν τωρινο γεγονος, ωστε να συγκινησει χιλιαδες κοσμο για την οικολογικη καταστροφη που υποτιθεται οτι δημιουργουσε το Ιρακ.

ΑΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Η εργατικη ταξη στην Κυπρο την Ελλαδα και την Τουρκια δεν χρειαζεται την υποκριτικη "επαναπροσεγγιση" των αστων και των ρεφορμιστων. Πρεπει να παψει να μισει τους εργαζομενους της "αντιπαλης" πλευρας και να αυξηση το μισος της για την αρχουσα ταξη της "δικης της" πλευρας.

Με το τελος του πολεμου στον Κολπο, η "κινητικοτητα" της ιμπεριαλιστικης "νεας παγκοσμιας ταξης" αρχισε να ξεχειλιζει και στο Κυπριακο. Μαζι της ξαναρθαν οι αγκαλιες και τα "επαναπροσεγγιστικα" χαμόγελα στις συναντησεις τ/κ και ε/κ πολιτικων.

Ποσο ειλικρινη ειναι αυτα τα χαμογελα, μεχρι που θα αντεξουν; Στις 31 Μαρτη, ο κυριακατικος "Φιλελευθερος" ειχε συγκεντρωμενες συνεντευξεις ολων των ε/κ κομματων. "Μπορουν" ηταν η ερωτηση, οι συναντησεις με τους τ/κ "να συμβαλουν στην δημιουργια πνευματος συναντιληψης για δικαιη λυση" κλπ κλπ. Οι απαντησεις τους δειχνουν πολλα.

Οι απορριπτικοι προτιμουν βεβαια τις αντικατοχικες πορειες απο τετοιες φιεστες. Ο Λυσσαριδης αγανακτα: "ασφαλως δεν μπορουμε να επισκεφθουμε την πατριδα μας σαν 'διπλωματες'". Και κυρια ανησυχει: "κανενα μετρο επαναπροσεγγισης δεν πρεπει να οδηγει αμεσα ή εμμεσα σε αναγνωριση χωριστης κρατικης οντοτητας", "κανενα βημα" να μη "διευκολυνει την αναγνωριση του παρανομου καθεστωτος".

Το ΔΗΚΟ ενοχλειται φανερα και υποβαθμιζει τις επαφες με διαφορους τροπους. Ετσι στον "Φιλελευθερο" συνεντευξη δινει οχι ο Κυπριανου αλλα καποιος Κυριακιδης, "Γραμματεας τυπου και διαφωτισης του ΔΗΚΟ". Αυτος λοιπον ο Κυριακιδης απολογειται: "δεν διαφωνει για την χρησιμοτητα των επαφων". Αλλα οχι και να "αποπροσανατολιζουν απο την ουσια του Κυπριακου"! **"Το Κυπριακο ΔΕΝ ηταν και ΔΕΝ ειναι**

προβλημα επαναπροσεγγισης" γραφει, (τα κεφαλαια ειναι δικα του). Κανενα λοιπον προβλημα αναμεσα στις δυο κοινοτητες, τα πραγματα ειναι τοσο απλα: "Απο την στιγμη που η Τουρκια και ο Ντενκτας παψουν να εμμενουν στα διχοτομικα και επεκτατικα τους σχεδια θα λυθει το Κυπριακο και ο λαος της Κυπρου ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ του θα ειναι ετοιμος να ξαναζησει ειρηνικα." (παλι δικα του τα κεφαλαια)

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τετοιες κουτοπονηριες δεν ειναι πια της μοδας ακομα και για τους πολιτικους της ε/κ κοινοτητας. Αλλα το πιο καταπληκτικο ειναι το παραδειγμα που αυτος ο "υπευθυνος διαφωτισης" του ΔΗΚΟ φερνει για να μας κανει να καταλαβουμε οτι το μονο που χρειαζεται ειναι... να παρει η Τουρκια μια αποφαση:

"... στις ΗΠΑ οταν υπηρχε το καθεστως των φυλετικων διακρισεων η αντιπαραθεση μαυρων και λευκων ειναι γνωστο οτι παρουσιαζε την εικονα της βαναυσοτητας ουσιαστικα των λευκων εναντι των μαυρων. Και ομως οταν η Αμερικανικη κοινωνια αποφασισε να δωσει τελος, η φρικη του παρελθοντος απετελεσε απλως θλιβερο παρελθον."

Τι φρικτο ψεμμα! Για την βαναυσοτητα του θλιβερου **παροντος** στις ΗΠΑ δεν χρειαζεται να ψαξουμε σε κανενα αριστερο ή αντιαμερικανικο εντυπο. Τα γραφει ο φιλοαμερικανικοτατος Εκονομιστ της **ιδιας** βδομαδας (30 Μαρτη 91) που μας ταπε ο Κυριακιδης:

"Πριν μια γενεα η Αμερικη εφερε τα πανω-κατω στην κοινωνια της και αλλαξε τους νομους της για να ελευθερωσει τους μαυρους απο τις φυλετικες διακρισεις... Και ομως, καμμια χωρα δεν απασχολειται τοσο πολυ με τα φυλετικα... οι φυλετικες διακρισεις συνεχιζουν να ειναι το κυριο ζητημα εσωτερικης πολιτικης της Αμερικης.

Καθολου περιεργο. Ο μεσος νεαρος μαυρος εχει περισσοτερες πιθανοτητες να μπει στην φυλακη παρα στο πανεπιστημιο. Ο μεσος ορος ζωης του πεφτει, και εχει εφτα φορες περισσοτερες πιθανοτητες να δολοφονηθει απο οσες εχει ο νεαρος λευκος. Σε μερικα μερη της χωρας, ενας μαυρος αναμεσα 15 και 25 χρονων εχει περισσοτερες πιθανοτητες να σκοτωθει απο οτι ειχε ο αμερικανος στρατιωτης στο Βιετναμ... το διαμεσο οικογενειακο εισοδημα των μαυρων ειναι μονο το 56% αυτου των λευκων.

... η Αμερικη εχει ακομα τους ρατσιστες της. Τον Ιανουαριο μια εθνικη σφυγμομετρηση βρηκε πως οι περισσοτεροι λευκοι θεωρουν οτι οι μαυροι ειναι τεμπεληδες, λιγοτερο εξυπνοι και λιγοτερο πατριωτες απο τους λευκους"

Γιατι τα αντιγραφουμε ολα αυτα; Το παραδειγμα των μαυρων στις ΗΠΑ ειναι πραγματικα χρησιμο, εχει σχεση με τα προβληματα εδω στην Κυπρο. Ο Κυριακιδης μαλλον θελει να παρομοιασει τους ε/κ με τους μαυρους στις ΗΠΑ. Ομως πολυ περισσοτερη ομοιοτητα υπαρχει αναμεσα στην κατασταση των μαυρων στις ΗΠΑ και των τ/κ στην Κυπρο πριν το '74. Οι αντιρατσιστικοι **νομοι** στις καπιταλιστικες ΗΠΑ μικρη διαφορα εκαναν στην μοιρα των μαυρων. Και στην καπιταλιστικη Κυπρο οποιαδηποτε συμφωνια και αν υπογραφτει, οσο "δικαιη" και να φαινεται στο χαρτι απεναντι στην μια ή την αλλη πλευρα, θα κανει μικρη μονο διαφορα στην ιδια την συγκρουση αναμεσα στις αστικες ταξεις, και την ανταναклаση αυτης της συγκρουσης στην μοιρα των εργαζομενων, ιδιαιτερα των τ/κ μαζων.

Η ταση του καπιταλισμου σε εποχες οικονομικης κρισης ειναι η διατηρηση και χειροτερευση των εθνικων διακρισεων, της εθνικης ανισοτητας και της καταπιεσης, καθως και η αυξηση του χασματος αναμεσα σε αναπτυγμενες και υπαναπτυκτες περιοχες, ακομα και μεσα στο ιδιο κρατος. Ολα αυτα σημαινουν οτι μια συμφωνια για το κυπριακο, μπορει ακομα και να φαινεται καλη στο χαρτι για τους τ/κ. Μπορει μεχρι και να τους δινει "υπερπρονομια" οπως φοβουνται μερικοι, (και οι ε/κ πολιτικοι σιγουρα δεν προσπαθουν να ειναι με τετοιο τροπο καλη). Ωστοσο για τους τ/κ εργαζομενους μπορει η καταληξη να ειναι παρομοια με αυτη που ειχε για τους ανατολικογερμανους εργαζομενους, το αλλο αγαπημενο παραδειγμα των ε/κ, η επανενωση της Γερμανιας.

ΤΑ ΤΕΙΧΗ

Η υποκρισια του "ενδοτικου" στρατοπεδου ειναι πολυ λεπτοτερη. "Εχουν δημιουργηθει..." λεει ο Κληριδης, "δυο διαχωριστικα τειχη που πρεπει να πεσουν για να βρεθει δικαιη και βιωσιμη λυση του κυπριακου. Το ενα τειχος ειναι η διαχωριστικη γραμμη που δεν επιτρεπει την ελευθερη διακινηση και που ασφαλως πρεπει να πεσει. Το δευτερο ειναι ψυχολογικο τειχος που συνισταται στην ελλειψη εμπιστοσυνης μεταξυ των δυο πλευρων. Πρεπει να πεσει και αυτο."

Τετοια ο Κληριδης, παρομοια ο Ρολανδης. Και απο τα αριστερα ο Χριστοφιας δηλωνει "ειμαστε πραγματι ευτυχεις γιατι ολες οι πολιτικες δυναμεις, χωρις καμμια εξαιρεση οχι μονο αποδεχονται την επαναπροσεγγιση αλλα γινονται και φορεις της", ενω ο Διγκλης καμαρωνει για τις "πρωτοβουλιες (του ΑΔΗΣΟΚ) για συστηματικες τετοιες συναντησεις" και... "χαιρομαστε που το παραδειγμα μας ακολουθησαν και αλλοι".

Κανεις αριστερος δεν μπορει να αρνηθει οτι ειναι προτιμοτερη ακομα και αυτη η "επαναπροσεγγιση" παρα η αποπνικτικη εθνικιστικη ατμοσφαιρα της περιοδου του "μακροχρονιου αγωνα" ή τα "κατορθωματα" των "πορειων επιστροφης".

Αλλα αυτο απεχει πολυ απο το να ειμαστε και "ευτυχεις" για την υποκρισια ολων αυτων. Ας αφησουμε τις ελληνοπρεπεις κορωνες του Λυσσαριδη και το ΔΗΚΟ που με "επαναπροσεγγιση" εννοει να πανε ελληνοκυπριακες και τ/κ νεολαιες να σβησουν τα "συμβολα του μισους στον Πενταδακτυλο" (απο συζητηση εκπροσωπων νεολαιων στην τηλεοραση). Ο Κληριδης, που σφιχταγκαλιαζονταν με τον Οζγκιουρ, ειναι ο αρχηγος του κοματος που εχει πολιτικοποιησει και δωσει συγχωροχαρτι στους πιο ακραιους και αντιδραστικους ε/κ σωβινιστες. Ειναι αυτος που τελευταια ακομα προπαγανδιζε τον ερχομο ελληνικου στρατου.

Ουτε οι υπολοιποι "επαναπροσεγγιστες" αυτων των συναντησεων δεν μπορουν να θεωρηθουν ακριβως φιλοι της τ/κ εργατικης ταξης. Εχουμε γραψει πολλες φορες για την, το λιγοτερο αδιαφορη σταση του ΑΚΕΛ το '63 και το '67 οταν το κρατος εσφαζε τους τουρκοκυπριους. Η συμπλευση του με την πολιτικη των επομενων ελληνοκυπριακων κυβερνησεων δεν εχει μεινει απαρατηρητη απο τους τ/κ.

Ποια ειναι τα πραγματικα κινητρα των "ενδοτικων επαναπροσεγγιστων"; "Η δυναμη μας" γραφει χαρακτηριστικα ο Γ. Μαμμιδης στον "ενδοτικο" Φιλελευθερο της 25 Νοεμβρη '90 "δεν βρισκεται στην στρατιωτικη αλλα στηνοικονομικη αντιπαραταξη με την αλλη πλευρα. Προσανατολιζομαστε σε ενταξη στην ΕΟΚ και προσφερουμε παραλληλα στους συνοικους μας ελκυστικη βιτρινα οικονομικης ζωης και ενα ζηλευτο μοντελο βιοτικου επιπεδου και επαγγελματικων προοπτικων. Ποση σημασια εχει η οικονομικη ευρωστια και η αντιπαραβολη βιοτικων επιπεδων ειναι ευκολο να αντιληφθουμε, αν αναλογισθουμε την περιπτωση της Ανατολικης και Δυτικης Γερμανιας" (Φιλελευθερος, 25/11/90) Παρομοιες κουβεντες γραφονται εδω και χρονια απο τους θεωρητικους του δεξιου "ενδοτισμου". Η αλλη πλευρα αυτου του νομισματος ειναι βεβαια ο οικονομικος και οι αλλοι αποκλεισμοι, για να σιγουρευτουν οτι θα ειναι "ελκυστικη" η εδω "βιτρινα", και το κλεισιμο απο τα μεσα της πορτας της ΕΟΚ στην Τουρκια απο την στενη συμμαχο Ελλαδα. Ειναι μια σειρα απο επιθετικες ενεργειες που γινονται απο τους ιδιους που παριστανουν τους επαναπροσεγγιστες.

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η εργατικη ταξη στην Κυπρο την Ελλαδα και την Τουρκια δεν μπορει να υποστηριζει την υστεροβουλη και υποκριτικη "επαναπροσεγγιση" των αστων και των ρεφορμιστων. Για την εργατικη ταξη η "διαχωριστικη γραμμη", το μονο "τειχος" που πραγματικα ενδιαφερει τον Κληριδη και τους ομοιους του, ερχεται δευτερο, ισως τριτο και τεταρτο. Σημασια εχει πρωτα και κυρια, το "τειχος" ελλειψης εμπιστοσυνης αναμεσα σε ε/κ και τ/κ, αλλα και αναμεσα σε ελληνες και τουρκους. Ομως αυτο το τειχος αναμεσα στους τ/κ εργαζομενους και τους Κληριδη και σια δεν υπαρχει κανενας λογος να πεσει. Οπως δεν υπαρχει λογος να πεσει το τειχος αναμεσα στους ε/κ εργαζομενους και τον Ντενκτας και σια. Η εργατικη ταξη, σε ολες τις πλευρες, πρεπει να παψει να μισει τους **εργαζομενους** της "αντιπαλης" πλευρας. Και πρεπει να αρχισει να μισει ή να αυξησει το μισος της για την αρχουσα ταξη της "δικης" της πλευρας. Να υψωθει δηλαδη το τειχος της ελλειψης εμπιστοσυνης αναμεσα στους ε/κ εργαζομενους και τους Κληριδη, Βασιλειου κοκ.

Υπαρχουν και οι προσπαθειες τελευταια της αμερικανικης κυβερνησης να υποστηριξει "μετρα δημιουργιας κλιματος εμπιστοσυνης" αναμεσα στις δυο πλευρες. Η "επαναπροσεγγιση" που υποστηριζει η Αμερικανικη κυβερνηση, στοχο εχει την "φιλια" των αστων Ελλαδας Κυπρου και Τουρκιας για το τοπικο δυναμωμα της ιμπεριαλιστικης συμμαχιας της "νεας ταξης πραγματων". Σε αυτην την επαναπροσεγγιση, η απαντηση που ταιριαζει ειναι το κτισιμο της ενοτητας αναμεσα στις εργατικες ταξεις στον βορρα και τον νοτο για εναν αγωνα εναντια στις ιμπεριαλιστικες βασεις στο νησι.

Να χρησιμοποιησουμε οποιες ευκαιρειες δημιουργουνται απο την "επαναπροσεγγιση" των αστων και των ρεφορμιστων για να προχωρησουμε την επαναπροσεγγιση που χρειαζεται η εργατικη ταξη. Τα τελευταια χρονια εμφανιστηκαν εδω στην νοτια Κυπρο μερικες ευκαιρειες για κινητοποιησεις με στοχο μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση αναμεσα στους εργαζομενους των δυο πλευρων. Η υποστηριξη ενος νεου που φυλακιστηκε επειδη αρνηθηκε να συμμετεχει στις ασκησεις της εθνοφρουρας, η κινητοποιηση εναντια στην απελαση του "εποικου" Τζεγκιζ, καποιες κινητοποιησεις εναντια στην "εκτακτη εισφορα για την αμυνα". Αυτη τη στιγμη οι λιγοστοι τ/κ που ζουν στη ν. Κυπρο αντιμετωπιζουν τις διωξεις τις ΚΥΠ, την μιζερια και την εξαθλιωση του γκετο του τουρκομαχαλα της Λεμεσου που τους "προσφερε" η κυβερνηση. Οι ε/κ διεθνιστες και δημοκρατες πρεπει να αγωνιστουν για την υπερασπιση τους. Τετοια πρεπει να ειναι η απαντηση μας στην "επαναπροσεγγιση" των "ενδοτικων" ελληνοκυπριων αστων και ρεφορμιστων.

ΓΙΑΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΣΣΔ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Οι αλλαγές σε ΕΣΣΔ και Α. Ευρώπη δεν αποτελούν ήττα του σοσιαλισμού αυτές οι χώρες δεν είναι παρά μια άλλη μορφή καπιταλισμού

Το 1917 εγινε στη Ρωσσια η πρωτη, εκτος απο το συντομο πειραμα της Κομμουνας, νικηφορα επανασταση της εργατικης ταξης. Η εργατικη ταξη τον πρωτο καιρο εδωσε στην ανθρωποτητα μερικα δειγματα για το προσωπο που θα ειχε μια νεα κοινωνια, με νεες μορφες αυτοοργανωσης και δημοκρατικης αυτοδιαχειρησης, και νομους απελευθερωτικους για ολους τους καταφρονεμενους και καταπιεσμενους της κοινωνιας. Η Εργατικη Δημοκρατια των Σοβιετ εγινε το οραμα εκατομυριων εργαζομενων σε ολο το κοσμο.

Σημερα κανενας πια δεν ισχυριζεται οτι η ΕΣΣΔ ειναι καποιου ειδους σοσιαλιστικος παραδεισος. Πριν μερικα χρονια ομως πολυ λιγοι στον χωρο της αριστερας υποστηριζαν οτι η ΕΣΣΔ δεν ειναι σοσιαλιστικη ή μπορουσαν να δωσουν μιαν πραγματικη εξηγηση για την φυση της Σοβιετικης Ενωσης και των χωρων της Ανατολικης Ευρωπης.

Για μας τα γεγονοτα των τελευταιων χρονων δεν ηταν εκπληξη. Η παραδοση της διεθνους τασης στην οποια ανηκει η "Εργατικη Δημοκρατια" επεξεργαστηκε, απο το τελος κιολας της δεκαετιας του '40, την θεωρια του **Κρατικου Καπιταλισμου** για να εξηγησει την φυση και την δυναμικη του κοινωνικου οικονομικου και πολιτικου συστηματος της ΕΣΣΔ και των αλλων χωρων της Ανατολικης Ευρωπης. Η θεωρια αυτη αναγνωρισε οτι χαθηκε η επανασταση του '17, και διαμορφωθηκε μια νεα αρχουσα ταξη, η κρατικη και κομματικη γραφειοκρατια, που συλλογικα επαιζε τον ρολο του καπιταλιστη. Το οικονομικο συστημα στην Σοβιετικη Ενωση μπορει να χαρακτηριστει **συλλογικος γραφειοκρατικος κρατικος καπιταλισμος**.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΑΘΗΚΕ

Η εργατικη ταξη στη Ρωσσια εδωσε την μαχη για τον σοσιαλισμο μεσα σε πολυ δυσκολες συνθηκες, σε μια χωρα υπαναπτυκτη, κυρια αγροτικη, με την εργατικη ταξη μειοψηφια μεσα στην κοινωνια. Οι Μπολσεβικοι ηξεραν πως το μονο που μπορουσε να σωσει την Σοβιετικη Δημοκρατια στη Ρωσσια ηταν η εξαπλωση της νικης της επαναστασης στο εξωτερικο ωστε οι αναπτυγμενες χωρες της Ευρωπης να στηριξουν οικονομικα, τεχνολογικα αλλα και στρατιωτικα την αδυναμη Σοβιετικη Δημοκρατια. Ο Λενιν τονιζε με δραματικο τονο το '18 οτι "χωρις μια επανασταση στη Γερμανια, θα χαθουμε".

Οι μπολσεβικοι ειχαν τοτε καθε λογο να ελπιζουν. Τα πρωτα χρονια μετα την ρωσικη επανασταση και το τελος του 1ου Παγκοσμιου Πολεμου μεγαλα επαναστατικα κυματα σαρωσαν ολη σχεδον την Ευρωπη. Μεχρι το 1921 η μαχη δινοταν ακομα. Τελικα ομως ολες οι επαναστασεις νικηθηκαν, κυρια εξαιτιας της προδοσιας των αριστερων σοσιαλδημοκρατικων κομματων.

Η απομονωση της ΕΣΣΔ την αφησε εκτεθειμενη συγχρονως στα προβληματα της υπαναπτυξης και των φοβερων καταστροφων του πολεμου με τους αντεπανα-

στατες λευκούς και τους ιμπεριαλιστες συμμαχους τους. Η βιομηχανικη παραγωγη το 1920 ηταν μολις το 20% της προπολεμικης. Η εργατικη ταξη με τις σοσιαλιστικες παραδοσεις που ειχε κρατησει το μεγαλυτερο βαρος της επαναστασης αποδεκατιστηκε κατα την διαρκεια του εμφυλιου πολεμου.

Τωρα νεα στρωματα, αγροτες, μικροεπιχειρηματιες της ΝΕΠ, διαχειριστες, διευθυντες, γραφειοκρατες αποκτουσαν ολο και μεγαλυτερη βαρυτητα στα οργανα του κρατους και του κομματος. Μεσα απο μια σειρα βιαιες εσωκομματικες συγκρουσεις και κρισεις, η κομματικη και κρατικη εξουσια περασε στα χερια των γραφειοκρατων, μιας υπο διαμορφωση αρχουσας ταξης εχθρικης προς την εργατικη ταξη, εστω και αν μιλουσε στο ονομα της.

Με ηγετη το Σταλιν, η γραφειοκρατια παυει να κυτταει προς τις επαναστασεις της διεθνους εργατικης ταξης, που την θελει τωρα απλα βοηθο στην εξωτερικη πολιτικη της ΕΣΣΔ, συμφωνα με την νεα θεωρια για "το χτισιμο του σοσιαλισμου σε μια χωρα". Αυτη η σταση ηταν φυσικη για την κοινωνικη θεση της. Στοχος της το γρηγορο οικονομικο και στρατιωτικο δυναμωμα της ΕΣΣΔ, η με καθε θυσια εκβιομηχανιση ωστε να φτασει τις αναπτυγμενες καπιταλιστικες χωρες.

Αυτο σημαινε φοβερες θυσιες και κακουχιες για την εργατικη ταξη και την αγροτια. Η γραφειοκρατια ηταν αναγκασμενη να δημιουργησει ενα πανισχυρο κατασταλτικο μηχανισμο που να τσακισει καθε αντισταση απο αυτους. Ολες οι δομες εργατικης δημοκρατιας, οτι ειχε μεινει απο το εργατικο κρατος που εχτισε η επανασταση, διαλυθηκαν τελειως. Ολη σχεδον η παλια ηγεσια του μπολσεβικικου κομματος εξοντωθηκε. Η επανασταση του Οχτωβρη, ειχε χαθει οριστικα μεχρι τα τελη της δεκαετιας του '20: Δεν μπορουμε πια να μιλαμε για Εργατικη Δημοκρατια ή για Εργατικο Κρατος. Αντι για Δικτατορια του Προλεταριατου πανω στις αρχουσες και προνομιουχες ταξεις, υπαρχει μια αδισταχτη και στυγνη δικτατορια της γραφειοκρατιας πανω στην εργατικη ταξη και την αγροτια.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Τι εγινε ωστοσο απο οικονομικη αποψη; Παρεμεινε με καποιο τροπο σοσιαλιστικο κρατος η ΕΣΣΔ; Το βασικο επιχειρημα ολων οσων υποστηριζουν την σοσιαλιστικη ή τουλαχιστον την μη καπιταλιστικη φυση της ΕΣΣΔ και των ανατολικων χωρων, ειναι ο υποτιθεμενος κεντρικος σχεδιασμος της οικονομιας απο το κρατος. Το γεγονος δηλαδη οτι ολα διευθυνονται απο κρατικους οργανισμους, κατι που νομιζαν οτι απαλλασσει την οικονομια απο τον καπιταλιστικο ανταγωνισμο, την αναρχια, και τις κρισεις που αυτα προκαλουν.

Ολα αυτα ομως δεν ειναι τοσο διαφορετικα απο ο,τι συμβαινει στον δυτικο καπιταλισμο. Η αντιληψη οτι ο κρατικος ελεγχος ειναι χαρακτηριστικο των "σοσιαλιστικων" χωρων και η "ελευθερη αγορα" των καπιταλιστικων ειναι ενας μυθος των δεξιων ιδεολογων. Μονο στα πολυ πρωτα σταδια της εξελιξης της ηκαπιταλιστικη παραγωγη γινονταν απο μικρα ή μεσαια εργοστασια που συναγωνιζοντανμεταξυ τους "ελευθερα" κατω απο τους νομους της αγορας. Αυτη η εικονα επαψε τελικανα αντανακλα σε οποιοδηποτε βαθμο την πραγματικοτητα στις καπιταλιστικες οικονομιεςαπο το τελος του 19ου αιωνα. Η δημιουργια των μονοπωλιων, τεραστιων επιχειρησεων πουελεγχαν το μεγαλυτερο μερος της εθνικης παραγωγης, εβαλε στο περιθωριο τον "ελευθερο" ανταγωνισμο μεσα στις εθνικες οικονομιες. Το κρατος σε συνεργασια με τα μονοπωλια αρχιζει να παιζει ολο και μεγαλυτερο ρολο στην διευθυνση της οικονομιας. Ο καπιταλισμος μετατρεπεται σε **κρατικομονοπωλιακο** καπιταλισμο, ελεγχομενο σε μεγαλο βαθμο απο το κρατος καπιταλισμο, ο οποιος ομως ουτε μεταπηδουσε ετσι απο την αλλη μερια, ουτε γινονταν σοσιαλισμος, ουτε ελυνε τα προβληματα του.

Τα προβληματα συνεχιζουν να υπαρχουν, ο ανταγωνισμος αναμεσα στα διαφορα μονοπωλια συνεχισε, στην διεθνη αγορα τωρα. Τα μεσα ωστοσο που χρησιμοποιουν τα μονοπωλια στον ανταγωνισμο ειναι πολυ διαφορετικα απο αυτα των μικρων επιχειρησεων. Δεν προσπαθουν να πολεμησουν τον αντιπαλο απλα μεγαλωνοντας, αποκτωντας καλυτερη τεχνολογια και ριχνωντας τις τιμες ή χρησιμοποιωντας την διαφημιση. Τα μονοπωλια στραφηκαν προς το κρατος για υποστηριξη και προστασια απο την εργατικη ταξη στο εσωτερικο και απο τους ανταγωνιστες τους στο εξωτερικο. Ετσι κυριαρχει ο ιμπεριαλιστικος στρατιωτικος ανταγωνισμος και οι πολεμοι, για να στηριξουν την προσπαθεια των μονοπωλιων να προστατευσουν τις αγορες τους και τις πηγες πρωτων υλων στις αποικιες απο τα μονοπωλια-ανταγωνιστες τους.

Κυριος στοχος συνεχιζει να ειναι το κερδος και η συσσωρευση μεσα απο την εκμεταλλευση, οχι ομως μονο ή κυρια για να αγοραστουν περισσοτερα ή πιο καινουργια μηχανηματα, αλλα για να αγοραστουν ολο και περισσοτερα κανονια, τανκς, αεροπλανα απο το κρατος.

Παρα τον ελεγχο της στο εσωτερικο, τον ιδιο διεθνη ανταγωνισμο αντιμετωπισε και η σοβιετικη γραφειοκρατια. Η χρησιμοποιηση του εργατικου κινηματος στις καπιταλιστικες χωρες για να στηριξει απεναντι στις επιθεσεις των μεγαλων ιμπεριαλιστικων δυναμεων το δικο της κρατος, και ετσι την προνομιουχα θεση της δεν εφτανε. Επρεπε συγχρονως να φτασει οσο το δυνατο πιο γρηγορα στο οικονομικο και βιομηχανικο επιπεδο των ανταγωνιστων της και να εξοπλι-

στει.

Στο διλημα λοιπον για το αν θα παραχθουν περισσοτερα καταναλωτικα αγαθα για τις μαζες, ή περισσοτερα μηχανηματα και κανονια, μεσα παραγωγης και καταστροφης, δινονταν η ιδια απαντηση, οπως και στις χωρες του ιδιωτικου καπιταλισμου: κανονια και μηχανηματα.

Ο κεντρικος ελεγχος της παραγωγης δεν ειχε και δεν εχει, ουτε στην ΕΣΣΔ ουτε αλλου, σχεση με τον σοσιαλιστικο δημοκρατικο κεντρικο σχεδιασμο για ικανοποιηση των αναγκων των αμεσων παραγωγων. Οι στοχοι του στρεφονταν εναντια στα συμφεροντα και την θεληση αυτων των παραγωγων, απο μια γραφειοκρατια απομακρυσμενη απο την ιδια την παραγωγη και τους παραγωγους. Ουτε μπορει να ειναι πραγματικα σχεδιασμενη μια τετοια οικονομια: Παρασυρεται απο ολων των ειδων τα διεθνη οικονομικα ρευματα, ενω οι γραφειοκρατες που την "σχεδιαζουν" εχουν τις πιο ανταγωνιστικες σχεσεις με τους αμεσους παραγωγους, τους εργατες, τους μονους που μπορουν να δωσουν πραγματικες πληροφοριες για το τι συμβαινει στην παραγωγη καθως και να βοηθησουν ή να σαμποταρουν την εκτελεση του σχεδιου.

Ετσι ολα τα βασικα χαρακτηριστικα και προβληματα του κρατικομονοπωλιακου καπιταλισμου εμφανιζονται και στην Σοβιετικη Ενωση. Ο εξωτερικος ανταγωνισμος σπρωχνει στη συσσωρευση και τον στρατιωτικο ανταγωνισμο. Η παραγωγη αντι να εξυπηρετει τις αναγκες των εργατων προσανατολιζεται στις αναγκες της συσσωρευσης, στην παραγωγη μεσων παραγωγης και καταστροφης αντι μεσων καταναλωσης. Οι εργατες γινονται αντικειμενο εκμεταλλευσης μεσα απο ενα συστημα μισθωτης εργασιας που δημιουργει ενα τεραστιο υπερπροϊον για συσσωρευση που στηριζει τον στρατιωτικο ανταγωνισμο της ΕΣΣΔ με τον υπολοιπο καπιταλιστικο κοσμο. Τελος, η αναρχια αυτη εχει τα ιδια αποτελεσματα, οπως και στον δυτικο καπιταλισμο. Η κριτικη των δεξιων για τον "αναποτελεσματικο κομμουνισμο" ξεχνα οτι και η ΕΣΣΔ και οι χωρες της ανατολικης Ευρωπης περασαν και αυτες περιοδους ταχυτατης οικονομικης αναπτυξης. Ξεχναν επισης τις τεραστιες οικονομικες κρισεις που εχει περασει και συνεχιζει να περνα ο ιδιωτικος καπιταλισμος. Την ιδια ευπαθεια σε κρισεις εχει και ο κρατικος καπιταλισμος.

Αυτα καθοριζουν την οικονομια της ΕΣΣΔ σαν καπιταλιστικη. Το οτι δεν υπαρχει ατομικη ιδιοχτησια και το κρατος εχει την ιδιοχτησια και τον ελεγχο της παραγωγης δεν σημαινει οτι η ανωτερη κομματικη γραφειοκρατια δεν ειναι μια ταξη αντιστοιχη με αυτη των δυτικων καπιταλιστων. Η Εκκλησια στη νοτια Κυπρο ελεγχει ενα τεραστιο μερος της οικονομιας, απο ξενοδοχεια μεχρι τραπεζες. Οι παπαδες και δεσποταδες δεν μπορουν να κληρονομησουν αυτη τη περιουσια στους συγγενεις τους. Αυτο δεν σημαινει οτι η εκκλησια δεν ειναι καπιταλιστικη. Η ανωτερη εκκλησιαστικη γραφειοκρατια δεν εχει την ατομικη αλλα την συλλογικη ιδιοκτησια αυτου του κεφαλαιου, χαρη στην οποια απολαμβανει τα καλα γνωστα τεραστια προνομια της θεσης της, οπως και η γραφειοκρατια στην ΕΣΣΔ και τις ανατολικες χωρες. Η γραφειοκρατια εχει τον ελεγχο της οικονομιας, εχει κοινα συμφεροντα και κοινες επιδιωξεις απεναντι στη διαχειρηση της οικονομιας, που ερχονται σε αντιθεση με τα συμφεροντα και τις επιδιωξεις αλλων κοινωνικων ταξεων.

Μονο αν δουμε την ΕΣΣΔ σαν μια ταξικη κοινωνια, ενα **γραφειοκρατικο κρατικο καπιταλισμο** μπορουμε να εξηγησουμε την αναπαραγωγη των χαρακτηριστικων του δυτικου καπιταλισμου και εκει. Τις ιμπεριαλιστικες διαθεσεις της, την καταπιεση των εθνικων μειονοτητων,την μειονεκτικη θεση των γυναικων, τις κρισεις και τους αγωνες των εργατων. Να δουμετελος τον σταλινισμο σαν ενα πολιτικο συστημα που στοχο ειχε να επιβαλλει την δικτατορια της γραφειοκρατιας πανω στην εργατικη ταξη. Και τελος, να καταλαβουμε και το φαινομενο Γκορμπατσωφ.

Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΠΕΡΕΣΤΡΟΙΚΑ

Η πολιτικη του Γκορμπατσωφ δεν ειναι τιποτα αλλο απο μια προσπαθεια της γραφειοκρατιας να ξεπερασει την κριση που αντιμετωπιζε το συστημα της τα τελευταια χρονια. Αν η σταλινικη πολιτικη ηταν καταλληλη για προηγουμενες φασεις στην αναπτυξη της ΕΣΣΔ, σημερα δεν ειναι πια. Η πολιτικη Γκορμπατσωφ δεν ειχε στοχο μια κοινωνικη επανασταση, μια ριζικη αλλαγη των οικονομικων και κοινωνικων δομων, αλλα απλα μια μεταρρυθμιση ικανη να αντιμετωπισει την κριση. Σε κανενα σταδιο, ουτε στην ΕΣΣΔ, ουτε στις "πρωην κομμουνιστικες" χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, δεν ειχαμε το περασμα της εξουσιας απο την αρχουσα ταξη στην εργατικη, παρολο που σιγουρα ειχαμε αλλαγες στους συσχετισμους δυναμης αναμεσα σε διαφορα κομματα της αρχουσας ταξης και των μικροαστων.

Ομως η κριση συνεχιζεται, και στην ΕΣΣΔ και στις "νεες δημοκρατιες" της ανατολικης Ευρωπης. Οι εργατικες ταξεις σε ολες αυτες τις χωρες με την κινητοποιηση τους εχουν κερδισει πολυτιμες πολιτικες εμπειριες και ελευθεριες. Ο δρομος που ανοιξαν τα γεγονοτα των τελευταιων χρονων δεν ειναι δρομος προς τα πισω, απο τον κομμουνισμο προς τον καπιταλισμο. Ειναι ενας δρομος σιγουρα δυσκολος, αλλα προς τα μπρος, απο την κριση του (κρατικου) καπιταλισμου προς την εξουσια της εργατικης ταξης.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

Ενα μεγαλο κυμα δημοκρατικων διαδηλωσεων και απεργιων στη Σοβιετικη Ενωση απειλει τον Γκορμπατσωφ και το σταθεροποιητικο του προγραμμα. Ο Γκορμπατσωφ τους τελευταιους μηνες ειχε στραφει προς το συντηρητικο κομματι της γραφειοκρατιας και στηριζοταν πανω στο στρατο και την K.G.B. για να επιβαλει την Περεστροϊκα, το προγραμμα των οικονομικων μεταρρυθμισεων του. Παρα το οτι καταφερε να εξοπλιστει με νεες υπερεξουσιες δεν μπορεσε να ελεξει την κατασταση.

Εστειλε τα τανκς στις δημομοκρατιες της Λιθουανιας και της Λεττονιας και εβαψε τους δρομους με το αιμα διαδηλωτων. Κατεβασε τον στρατο και την K.G.B. στους δρόμους της Μοσχας για να καταστειλει τις δημοκρατικες διαδηλωσεις. Κανενα αποτελεσμα δεν ειχε. Οργανωσε δημοψηφισμα σε πανεθνικη κλιμακα υπερ μιας "ανανεωμενης μορφης ομοσπονδας" ελπιζονατας να εξασφαλισει λαικη συναινεση που θα του επετρεπε να προχωρησει πιο ανετα στη καταστολη του εθνικου κινηματος στις "ανυπακουες δημοκρατιες" και να ελεγξει το δημοκρατικο κινημα και τις απεργιες.

Ο Γκορμπατσωφ κερδισε τυπικα την πλειοψηφια των "ναι" στο δημοψηφισμα, αλλα δεν κερδισε, οπως ελπιζε και την μαχη της καταστολης των διαδηλωσεων και των απεργιων. Η αποχη των δημοκρατιων της Βαλτικης απο το δημοψηφισμα, το μεγαλο ποσοστο που εξασφαλισε η δημοκρατικη αντιπολιτευση στις πολεις και ιδιαιτερα στη Μοσχα, κανουν πιο δυσκολο τον δρομο της ανοιχτης καταστολης. Αντιθετα το κινημα φαινεται να προχωρει.

απεργιες και διαδηλωσεις

Στις "ανυπακοες δημοκρατιες που ζητουν αποσχιση προστεθηκε με προσφατη αποφαση της και η δημοκρατια της Γεωργιας. Στη Μοσχα εκατονταδες χιλιαδες διαδηλωτες κατεβαινουν στου δρομους αψηφωντας την απαγορευση της διαδηλωσης και τον στρατο που ειχε κατεβασει στους δρομους ο Γκορμπτσωφ. Η απεργια των ανθρακωρυχων που ειχε αρχισει απο το τελος του Φεβραρη εξαπλωνεται σε πανω απο 200 ανθρακωρυχεια που αφορουν περισσοτερους απο 300,000 εργατες. Περισσοτερο απο το ενα τριτο των στοων των ορυχειων ειναι κλειστα.

Το εκπληκτικο με αυτη την απεργια ειναι ο τροπος με τον οποιο εξαπλωνεται στα διαφορα ανθρακωρυχεια παρα το οτι βρισκονται σε αποσταση χιλιαδων χιλιομετρων μεταξυ τους. Τα αιτηματα των απεργων ειναι μισθολογικες αυξησεις, αποσυρσει του 5% φορου στις πωλησεις αγαθων και παραιτηση του ιδιου του Γκορμπατσωφ. Τα αιτηματα των απεργων βρισκουν απηχηση και σε αλλους εργαζομενους που κατεβαινουν σε απεργιες υποστηριξης οπως εργατες μεταλλου και τεχικοι που εργαζονται στη βιομηχανια πετρελαιου.

Στην Μοσχα η καμπανια της "Δημοκρατικης Αντιπολιτευσης για οικονομικη ενισχυση των απεργων μαζεψε σε μια μονο μερα πανω απο 1 εκατομυριο ρουβλια. Η αποφασιστηκοτητα των απεργων και η επιμονη τους στα οικονομικα και πολιτικα αιτηματα τους ειναι η μεγαλυτερη προκληση που εχει να αντιμετωπιση ο Γκορμπατσωφ.

Οι τελευταιες αυξησεις που επεβαλε η Κυβερνηση στα καταναλωτικα αγαθα που ξεπερασαν το 60% εχουν κανει την κατασταση χειροτερη. Απεργιες και διαδηλωσεις γινονται ακομη και στη Λευκορωσσια που μεχρι πριν λιγο καιρο θεωρουνταν σαν προπυργιο του Γκορμπατσωφ. Οι εργατες της αυτοκινητοβιομηχανιας στο Μινσκ, οι εργατες στο τομεα της υγειας και χιαλιαδες φοιτητες οργανωσαν μαχητικες διαδηλωσεις εναντια στις αυξησεις των τιμων καλωντας τον Γκορμπατσωφ να παραιτηθει.

η κυβερνηση

Η κατασταση χειροτερευει μερα με τη μερα. Το ακαθαριστο εθνικο προιον δυνατο να μειωθει μεσα στο 1991 κατα 15% συμφωνα με εκθεση της Ευρωπαικης επιτροπης που εποπτευει τις οικονομικες εξελιξεις στην περιοχη. Το εξωτερικο χρεος θα ξεπερασει κατα πολυ τα σημερινα επιπεδα που ειναι 60 δισεκατομυρια δολλαρια και ο αριθμος των ανεργων θα φτασει τα 5,3 εκατομυρια.

Με αυτα τα δεδομενα η κυβερνηση και ο Γκορμπατσωφ σκληραινουν ολο και περισσοτερο την σταση τους καταφευγοντας στην πιο αγρια καταστολη. Απειλησαν τους απεργους ανθρακωρυχους οτι θα τους μυνησουν για απωλεια κερδων εξαιτιας της απεργιας χρησιμοποιοντας ενα απο τους νομους που περασε προσφατα ο Γκορμπατσωφ.

Η κυβερνηση προσπαθει να πεισει τους απεργους να εγκαταλειψουν τα πολιτικα τους αιτηματα και να διαπραγματευτει μαζι τους τις οικονομικες απαιτησεις τους. Οι ανθρακωρυχοι ομως αρνηθηκαν μια αυξηση που διπλασιαζε τους μισθους τους επιμενωντας στην απαιτηση τους για παραιτηση του Γκορμπατσωφ.

Η στροφη του Γκορμπατσωφ προς το συντηριτικο κομματι της γραφειοκρατιας εδωσε την δυνατοτητα στους συντηρητικους να αποκτησουν πολυ μεγαλυτερη βαρυτητα ωστε να πιεζουν προς την δικη τους κατευθυνση. Η ομαδα "Σογιουζ" που συνεδριασε για να μελετησει την οικονομικη κατασταση εισηγηθηκε στη κυβερνηση να κυρηξει εκτακτη κατασταση για εξη μηνες απαγορευοντας τις απεργιες και τις διαδηλωσεις.

Η κυβερνηση προσπαθει για την ωρα να τα βρει με την αντιπολιτευση και να εξασφαλισει ενα μορατοριουμ εξη μηνων χωρις απεργιες και διαδηλωσεις. Ο Γιελτσιν και η "Δημοκρατικη Αντιπολιτευση" δεν θα δυσκολευτουν πολυ να δεχτουν μια τετοια συμφωνια.

ο Γιελτσιν και η αντιπολιτευση

Τις δυσκολιες του Γκορμπατσωφ καταφερε μεχρι τωρα να τις καρπωθει ο Γιελτσιν και η "Δημοκρατικη αντιπολιτευση" του. Με μια σκληρη κριτικη στα αντιδημοκρατικα μετρα της κυβερνησης και καταγγελεια των προνομιων της αρχουσας γραφειοκρατιας φαινεται να βρισκεται με την μερια του δημοκρατικου κινηματος και των απεργιων.

Στη πραγματικοτητα ομως οι διαφορες του με το κυριαρχο κομματι της γραφειοκρατιας δεν ειναι και τοσο μεγαλες οσο φαινονται. Υποστηριζει ενα γρηγορο περασμα στην οικονομια της αγορας με αμεσες ιδιοτικοποιησεις για να περιοριστει ο ελεγχος των επιχειρησεων απο το κυριαρχο κομματι της γραφειοκρατιας. Ομως και το δικο του προγραμμα μεταρυθμισεων εχει σαν δεδομενο οτι οι αλλαγες θα επιφερουν μειωση του βιοτικου επιπεδου της εργατικη ταξης.

Για αυτο την ιδια στιγμη που ο Γιελτσιν λεει οτι υποστηριζει τους απεργους την ιδια στιγμη στενοι συνεργατες του οπως ο Συλαγιεφ, πρωθυπουργος της Ρωσσικης ομοσπονδιας επιτιθεται στους απεργους επειδη "βλαπτουν την οικονομια". Μετα τον Γκορμπατσωφ και ο ιδιος ο Γιελτσιν εξασφαλισε απο το Ρωσσικο κοινοβουλιο "εκτακτες εξουσιες" για να "οδηγησει τη χωρα εξω απο την κριση, και να εμοδισει την αναταραχη και να σταματησει τις απεργιες". Η σταση της "Δημοκρατικης αντιπολιτευσης" ειχε σαν αποτελεσμα αρκετοι απο τους ηγετες της απεργιας να δηλωσουν οτι εγκαταλειπουν τις μισθολογικες τους διεκδικησεις και αγωνιζονται μονο για τις πολιτικες τους διεκδηκησεις, την απομακρυνση του Γκορμπατσωφ.

Ακομη και η κριτικη του Γιελτσιν προς τη κυριαρχη γραφειοκρατια δεν ειναι καθολου ειλικρινης. Την ιδια στιγμη που καλει τον κοσμο σε διαδηλωσεις ζητα κυβερνηση συνασπισμου με συμμετοχη εκπροσωπων των ανωτερων διευθυντων, των στρατηγων και αξιωματικων της αστυνομιας.

Αυτα τα ζικ ζακ της "Δημοκρατικης αντιπολιτευσης" προκαλουν συγχιση μεσα στη ιδια την εργατικη ταξη, υπονομευουν τους αγωνες της και επιτρεπουν στον Γκορμαστωφ να ελιζει οτι θα μπορεσει να ελεξει το κινημα και να επιβαλη "τον νομο και τη ταξη".

οι αυταπατες

Ο Γιελτσιν και η "Δημοκρατικη αντιπολιτευση" του δεν εχουν καμια ουσιαστικη προταση να κανουν για το ξεπερασμα τις κρισης προς οφελος της εργατικης ταξης. Αντιθετα και αυτος οπως και ο Γκορμπατσωφ θελουν να σωσουν την οικονομια της ΕΣΣΔ χωρις να υπονομευσουν την κυριαρχια της γραφειοκρατιας. Και οι δυο ανηκουν σε αυτη τη γραφειοκρατια, την κυριαρχη ταξη στην ΕΣΣΔ.

Το αποτελεσμα του αγωνα αναμεσα στα δυο κομματια της γραφειοκρατιας δεν προκειται να φερει καποια ριζικη αλλαγη στην ΕΣΣΔ. Κατι τετοι μπορει να γινει μονο απο τους ιδιους τους εργατες. Πολλοι απο αυτους εχουν ηδη ξεπερασει τις αυταπατες που ειχαν για την περεστροϊκαι και την Γλασνοστ του Γκορμπατσωφ και σημερα αρχιζουν να απορριπτουν και τον Γιελτσιν. Οσο οξυνεται η ταξικη παλη και η συμμετοχη των εργατων στους αγωνες τοσο και μεγαλυτερος αριθμος απο αυτους θα βλεπει το πραγματικο προσωπο της γραφειοκρατιας ειτε αυτη ειναι ντυμενη με τα τραχεια ρουχα της σκληρης καταστολης ειτε με τα λεπτα ρουχα της υποκρισιας της "Δημοκρατικης αντιπολιτευσης". Ολο και περισσοτεροι εργατες θα συνειδητοποιουν την αναγκη της ανατροπης της αρχουσας γραφειοκρατικης ταξης.

ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΙ

οχτώ μήνες μετά την επανένωση οι Ανατολικογερμανοί αρχίζουν να βλέπουν ότι γλύτωσαν την σταλινική καταπίεση του κρατικού καπιταλισμού και βρήκαν την ανεργία και εξαθλίωση του δυτικού καπιταλισμού

Πριν εναμιση χρονο δεκαδες χιλιαδες Ανατολικογερμανοι κατεβαιναν στους δρομους εναντια στο κρατικοκαπιταλιστικο καθεστως του Χονεκερ ζητωντας δημοκρατικα δικαιωματα και ελευθεριες με αποτελεσμς το γκρεμισμα του τοιχους και την επανενωση της Γερμανιας. Χιλιαδες απο αυτους τους ιδιους διαδηλωτες ξαναβρεθηκαν φετος το Μαρτη στους δρομους αλλα αυτη τη φορα εναντια στο Κολ που πριν μερικους μηνες τους εδινε υποσχεσεις για μια γρηγορη βελτιωση του βιοτικου τους επιπεδου.

Υποσχεσεις που δεν αργησαν να διαψευστουν. Η βιομηχανικη παραγωγη στην Ανατολικη Γερμανια εχει πεσει στο μισο τους τελευταιους δωδεκα μηνες καθως η κυβερνηση κλεινει τις μη επικερδης επιχειρησηεις. Το 1990 πανω απο 800,000 εχασαν την δουλεια τους και υπολογιζεται οτι το '91 αλλοι 1,600,000 θα μεινόυν χωρις δουλεια καθως το κλεισιμο των επιχειρησεων συνεχιζεται.

Μεχρι το τελος του περασμενου Φεβραρη το ενα τριτο των ανατολικογερμανων ειτε ειχε χασει την δουλεια του ειτε υποαπασχολουνταν.

Κοντα σ'αυτα η κυβερνηση ανακοινωσε περικοπες στις επιδοτησεις των σπιτιων και διπλασιαμο των ενοικιων απο τον επομενο Αυγουστο.

Μια εργατικη ταξη που ειχε γνωρισει την αυτοπεποιηθηση της δυναμης της οταν πριν λιγους μηνες με τις κινητοποιησεις της γκρεμιζε το κρατικοκαπιταλιστικο καθεστως του Χονεκερ δεν θα μπορουσε να μεινει απαθης μπροστα σε μια τετοια κατασταση

Πανω απο 70,000 διαδηλωτες στη Λειψια οργανωσαν πορεια εναντια στην ανεργια και την ακριβεια. Αλλες 80,000 διαδηλωσαν στην Ερφουρτη και 20,000 στο Βερολινο. Στη Δρεσδη ακομη και οι αστυνομικοι οργανωσαν διαδηλωση.

Οι κινητοποιησεις δεν περιοριζονται μονο σε διαδηλωσεις στους δρομους, αλλα απλωνονται και σε απεργιες και καταληψεις Στην Ερφουρτη 5000 εργατες μεταλλου κατελαβαν το εργοστασιο τους, ενα απο τα πιο μεγαλα με αιτηματα εναντια στις απολησεις ενω αλλες 10,000 εργατες μεταλλου εκαναν στασεις εργασιας σε πεντε μεγαλες πολεις.

Οι διαδηλωσεις ειναι τοσο μαζικες και δυναμικες που αναγκασαν την κυβερνηση να κανει υποχωρησεις.

Υποσχεθηκε σημαντικες επενδυσεις στα ναυπηγεια του Ροστοκ για να συνεχισουν τη λειτουργια τους. Σστην Ιενα το εργοστασιο της Zeiss ειχε μπει στο προγραμμα της Treuhand (του ιδρυματος που αναλαβε τη διαχειρηση των Ανατολικογερμανικων επιχειρησεων) για να συγχωνευθει με αλλο παρομοιο. Αυτο θα ειχε σαν αποτελεσμα να χασουν τη δουλεια τους οι 22,000 απο τους 27,000 εργατες που απασχολουσε. Μετα απο εντονες κινητοποιησεις η κυβερνση υποσχεθηκε να μη χασει κανεις τη δουλεια του.

Σημαντικη νινη του κινηματος ηταν το οτι αναγκασε την κυβερνηση να υποσχεθει οτι θα παρατεινει μεχρι το τελος του χρονου την ισχυ της συμφωνιας που καθοριζει σαν μισθο για τους υποαπασχολουμενους το 90% του προηγουμενου μισθου τους, και που ελειγε η ισχυς της μεχρι το τελος του Ιουνη.

Η κυβερνηση για να καθυσηχασει το κινημα εχει εξαγγειλει ενα προγραμμα οικονομικης ανοικοδομησης της Ανατολικης Γερμανιας που θα στοιχισει πανω απο 8 δισεκατομυρια λιρες και που εχει σαν κεντρικο αξωνα τις ιδιοτικοποιησεις.

Η Treuhand ομως δεν καταφερε να ιδιωτικοποιησει παραπανω απο το 10% απο τις 8000 επιχειρησεις που εχουν μπει στο προγραμμα ιδιοτικοποιησεων. Η κυβερνηση φαινεται να ειναι αποφασισμενη να ακολουθησει μια πολιτικη απολυσεων και συμπιεσης των εργατικων μισθων στην Ανατολικη Γερμανια.

Ουτε αυτος ομως ειναι ενας ευκολος δρομος για τον Κολ γιατι θα ειναι δυσκολο να επιβαλει την πολιτικη του σε εργατες που βρισκονται σε κινητοποιηση

και που εχουν μαθει μεσα απο την εμπειρια τους, απο τις προηγουμενες κινητοποιησεις τους εναντιον του Χονεκερ: οτι οι κινητοποιησεις μπορουν να εχουν αποτελεσματα.

Τα πραγματα γινονται ακομη πιο δυσκολα για τον Κολ επειδη αντιδρασεις υπαρχουν και μεσα στους ιδιους τους Δυτικογερμανους επειδη θεωρουν οτι πληρωνου ενα μεγαλο κοστος για την επανανενωση. Η Σοσιαλδημοκρατικη αντιπολιτευση του S.P.D καταφερε να κερδισει τις εκλογες για την τοπικη Βουλη στο κρατηδιο της Ρηνανιας εκτοπιζοντας για πρωτη φορα, στα τελευταια σαραντα χρονια, τους Χριστιανοδημοκρατες, κατηγοροντας τον Κολ για δημαγωγικη πολιτικη σε σχεση με την επανενωση.

Περισσοτερο απο ολους ομως ο Κολ φοβαται την εξαπλωση της αντιδρασης μεσα στους ιδιους τους εργατες που ειναι αγανακτησμενοι επειδη δεν κρατησε την υποσχεση του να μην επιβαλει νεες φορολογιες για να καλυψει το κοστος της επανενωσης.

Η ενωση μηχανικων και εργατων μεταλλου που αριθμει γυρο στα 3,5 εκατ. εργατες ζητα για τα μελη της αυξησεις γυρο στο 10% και ειναι σιγουρο οτι θα παρει τουλαχιστο ενα 7%, την στιγμη που ο πληρθωρισμος τρεχει με 4%. Απο την αλλη οι εργατες μεταλλου της Ανατολικης Γερμανιας υπογραψαν συμφωνια που προβλεπει οτι οι μισθοι τους θα εξισωθουν με τους δυτικογερμανους συναδελφους τους μεχρι το τελος του 1994.

Βεβαια οι ηγετες της Σοσιαλδημοκρατικης αντιπολιτευσης και των συνδικατων θελουν να κρατησουν υπο ελεγχο την κατασταση και δεν ενθαρυνουν τις κινητοποιησεις αλλα δεν ειναι καθολου σιγουρο αν θα τα καταφερουν.

Οι προοπτικες που ανοιγονται μπροστα τους Γερμανους επαναστατες και τις ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου ειναι σιγουρα πολυ καλες. Λιγους μηνες μετα την καταρρευσει του "υπαρκτου σοσιαλισμου" του Χονεκερ, η ελευθερη αγορα του Κολ αντιμετωπιζει σοβαρα ταρακουνηματα.

"Ο βασιλιας πεθανε. Ζητω ο βασιλιας", γραφει το πανο που κρατουν οι διαδηλωτες στη Λειψια. Ετσι καταλαβαν τη διαδοχη Χονεκερ απο τον Κολ, μετα την ενοποιηση της Γερμανιας

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ Π.Α.Κ.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ

Απο τις 22 Απριλη οι φοιτητες και οι φοιτητριες της Παιδαγωγικης Ακαδημιας κατεβηκαν σε αποχη διαρκειας. Οταν γραφονταν αυτες οι γραμμες η αποχη συνεχιζονταν.

Οι φοιτητες διαμαρτυρονται για την αποφαση της Κυβερνησης να μεταστεγασει την Π.Α.Κ στο χωρο του Παγκυπριου Γυμνασιου, γιατι στα κτιρια της θα στεγαστει το Πανεπιστημιο οταν θα λειτουργησει. (το 1992 συμφωνα με τις εξαγγελιες της Κυβερνησης). Οι φοιτητες διαμαρτυρονται ακομη για την αποφαση της Κυβερνησης να κλεισει την Ακαδημια και να μην δεχτει πρωτοετεις φοιτητες για φετος. Η. κυβερνηση σκοπευει να δημιουργησει παιδαγωγικο τμημα τετραετους φοιτησης στο Πανεπιστημιο, κατι που σιγουρα θα εκμεταλλευτει για να επιβαλλει καινουργιους, χειροτερους ορους για τους μελλοντες δασκαλους.

Οι κινητοποιησεις των φοιτητων ξεκινησαν με αρκετο ενθουσιασμο που γρηγορα ομως μετατραπηκε σε σκεπτικισμο. Τα κομματα τους υποσχεθηκαν συμπαρασταση αλλα καμια ενεργεια δεν εκαναν για να πραγματοποιησουν τις υποσχεσεις τους. Η ΠΟΕΔ, η συνδικαλιστικη οργανωση των δασκαλων, αναλαβε να μεσολαβησει στη διαφορα των φοιτητων με το υπουργειο. Στη πραγματικοτητα ομως φαινεται να αναλαβε να μεσολαβησει για λογαριασμο του υπουργειου προς τους φοιτητες γιατι μετα την παρεμβαση της οι φοιτητες ενοιωθαν αρκετα απογοητευμενοι.

ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ

Ο προεδρος Βασιλειου δεν χανει ευκαιρια να προβαλλει την Σιγκαπουρη σαν προτυπο οικονομικης οργανωσης. Το ονειρο του ειναι να μετατρεψει την ν. Κυπρο σε Σιγκαπουρη της Μεσογειου. Στο μοντελο αυτο οι εργαζομενοι θα εχουν στρατιωτικου τυπου πειθαρχια, και ολα, απο την παιδεια μεχρι τους οργανισμους κοινης ωφελειας, θα εινα οργανωμενα και προγραμματισμενα να εξυπηρετουν οχι τις αναγκες των εργαζομενων σε αυτα και του λαου, αλλα τις "αναγκες τις οικονομιας" των καπιταλιστων δηλαδη.

Για να δημιουργησει την Σιγκαπουρη της Μεσογειου ο Βασιλειου ξεκινησε πρωτα απο τους δημοσιους και ημικρατικους υπαλληλους εφαρμοζοντας την περιφημη "αξιοκρατια" που εχει διπλο στοχο: Να επιβραβευσει τους πιο πειθηνιους και υποταχτικους στις αναγκες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, και να τιμωρει τους "ανυποτακτους" και "τεμπεληδες". Και να αυξησει το δικαιωμα της κυβερνησης και των διευθυνταδων να "διαλεγουν" ελευθερα ποιους εργαζομενους θα προσλαβουν και ποιους θα αφησουν απεξω. Μειωσε τους μισθους προσληψης, προσπαθησε να παρει κεκτημενα, και γενικα προχωρησε σε μια αγρια επιθεση εναντια στους εργαζομενους του δημοσιου και ημικρατικου τομεα. Δεν ειναι τυχαιο που στα χρονια της διακυβερνησης Βασιλειου ειδαμε μερικους αρκετα μεγαλους εργατικους αγωνες σε αυτους τους κλαδους. Η απεργια των Κυπριακων Αερογραμμων, του ΡΙΚ, των Νοσοκομων της Αρχης Λιμενων και αλλων. Ολοι αυτοι οι αγωνες ηταν αμυντικοι. Οι εργαζομενοι υπερασπιζονταν κεκτημενα που απειλουνταν.

Η Σιγκαπουροποιηση εφαρμοστηκε και στην Παιδεια. Προσπαθησε να την προσαρμοσει στις αναγκες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου με στοχο να παραγει πιο εξειδικευμενο εργατικο δυναμικο με λιγοτερο κοστος. Αυτο σημαινε υποβαθμιση του επιπεδου και των συνθηκων σπουδων.

Και εδω τα ιδια. Τα τελευται δυο χρονια ειδαμε μια σειρα απο κινητοποιησεις σε σχολες που δεχονταν αυτη την επιθεση της κυβερνησης. Πριν δυο χρονια ηταν οι φοιτητες της Νοσηλευτικης Σχολης που εκαναν καταληψη της σχολης τους με αιτηματα σχετικα με τον υποβαθμισμενο ρολο της. Πιο προσφατα οι φοιτητες του ΑΤΙ με αιτηματα εναντια στην υποβαθμιση του. Και τωρα η Π.Α.Κ.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Οι φοιτητες της Π.Α.Κ οπως και καθε φοιτητικο κινημα μπορει να κερδισει τα αιτηματα του μονο αν υποχρεωσει την κυβερνηση να πληρωσει καποιο πολιτικο κοστος. Για να το πετυχουν αυτο πρεπει να προσπαθησουν να δειξουν οτι για την ανωμαλια φταιει η κυβερνηση και να εξασφαλισουν την υποστηριξη αλλων σημαντικων τμηματων της κοινωνιας.

Να προσπαθησουν να συντονιστουν με αλλους που εχουν παρομοια προβληματα. Τους φοιτητες του ΑΤΙ, της Νοσηλευτικης, της Ξενοδοχειακης, τους εκπαιδευτικους που αυτη τη στιγμη βρισκονται κατω απο την ιδια επιθεση της κυβερνησης με την προσπαθεια να τους επιβαλει την πενθημερη με τους ορους της.

Η ΠΟΕΔ, φαινεται οτι προσπαθει να πεισει τους φοιτητες να δεχτουν την μεταστεγαση με καποιες βελτιωσεις και οτι τους συμφερει το κλεισιμο της Ακαδημιας. Η ΠΟΕΔ εχει υπογραψει συμφωνια με την κυβερνηση για μισθολογικη εξισωση των δασκαλων με τους καθηγητες που θα αρχισει να εφαρμοζεται απο το 1992.

Υπαρχει ομως ακομα ενας ορος, στον οποιο συμφωνησε η ΠΟΕΔ, για την μισθολογικη εξισωση. Η κυβερνηση θελει να περασει ολους τους σημερινους δασκαλους απο καποια επιμορφωση πριν τους την παραχωρησει.

Ετσι η ΠΟΕΔ κανει την χαρη στην κυβερνηση να υποστηριξει την καταργηση της ΠΑΚ, γιατι οσες λιγοτερες σειρες δασκαλων αποφοιτησουν απο την Π.Α.Κ τοσο λιγοτερο θα ειναι το κοστος της επιμορφωσης τους για την κυβερνηση. Τοσο περισσοτερο ομως θα ειναι το κοστος για τους ιδιους τους φοιτητες που θα αναγκαζονται να πηγαινουν σε Ακαδημιες στην Ελλαδα.

Η κυβερνηση ερμηνευει οπως θελει την επιμορφωση και τις συνθηκες με τις οποιες αυτη θα γινει, οπως αν θα γινει στον ελευθερο χρονο των δασκαλων, ποσης διαρκειας θα ειναι, ποση δουλεια θα συμπεριλαμβανει, αν θα ισχυει με τον ιδιο τροπο για ολους, αν θα περιλαμβανει και τι ειδους εξετασεις.

Οι φοιτητες της Π.Α.Κ πρεπει να προβαλουν και το αιτημα του ξεκαθαρισματος των ορων εξισωσης. Για τους ιδιους, για τους παλιους δασκαλους και για αυτους που θα ερχονται απο την Ελλαδα, και να δεσμευσουν την κυβερνηση να εφαρμοσει την συμφωνια για ολους. Ετσι θα εχουν συμμαχους και τους παλιους δασκαλους και θα μπορεσουν να βαλουν μεγαλυτερη πιεση στην ΠΟΕΔ που ειναι ετοιμη να τους εγκαταλειψει σε σχεση με τα αλλα τους αιτηματα για να διευκολυνει την κυβερνηση στην εφαρμογη της εξισωσης. Οι φοιτητες δεν πρεπει να δεχτουν την συνδεση του κλεισιματος της Ακαδημιας με την εφαρμογη της εξισωσης.

Η μαχη των φοιτητων της Π.Α.Κ μπορει να κερδιθει. Οι δυναμεις υπαρχουν. Η Π.Α.Κ εχει πανω απο 600 φοιτητες. Χρειαζεται ομως ο αγωνας των ιδιων. Να κινητοποιηθουν για να ενημερωσουν τους αλλους εργαζομενους για τα αιτηματα τους και την επιθεση που τους κανει η κυβερνηση. Οχι μονο μεσα απο τον τυπο, που θα τους αφησει εκτεθειμενους στις διαθεσεις των συντακτων, αλλα κυρια με αφισες και φυλλαδια που θα τα μοιρασουν οι ιδιοι μαζικα. Η μαχη της πληροφορησης ειναι η πρωτη και πιο σημαντικη που εχουν να δωσουν. Η συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων ειναι το μονο οπλο που εχουν εναντια στην επιθεση της κυβερνησης.

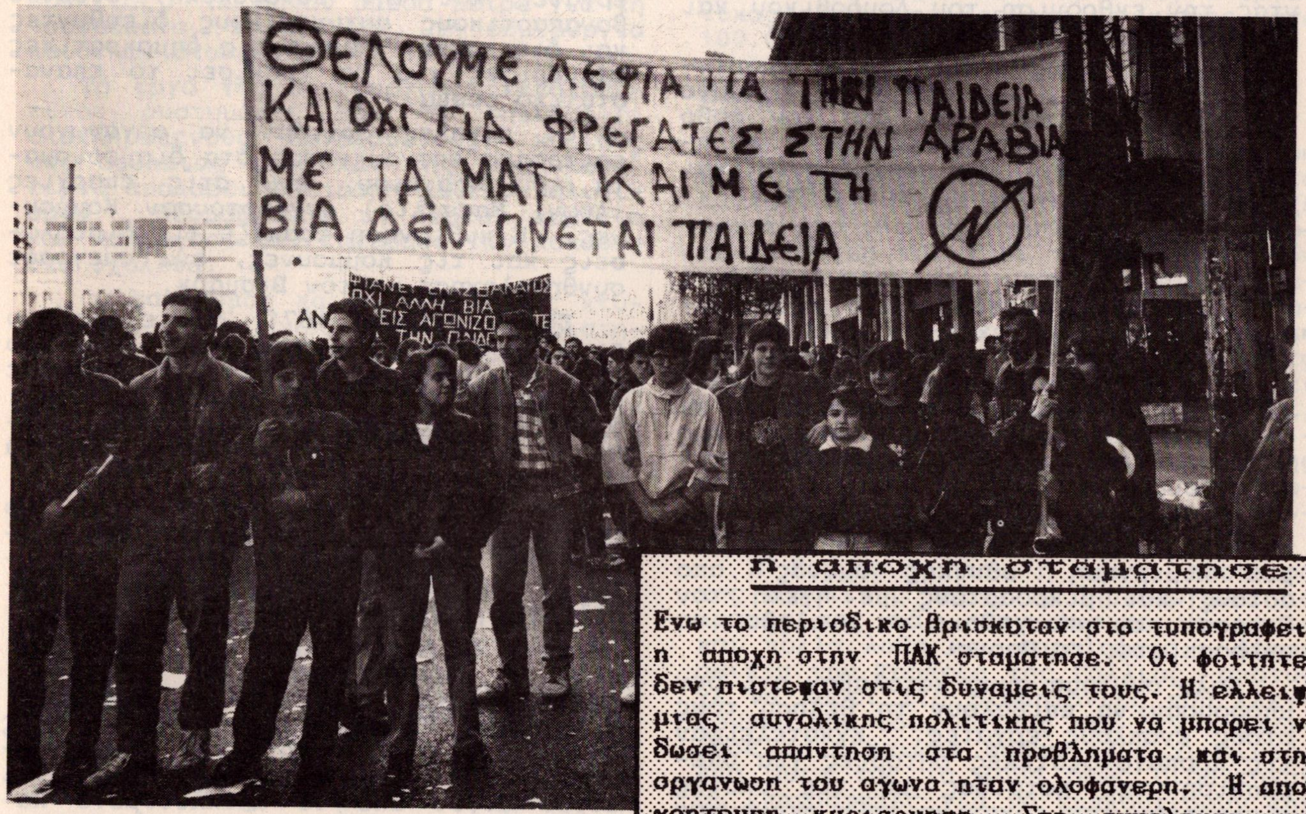

η αποχη σταματησε

Ενω το περιοδικο βρισκοταν στο τυποραφειο η αποχη στην ΠΑΚ σταματησε. Οι φοιτητες δεν πιστεψαν στις δυναμεις τους. Η ελλειψη μιας συνολικης πολιτικης που να μπορει να δωσει απαντηση στα προβληματα και στην οργανωση του αγωνα ηταν ολοφανερη. Η απογοητευση κυριαρχησε. Στη συνελευση που αποφασισε το σταματημα του αγωνα συμμετειχαν μονο 360 απο τους 700 φοιτητες της.

120 χρόνια από την Κομμούνα του Παρισιού

Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πριν 120 χρονια η εργατικη ταξη στο Παρισι πραγματοποιουσε αυτο που ολοι υποστηριζαν οτι ηταν αδυνατο να συμβει. Επαιρνε την εξουσια και για δυο μηνες απο το Μαρτη μεχρι το Μαη του 1871 οι εργατες του Παρισιου ελεγχαν τη ζωη τους.

Η εποχη της Κομμουνας ηταν μια εποχη πολεμων και επαναστασεων στην Ευρωπη. Η ιδια η Κομμουνα ξεπηδησε μεσα απο την ηττα της Γαλλιας απο την Γερμανια και τη καταρευση του αυτοκρατορα Λουδοβικου Βοναπαρτη.

Ο πολεμος ειχε αρχισει τον Ιουλη του 1870. Την 1η του Σεπτεμβρη ο Γαλλικος στρατος περικυκλωθηκε απο τα Πρωσσικα στρατευματα και ηττηθηκε ενω ο Λουδοβικος πιαστηκε αιχμαλωτος. Μονο το Παρισι εμενε ελευθερο.

Τα Πρωσικα στρατευματα κατω απο την καθοδηγηση του Βισμαρκ αρχισαν να κατευθυνονται προς το Παρισι. Εργατικες διαδηλωσεις ξεσπασαν στο Παρισι και πληθη κατεβαιναν στους δρομους ζητωντας την εκθρονιση του Λουδοβικου και την ανακυρηξη δημοκρατιας.

Οσοι απο τους αστους ειχαν απομεινει στο Παρισι, μπροστα στον κινδυνο της εξεγερσης και κατω απο τον φοβο των Πρωσικων στρατευματως που πλησιαζαν αναγκαστηκαν να υποχωρησουν και ανακυρηξαν τη Γαλλια σε δημοκρατια.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ

Στο Παρισι κυριαρχισε ο ενθουσιασμος και εμφανιστηκε ενα πρωτοφανες κλιμα συζητησεων και αναπτυξης των ιδεων. Η "εθνικη φρουρα" που εφτασε τις 350,000 ενοπλα μελη μετατραπηκε σε εργατικο πολυτοφυλακη και τα μελη της μπορουσαν να εκλεγουν τους αξιωματικους τους.

Οι αστοι προσπαθουσαν να κρατησουν τη κατασταση υπο ελεγχο. Δημιουργησαν μια κυβερνηση "εθνικης αμυνας" απο αστους και μικροαστους με ηγετη τον Θιερσο, που υποσχεθηκε να αναλαβει να υπερασπιστει το Παρισι.

Πολυ συντομα ομως καταλαβαν οτι δεν μπορουσαν να επιβαλουν τη θεληση τους στους ενοπλους εργατες. Εγκατελειψαν τις προπαγανδιστικες ρητοριες για υπερασπιση της πατριδας με τις οποιες εξαπατησαν την εργατικη ταξη σερνοντας την στον πολεμο, και προσανατολιστηκαν στην υπερασπιση "της θρησκειας, της ιδιοχτησιας και της οικογενειας" οπως δηλωνε ο Θιερσος.

Η κυβερνηση εκοψε τα τροφιμα στους εργατες και την εθνοφυλακη, διορισε βοναπαρτικους αστυνομικους διευθυντες και διοικητες, επνιγε τις δημοκρατικες εφημεριδες για να τσακισει το επαναστατικο ρευμα.

Οι εργατες αρχισαν να οργανωνουν επιτροπες επαγρυπνησης στα διαμερισματα του Παρισιου, ενω στις επαρχιες (Λυων, Μασσαλια) συγκροτουσαν Κομμουνες. Η κυβερνηση τσακιζε τις διαδηλωσεις και τις Κομμουνες, ενω υπεγραφε συνθηκολογηση με τον Βισμαρκ.

Στις 18 Μαρτη 1871, ο Θιερσος που ειχε εγκαταστησει την κυβερνηση του στις αριστοκρατικες Βερσαλιες, ζητουσε απο το Παρισι να παραδωσει το οπλα, στελνοντας ταγματα στις εργατογειτονιες. Η κηρυξη του εμφυλιου εναντια στους εργατες ειχε αρχισει.

Την ιδια μερα, η εργατικη ταξη του Παρισιου, αφοπλιζε τα ταγματα του Θιερσου και συγκαλουσε την κεντρικη επιτροπη της εθνοφρουρας, την πρωτη επαναστατικη κυβερνηση.

Στις 26 Μαρτη, μετα απο εκλογες σ' ολα τα διαμερισματα του Παρισιου, εγκαθιδρυοταν επισημα η Κομμουνα. Εκλεχτηκαν 95 μελη για το γενικο της Συμβουλιο, στην συντριπτικη τους πλειοψηφια εργατες. Οι περισσοτεροι αστοι ειχαν φυγει απο το αποκλεισμενο Παρισι.

ΑΥΤΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Το Παρισι γνωρισε στη διαρκεια της Κομμουνας μερικες απο τις πιο ομορφες μερες στην ιστορια του. Η δημιουργικη πρωτοβουλια των προλεταριων του Παρισιου, ηταν φανταστικη. Μια πολιορκημενη πολη ζουσε σε ατμοσφαιρα πανηγυριου.

Το προγραμμα της Κομμουνας ηταν συντομο και λιτο. Στηριζοταν στο οτι: "απλοι εργατες αποτολμησαν για πρωτη φορα να θιξουν το διευθηντικο δικαιωμα των "φυσει ανωτερων" τους, των ιδιοκτηριων ταξεων, και μεσα σε απιστευτα δυσκολες συνθηκες εκπληρωναν το εργο του σεμνα, ενσυνειδητα και αποτελεσματικα" (Κ. Μαρξ)

Με το πρωτο διαταγμα της, η Κομμουνα, διελυσε τον τακτικο στρατο και θεσμοθετησε τον γενικο εξοπλισμο του λαου. Οποιος μπορουσε να κρατησει οπλο γινοταν μελος της εθνοφρουρας, με δικαιωμα να εκλεγει και ν' ανακαλει τα στελεχη της.

Καταργησε τη γραφειοκρατια και διελυσε την αστικη κρατικη μηχανη. Ολοι οι δημοσιοι υπαλληλοι και οι συμβουλοι της Κομμουνας, ηταν αιρετοι και ο μισθος τους ισος με του εργατες. Την θεση των υπουργων επαιρναν οι επιτροπες.

Η επιτροπη εργασιας, εδωσε στους εργατες ολες τις επιχειρησεις των αστων που ειχαν εγκαταλειψει το Παρισι και προσπαθησε να βαλει κατω απο εργατικο ελεγχο τις υπολοιπες. Απαγορευτηκαν τα προστιμα, μειωθηκαν οι ωρες δουλειας, Παρθηκαν αμεσα μετρα για τη τροφοδοσια, τη στεγαση, τη δημιουργια παιδικων σταθμων.

Το εργο της δημιουργιας "εκπαιδευτικου συστηματος που θα δημιουργει ολοκληρωμενους εργοζομενους, κυριους της δουλειας τους και της ζωης τους" ειχει αναλαβει επιτροπη λαικου πολιτισμου. Θεσμοθετησε τη δωρεαν παιδεια και καταργησε την επεμβαση των παπαδων στα σχολεια.

Ο ρατσισμος και ο εθνικισμος κτυπηθηκαν. Επιτροπος εργασιας διοριστηκε ενας ξενος εργατης, ενας γερμανος.

Οι γυναικες της Κομμουνας, με επικεφαλης τη δασκαλα επαναστατρια Λουιζ Μισελ, συγκροτουσαν ενοπλη γυναικεια ταξιαρχια, 10.000 μελων.

"Δεν γινονται πια διαρρηξεις, σταματησαν ολοτελα οι κλοπες, δεν ακουμε για πτωματα που θελουν αναγνωριση στο νεκροτομειο. Φαινεται σαν η αστυνομια να τραβηξε μαζι της στις Βερσαλιες τους φιλους της" ελεγε ενας κομμουναρος.

Η Κομμουνα καλεσε τους αγροτες να την υποστηριξουν και προβαλλε το συνθημα: Η γη στους αγροτες, τα εργαλεια στους εργατες, εργασια για ολους.

Ενα διεθνες κινημα αλληλεγγυης δημιουργηθηκε στο εξωτερικο υπερ της Κομμουνας. Χιλιαδες διαδηλωναν απο το Λονδινο μεχρι τη Νεα Υορκη.

Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Αλληλεγγυη ομως βρηκαν και οι Γαλλοι αστοι. Η αστικη ταξη των ευρωπαικων χωρων σταθηκε σαν μια οικογενεια στο πλευρο της. Οι χθεσινοι "ασπονδοι εχθροι", οι Γαλλοι και οι Γερμανοι αστοι, ενωθηκαν για να συντριψουν την εργατικη επανασταση.

Οι Πρωσοι απελευθερωσαν βοναπαρτικους αξιωματικους για να βοηθησουν τον Θιερσο, επετρεψαν παρα τις συμφωνιες να περικυκλωσουν τα αντεπαναστατικα στρατευματα το Παρισι, εβαλαν το δικο τους στρατο να εμποδισει καθε υποχωρηση των Κομμουναρων.

Στις 2 Απριλη 1871 αρχισε η επιθεση των Βερσαλιων εναντια στη Κομμουνα. Η νεαρη εργατικη δημοκρατια του Παρισιου δεν ειχε προλαβει να οργανωσει καλα τις ενοπλες δυναμεις της.

Στα οδοφραγαματα των εργατικων συνοικιων, γυναικες και παιδια υπερασπιζαν με πεισμα την εργατικη εξουσια. Οι μαχες γινονταν απο δρομο σε δρομο, απο σπιτι σε σπιτι.

Το τελευταιο οδοφραγμα της Κομμουνας επεφτε στις 27 Μαη. Η επανασταση μετατραπηκε σε λουτρο αιματος. Εκτελεστηκαν 17.000 κομμουναριοι. Φυλακιστηκαν 40.000 και απο αυτους 10.000 καταδικαστηκαν σε καταναγκαστικα εργα και εξορια στις αποικιες. Υστερα απο ερευνα των αρχων του Παρισιου, ο εργατικος πληθυσμος βρεθηκε μειωμενος κατα 100.000!

ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΗ

Η Κομμουνα στο λιγο διαστημα που εζησε προσφερε τεραστιες υπηρεσιες στο παγκοσμιο εργατικο κινημα. Εδειξε πρωτα απο ολα την τεραστια απελευθερωτικη δυναμη που εχει η διχτατορια του προλεταριατου οχι μονο για τους εργατες αλλα για ολα τα καταπιεσμενα στωματα της κοινωνιας. Εδειξε για πρωτη φορα οτι αυτο που ολοι οι απολογητες της αστικης ταξης, ισχυριζονταν οτι ηταν αδυνατο, οπως και οι σημερινοι, οτι μπορουσε να γινει πραγματικοτητα - η εργατικη εξουσια. Η καταστολη της αποκαλυψε ολη τη βαρβαροτητα που μπορει να δειξει η αστικη ταξη οταν κινδυνευει να χασει την εξουσια.

Η Κομμουνα ηταν η πρωτη αποπειρα της εργατικης ταξης να δημιουργησει το κρατος της και ηταν φυσικο να κανει και πολλα λαθη και παραληψεις. Αφησε αθικτη την Τραπεζα της Γαλλιας, αποτυχε να παρει τις βιομηχανιες που ελεγχονταν απο τους αστους και δεν παραχωρησε το δικαιωμα φηφου στις γυναικες. Απο αυτα της τα λαθη ομως διδαχτηκαν οι επαναστατες για να εμπλουτισουν την επαναστατικη θεωρια.

Οι φρικτές παραφωνίες του ρεφορμισμού

Η τριτη παραγραφος του εκλογικου προγραμματος του ΑΔΗΣΟΚ γραφει τα εξης περιεργα: "Δημιουργειται ενα κλιμα αναζητησης συγκλισεων αναμεσα στα κρατη, τους λαους και τα αντιτιθεμενα συμφεροντα" για να "αναβαθμισουν με ειρηνη και συνεργασια την ποιοτητα της ζωης στον πλανητη μας..." Και ο πολεμος στον Περσικο; α, αυτος "αποτελει μια φρικτη παραφωνια... σ' αυτο το κλιμα και σ' αυτη την πορεια αναζητησης".

Αν τα μεταφρασουμε αυτα απο την ψευτοδιανοουμενιστικη γλωσσα του προγραμματος, σε απλη γλωσσα, τι μενει; Οτι ολοι ανα τον κοσμο, "κρατη", "λαοι" και "αντιτιθεμενα συμφεροντα" (βλεπε ιμπεριαλιστες και καταπιεσμενες εθνοτητες, εργατες και αστοι) ψαχνουν πως θα τα βρουν, φιλικα ηρεμα και ειρηνικα!

Ισως να υπηρχαν καποιες δικαιολογιες για τετοιες κουβεντες μεσα στην γενικη ευφορια του 1989, αναμεσα σε ολες εκεινες τις θεατρικα οργανωμενες συναντησεις των "πεφωτισμενων" ηγετων των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ. Μπορουσε τοτε να τις χαρακτηρισει κανεις αυταπατες. Τον Μαη του 1990 γραφαμε για ολους αυτους στην Δ.Π. απλα οτι "μας πουλαν φυκια για μεταξωτες κορδελλες".

Αλλα τωρα πια, το 1991, μετα την ανθρωποσφαγη στο Ιρακ απο τους "συμμαχους", μετα τα τανκς του Γκορμπατσωφ στις δημοκρατιες της Βαλτικης, μετα τις υπερεξουσιες Γκορμπατσωφ και την ξαναεμφανιση στο προσκηνιο της Γκα-Γκε-Μπε, μετα, μετα, μετα... να γραφονται τετοια πραγματα; Τι απιστευτο κοκτεϊλ γραφειοκρατικης υποκρισιας, διανοουμενιστικου ευσεβοποθισμου και σκετης μικροαστικης αποβλακωσης!

Μια πολυ καλη αποκαλυψη αυτων των πρωην-δηθεν-μαρξιστων (τωρα δεν ειναι πια ουτε δηθεν- μαρξιστες, οπως μας δηλωσε επισημα ο Παπαπετρου στην τηλεοραση) ειναι η ικανοτητα μιας αστης, μιας δεξιας, μιας δημοσιογραφου του ιμπεριαλισμου, να περιγραψει την πραγματικοτητα εκατο φορες αληθινοτερα και καθαροτερα. Οι προτασεις που ακολουθουν δεν προερχονται απο κανενα περιθωριακο αριστερο εντυπο, αλλα απο αρθρο σε ενα απο τα γνωστοτερα παγκοσμια περιοδικα, το αμερικανικο NEWSWEEK:

"Εγω βλεπω οχι τοσο μια νεα εποχη εξυπνων βομβων και συνεργαζομενων αρχηγων κρατων, αλλα μια εποχη που ξαναβγαινουν στην επιφανεια εθνικες συγκρουσεις, και ολο και περισσοτερες αντικυβερνητικες εξεγερσεις - το τεραστιο, οργισμενο πληθος στον δρομο...

... η λαικη εξεγερση στις πολεις - η διαδηλωση που φτανει στην κρισιμη μαζα η οποια ανατρεπει κυβερνησεις απο την Τεχερανη στην Μανιλα στην Πραγα, και που μπορει να βασιζεται κανεις στο οτι θα συνεχισει να το προσπαθει και αλλου.

... Η μαζικη διαδηλωση που αλλαζει τελικα την κυβερνητικη πολιτικη, που καταφερνει μεχρι και να διωξει μερικους απο την εξουσια - εχει γινει ενα κυριαρχο οργανο πολιτικης αλλαγης στον συγχρονο κοσμο" (Μεγκ Γκρηνφηλντ, αρθρογραφος του Newsweek, στις 15 Απριλη '91)

Καλα ειναι να θυμωμαστε λοιπον, αφου το θυμαται και η Μεγκ, οτι αναμεσα σε αυτους που πηραν δρομο εξαιτιας του "οργισμενου πληθους στον δρομο" δεν ειναι μονο οι σταλινικοι δικτατορες του ανυπαρκτου σοσιαλισμου, αλλα και οι υποστηριγμενοι απο την Δυση τυρανοι του Ιραν και των Φιλιπινων. Οτι η "λαικη εξεγερση των πολεων" εξαναγκασε σε αλλαγη πολιτικης φιλοδυτικοτατες κυβερνησεις, οπως του Σαχη και της Νοτιας Κορεας. Αλλα και μεσα στην καρδια του ιμπεριαλιστικου κτηνους, την Αγγλια, η εξεγερση εναντια στον Poll Tax σταθηκε η κυρια αιτια της πτωσης της παντοδυναμης Θατσερ, ενος απο τα ισχυροτερα συμβολα της δεξιας ιδεολογιας.

Αντιθετα το ΑΔΗΣΟΚ βλεπει στον πολεμο στον Κολπο μονο μια "φρικτη παραφωνια", κατι ιδιαιτερο, περιεργο και εξω απο το "κλιμα". Το γεγονος ειναι οτι απο αποψη στοιχειωδους ειλικρινιας, απλης ικανοτητας να περιγραψει κανεις την πιο χοντροκομμενη πραγματικοτητα, του βαζει τα γυαλια μια αμερικανιδα δημοσιογραφος, αρκετα δεξια και φοβισμενη απο ολα αυτα ωστε το συμπερασμα της να ειναι οτι "οι κρατικοι επισημοι με τα καλοκομενα κοστουμια τους φαινονται (και συχνα αισθανονται) αστειοι οταν προσπαθουν να συνενοηθουν με το ανοργανωτο, αυθορμητο, διαμαρτυρομενο πληθος. Ομως αυτοι - εμεις - θα πρεπει με καποιο τροπο να το ξεπερασουμε αυτο".

Οχι βεβαια οτι αυτα αποτελουν καποια αναπαντεχη αποκλιση απο την πολιτικη του ιδιου του ΑΚΕΛ. Το ΑΔΗΣΟΚ δεν αντιπροσωπευει παρα την ειλικρινη ψυχη της ακελικης γραφειοκρατειας, που μολις απελευθερωθηκε απο την πιεση της ικανοποιησης των πιο βασικων ενστικτων της εργατικης του βασης εγινε και πιο "τολμηρη" στο να τα λεει χυμα. Και οι δυο πλευρες της μολις πριν λιγα χρονια ενοιαιας γραφειοκρατιας εβλεπαν σαν πρωταρχικο τον ψυχρο πολεμο, που τον θεωρουσαν σαν μια συγκρουση αναμεσα σε

"δυο κοσμους", την ιμπεριαλιστικη Δυση και την "σοσιαλιστικη" Ανατολη. Σε αυτη την συγκρουση οι μαζες κατα καιρους ειχαν καποια, περιορισμενη και ελεγχομενη παντα, θεση. Τωρα που οι ηγετες των "δυο κοσμων" συνεργαζονται, το "οργισμενο πληθος στους δρομους" οχι μονο εχει χασει καθε σημασια για αυτους, αλλα αποτελει μια ενοχληση, μια αλλη ανομολογητη αλλα ισως χειροτερη για αυτους απο τον πολεμο στον Κολπο "φρικτη παραφωνια" στο "κλιμα αναζητησης συγκλισεων".

Αντιθετα η επαναστατικη αριστερα ειναι με το μερος του "οργισμενου πληθους" παντου. Με το μερος της εξεγερσης των εργαζομενων. Παντα θεωρουσαμε αυτη την εξεγερση, κατα την εκφραση της Μεγκ, σαν το "κυριαρχο οργανο πολιτικης αλλαγης". Μεχρι την τελικη λυση, την επικρατηση μιας πραγματικα νεας διεθνους ταξης πραγματων, την εργατικη εξουσια.

Ο αμερικανος πολιτικος σχολιαστης Φουκουγιαμα εγραψε, μεσα στον ενθουσιασμο των αστων το 1989, οτι η πτωση των "κομμουνιστικων καθεστωτων" σημαινε το "τελος της ιστοριας". Απο δω και μπρος, μονο "ελευθερη οικονομια", και δυτικη δημοκρατια... Το "οργισμενο πληθος" το 1990 στην Ελλαδα, εδωσε την δικη του απαντηση. Η φωτογραφια ειναι απο πανω της καταληψης των φοιτητων της Σχολης Καλων Τεχνων στην Αθηνα.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Οταν αρχιζε ο πολεμος στο κολπο ο Βασιλειου με διαγγελμα του δηλωνε οτι η "ψυχη τους ηταν παρα το πλευρο των συμμαχων". Την ιδια ωρα δηλωνε οτι η Κυπριακη οικονομια εχει γερες βασεις, δεν υπαρχουν σοβαροι λογοι ανησυχιας και... "προπαντως οχι πανικος".

Με την εναρξη του πολεμου ομως, σχεδον την επομενη μερα, οι εργαζομενοι ενιωσαν αμεσα τις συνεπειες του. Απο την πρωτη στιγμη αρχισαν οι απολυσεις και οι "αδειες ανευ απολαυων". Το μεχρι χθες "καλο βιοτικο επιπεδο", και "εξασφαλισμενο ψωμι" για το οποιο περηφανευονταν οχι μονο η Κυβερνηση αλλα τα συνδικατα και ο ιδιος ο Χριστοφιας, χαθηκαν απο την μια μερα στη αλλη.

Ενω οι εργοδοτες εδιωχναν μαζικα κοσμο απο τις δουλειες, μειωναν κατα βουληση τους μισθους και το ωραριο, και αφαιρουσαν κεκτημενα, οι συντεχνιες δηλωναν οτι δεν θα επιτρεψουν να γινει εκμεταλλευση της κρισης στον Κολπο.

Ωστοσο οι ηγεσιες των συντεχνιων χωρις να καλεσουν γενικες συνελευσεις ή να ρωτησουν με οποιοδηποτε τροπο τους εργαζομενους προχωρησαν σε συμφωνια με τους εργοδοτες. Η συμφωνια προβλεπε αναστολη των εργασιων στις επιχειρησεις που οι εργοδοτες θεωρουσαν σαν ζημιωμενες εξαιτιας του πολεμου και το προσωπικο να παρει απληρωτη αδεια. Με την συμφωνια της 17/1/91 εδωσαν την ευκαιρια στον καθε εργοδοτη να διωχνει οσους θελει και οποιους θελει και οποτε θελει. Ετσι διωχτηκαν αυτοι με τις πιο ψηλες απολαβες με σκοπο να προσλαβουν νεους με κατωτερους μισθους.

Οι ξενοδοχοι εκμεταλλευτηκαν αγρια τη συμφωνια με τις συντεχνιες κλεινοντας τα ξενοδοχεια τους και αρνουμενοι να παραχωρησουν συμφωνημενα ωφεληματα. Οταν τελειωσε ο πολεμος αρνηθηκαν να παρουν πισω ενα μεγαλο αριθμο απολυμενων.

Αναμεσα στους ανεργους ειναι και εργαζομενοι με μικρη υπηρεσια, οι οποιοι δεν δικαιουνται καν ανεργιακο επιδομα. Απλα υπογραφουν για να κατα-θετονται οι κοινωνικες ασφαλισεις.

Απο αυτες τις στρατιες των ανεργων πολλοι σπρωχθηκαν απο τους εκβιασμους του Γραφειου Εργασιας σε αλλες δουλειες, οπου τους εκμεταλευτηκαν αγρια οι εργοδοτες, προσλαμβανοντας τους με κατωτερους μισθους και χωρις κανενα δικαιωμα. Ο ιδιος ο Γ.Γ. της Συντεχνιας Ενδυσης-Υποδησης της ΠΕΟ Β.Χριστοδουλου καταγγειλε οτι "οι εργοδοτες βιομηχανοι που ζητουν προσωπικο προσπαθουν τωρα να εκμεταλλευτουν την κατασταση και οι μισθοι που προσφερουν ειναι κατα πολυ πιο κατω απο τους βασικους μισθους που αμειβονταν οι εργατριες πριν την απολυση τους. Το γραφειο εργασιας εχει καθηκον να διασφαλιζει το εισοδημα των εργαζομενων που εχουν εγραφει ανεργοι και να μην τους στελλει σε οποιαδηποτε εργασια ή εργοδοτη που προσφερει πολυ χαμηλους μισθους. Η διαφορα ειναι μεγαλη απο 55 ή 60 τη βδομαδα τωρα προσφερεται μονο 42.70 τη βδομαδα. Το ανεργιακο επιδομα δεν πρεπει να χρησιμοποιειται σαν μεσο πιεσης στους εργαζομενους για να υποχρεωνονται να πηγαινουν δουλεια με χαμηλοτερους μισθους και μειωμενα ωφεληματα." (Χαραυγη 9/2/91)

Ο ΟΕΒ ηθελε να δεχτουν οι εργαζομενοι "να πανε σε αλλο εργοδοτη και να παρουν μισθο χαμηλοτερο ακομα και απο το ανεργιακο επιδομα που δικαιουνται." (Φιλελευθερος 6\3\91)

Φαινεται οτι οταν η κυβερνηση παροτρυνε να μην μας πιανει πανικος, μιλουσε μονο στους ξενοδοχους και βιομηχανους, στους οποιους εδωσε καθε υποστηριξη. Πιστωσεις, απαλλαγη απο την καταβολη φορων στον ΚΟΤ τα δημαρχεια και τα συμβουλια βελτιωσεως, και μεγαλα ποσα για τουριστικες διαφημησεις, τις οποιες θα επιδοτουσε ο ΚΟΤ κατα 50%, ανεβαζοντας τον προυπολογισμο του απο 900,000 χιλιαδες σε 5 εκατομυρια. 70 εκ. πιστωσεις στους βιομηχανους για εξαγωγες στις Ανατολικες Χωρες. Δεν δεχοταν ομως να πληρωσει τις αποζημιωσεις πλεοναζοντος προσωπικου για οσους θα απολυονταν γιατι αυτο θα "δημιουργουσε προβλημα στα ταμεια της"!

Για χρονια οι συντεχνιες διεκδικου-

σαν μονο "λογικες" αυξησεις για τους εργαζομενους, για "το καλο της οικονομιας και του τοπου". Για να αντεξει στις οποιες κρισεις και να μην βρεθουν στον δρομο. Ολες αυτες οι θυσιες, πηγαν χαμενες μεσα σε λιγες μερες. Οι εργοδοτες ποτε δεν δινουν μονοι τους κατι παραπανω οταν τα κερδη τους πανε καλα. Ο τουρισμος ηταν η κοτα που τους γεννουσε τα χρυσα αυγα τοσα χρονια. Καιρος ηταν να φανε και οι εργαζομενοι απο αυτα τα αυγα, στο κατω κατω αυτοι ταιζαν την κοτα.

Αυτο δεν εγινε, και για αυτο εχουν μεγαλη ευθυνη οι συντεχνιες με την σταση που κρατησαν οι ηγεσιες τους. Εδειξαν για αλλη μια φορα οτι αυτο που τους ενδιαφερει περισσοτερο ειναι το "καλο της οικονομιας του τοπου" και οχι τα συμφεροντα των εργαζομενων.

Για τους εργαζομενους, αυτο ειναι μια καλη αποδειξη του τι σημαινουν αυτα που υποστηριζουν οι οπαδοι της ταξικης συνεργασιας. Δηλαδη θυσιες, συναινεση και συνεση, υπευθυνοτητα, για το "καλο ολων μας". Οπως φανηκε, οι μονοι που ωφελουνται απο ολα αυτα ειναι οι εργοδοτες. Για να οφεληθουν οι εργατες χρειαζονται οχι συνεργασια αλλα πολεμο. Οτι πρεπει να διεκδικουμε οσα περισσοτερα μπορουμε, να υποβαλλουμε αιτηματα συμφωνα με τις αναγκες μας και την δυναμη μας να τα κερδισουμε και οχι συμφωνα με τις αναγκες της "εθνικης οικονομιας". Και τελος να μην αφηνουμε την μοιρα μας αποκλειστικα στα χερια της ηγεσιας των συντεχνιων. Μονο η δικη μας ενεργοποιηση μπορει να αποτρεψει τους εργοδοτες να ριξουν τα βαρη της κρισης επανω μας.

Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Στην "Αληθεια" 10\02\91 δημοσιευτηκαν συγκεκριμενα παραπονα πολιτων του Δημου Αγλαντζιας ,που διαμαρτυρονταν για το γεγονος οτι πηγαν σε εργασιμο χρονο για τη δημοσια υπηρεσια στο ταχυδρομειο Αγλαντζιας για να ταχυδρομησουν επιστολες, το βρηκαν κλειστο με μια ταμπελα που εγραφε : "θα επιστρεψω σε δεκα λεπτα"

Αυτο ξεσηκωσε την οργη "αγανακτισμενων πολιτων"(που να ακουαμε τι του πασαραν του ανθρωπου) γιατι οπως δηλωσαν η δημοσια υπηρεσια δεν ειναι μπακαλικο που κλεινει για ορισμενα λεπτα μεχρι να επιστρεψει ο ιδιοκτητης του

Μετα την καταγγελεια αποδεικτηκε οτι ο υπαλληλος εκλεισε για μερικα λεπτα το ταχυδρομειο για να μεταβει στη τραπεζα, γιατι του "ελειψαν τα ψιλα". Αυτο γιατι το ταχυδρομειο Αγλαντζιας, οπως και πολλα αλλα ειναι μονοπροσωπο και ετσι ο υπαλληλος ειναι αναγκασμενος να κλινει οταν του λειψουν τα ψιλα.

Ιδου η δυστυχια να εισαι"προνομιουχος." Ετρεχε να καμει την δουλεια του εργοδοτη του να καληψει την αιωνια ελειψη προσωπικου στο ταχυδρομειο, την γραφειοκρατια και κακη οργανωση του ταχυδρομειου και βρεθηκε και φταιχτης απο πανω , οτι ταχα ετσι κανουν αυτοι οι "χαραμοφαϊδες" τα κλεινουν οποτε τους γουσταρει και τρεχουν να κανουν τις δικες τους δουλειες.

Ο κοσμος που περιμενε να εξυπηρετηθει απο το ταχυδρομειο δεν επρεπε να τα βαλει με τον υπαλληλο. Επρεπε να τα βαλει με την κυβερνηση και το ταχυδρομειο που δεν προσλαμβανει προσωπικο και ταλαιπωρει τον κοσμο αλλα και τους ιδιους τους εργαζομενους με τα μομοπροσωπα ταχυδρομεια.

Γιατι εγινε αυτο ομως; Γιατι ο κοσμος πιστηκε απο τον αστικο τυπο και τους εργοδοτες και την κυβερνηση οτι για ολα τα κακα που συμβαινουν στην κρατικη μηχανη και τους ημικρατικους οργανισμους φταιενε οι υπαλληλοι τους που δεν κανουν τιποτε και περνουν κι'απο 1000 λιρες το λιγοτερο ο καθενας τους. Πρεπει να αντισταθουμε στη προσπαθεια να μετατρεψουν τους δημοσιους και ημικρατικους υπαλληλους στον νεο ταξικο εχθρο των εργαζομενων του δημοσιου τομεα.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ Τ/Κ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗ Ν. ΚΥΠΡΟ

Στις 7 του Απριλη, την Κυριακη του Πασχα, η αστυνομια επιασε τεσσερεις τουρκοκυπριους και τους εβαλε φυλακη σαν υποπτους για κατασκοπεια.

Τους τρεις τους επιασαν μεσα σε αυτοκινητο κοντα στη Λαρνακα. Ειχαν παει να δουν τις οικογενειες τους στη β. Κυπρο. Ο ενας ειχε σοβαρα αρρωστη την μανα του. Τον τεταρτο τον επιασαν στο σπιτι του στη Λεμεσο, επειδη μετεφερε εναν απο αυτους στη Λαρνακα. Ειναι ο Can Necip που φιλοξενησαμε συνεντευξη του - καταγγελεια στο προηγουμενο τευχος της Δ. Π.

Και οι τεσσερεις τους ζουν πολλα χρονια στη ν. Κυπρο και ειχαν να δουν ή να εχουν νεα απο τις οικογενειες τους, οπως και οι περισσοτεροι τουρκοκυπριοι που ζουνστο νοτο για πολλα χρονια. Ειναι ολοι τους γνωστοι προοδευτικοι τουρκοκυπριοι που εχουν αντιμετωπισει πολλες φορες την καταπιεση της ΚΥΠ και της αστυνομιας της Κυπριακης Δημοκρατιας.

Η αστυνομια σιγουρα θα υπολογιζε οτι θα μπορουσε να τους κρατησει οσο ηθελε και να τους κανει οτι ηθελε, μια και ηταν μερες αργιων. Υπηρξε ομως αμεση αντιδραση, επειδη εγινε γνωστη η συλληψη του Can στη Λεμεσο. Τους επισκευτηκαν αμεσως στα κρατητηρια δικηγορος και συμπαραστατες και εγινε φανερο πως δεν θα ηταν ευκολο για την αστυνομια να τους θυματοποιησει. Σαν αποτελεσμα την επομενη μερα αφεθηκαν ελευθεροι χωρις να κακοποιηθουν, παρα το οτι αρχικα η αστυνομια δηλωσε οτι θα τους παρουσιαζε στο δικαστηριο.

ποια ελευθερη επικοινωνια;

Το περιστατικο αυτο εβγαλε στην επιφανεια ενα απο τα πιο σοβαρα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι τουρκοκυπριοι που ζουν στη ν. Κυπρο. Το θεμα της επικοινωνιας και επαφης τους με τις οικογενειες τους στο βορρα.

Πολλοι απο αυτους μας δηλωσαν οτι εχουν να δουν τους δικουςτους για χρονια. Κανουν αιτησεις στην ΚΥΠ, που αναλαμβανει να τις προωθησει στην αλλη πλευρα για να διευθετηθει συναντηση στο Ληδρα Παλλας.

Η συνηθισμενη απαντηση που παιρνουν μετα απο μηνες ειναι οτι απορριψε την αιτηση τους η αλλη πλευρα. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι και η ΚΥΠ της αλλης πλευρας ειναι το ιδιο καταπιεστικη οπως και η δικη μας, αλλα ειμαστε σιγουροι οτι δεν ειναι μονο η αλλη πλευρα που δυσκολευει τις επαφες των τ/κ του νοτου με τις οικογενειες τους.

Οι ελληνοκυπριοι υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης, της αναπτυξης της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους εργαζομενους των δυο πλευρων πρεπει να σταθουν διπλα απο τους τ/κ που ζουν στη νοτια Κυπρο και να υπερασπιστουν τα δημοκρατικα δικαιωματα τους που καταπατα η δικη μας κυβερνση. Να απαιτησουμε να τους εκδιδει χωρις καθυστερηση ταυτοτητες, να τους επιτρεπει να πηγαινουν στο εξωτερικο χωρις να χριαζοναι αδειες εξοδου, οπως δεν χριαζοναι οι ελληνοκυπριοι. Να σεβαστει το οικογενειακο και προσωπικο τους ασυλο και να μην τους ενοχλει.

Ειδικα στο θεμα των συναντησεων με τις οικογενειες τους πρεπει να συντονιστουν με τους τουρκοκυπριους υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης για να βαλουν και εκεινοι πιεση στη δικη τους πλευρα και να αλληλοενημερωνονται, για να μην μας δουλευει η ΚΥΠ του Βασιλειου και η ΜΙΤ του Ντεκτας.

Η αμεση αντιδραση που υπηρξε στην συλληψη των τεσσαρων τουρκοκυπριων που ειχε σαν αποτελεσμα την γρηγορη αποφυλακιση τους εδειξε οτι ενα κινημα συμπαραστασης που θα υπερασπιζεται τα δημοκρατικα δικαιωματα των τ/κ του νοτου και θα προωθει την επαναπροσεγγιση, μπορει και πρεπει να δημιουργηθει.

«ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ»

Σε αυτο το τευχος, κανουμε μια εξαιρεση. Αφιερωνουμε το "ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" οχι στα "κατορθωματα" των ελληνοκυπριων αστων εναντιον των τουρκοκυπριων, οπως σε καθε τευχος, αλλα στα "κατορθωματα" των αμερικανων και των συμμαχων τους στο Ιρακ.

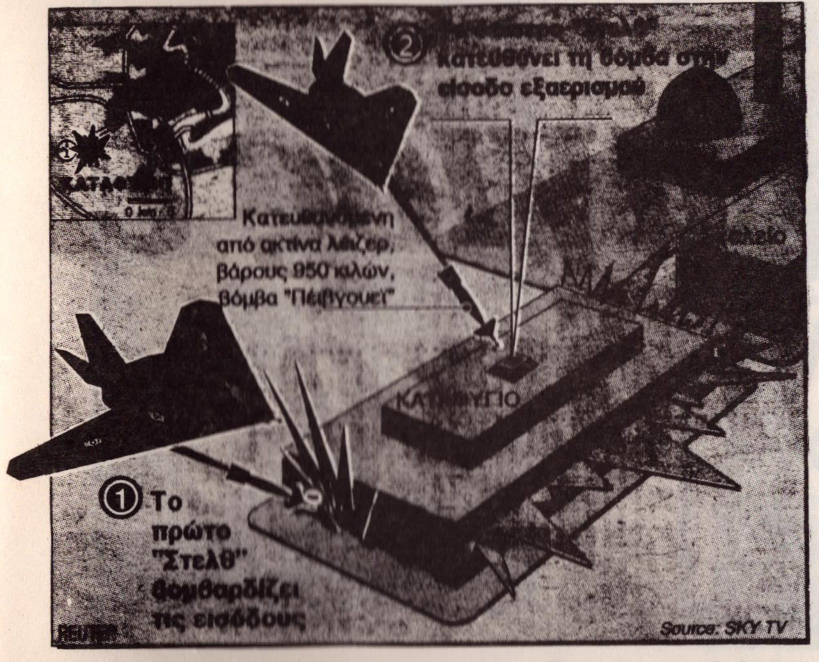

Βομβαρδισμοι καταφυγιων αμαχων. Εν ψυχρω δολοφονια δεκαδων χιλιαδων πολιτών και στρατιωτων κατα την οποσθοχωρηση. Το σκιτσο του Ιωαννου δινει ευστοχα την βαρβαροτητα των "κατορθωματων" του πολιτισμενου δυτικου κοσμου εναντια στις αραβικες μαζες.

η εφημεριδα της ΟΣΕ

Μπορειτε να την προμηθευτειτε
απο την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

τηλ 476965

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

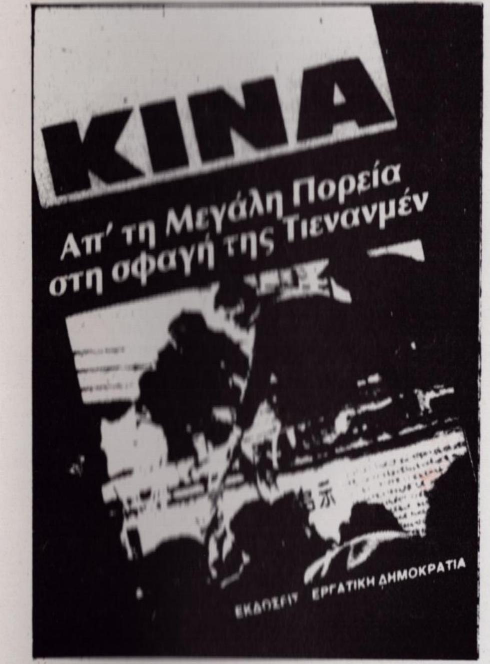

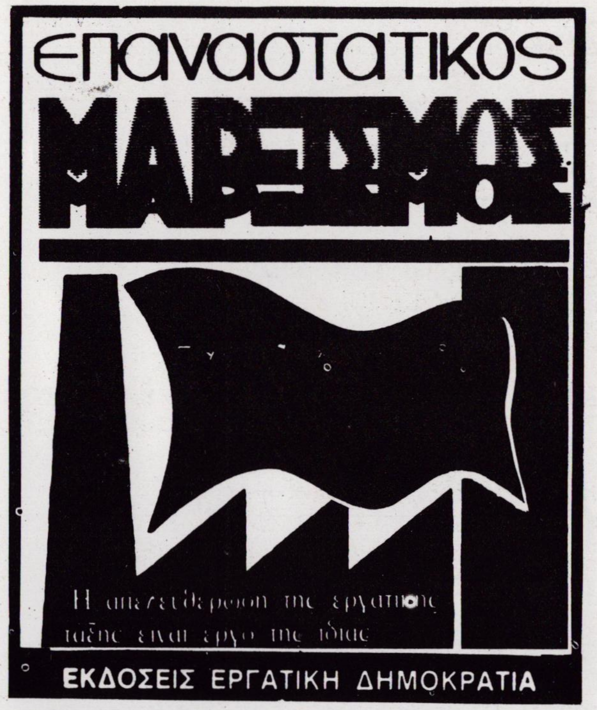

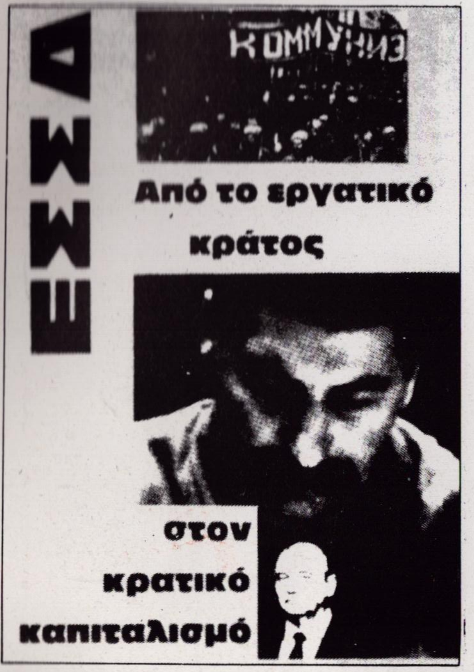

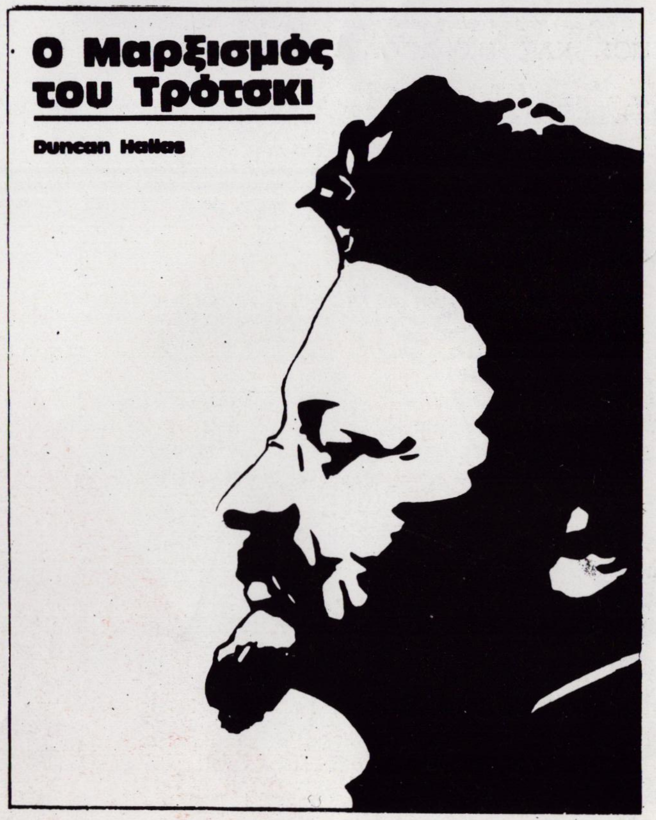

ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΣΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ
ΠΟΙΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ

ΜΠΟΥΣ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΕΥΘΗΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

Η ΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΤΑΞΙΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

ΓΙΑΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΣΣΔ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

ΕΝΩΜΕΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΙ

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ Π.Α.Κ

120 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΟΙ ΦΡΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ Τ/Κ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗ Ν. ΚΥΠΡΟ